

Az MTA Művészettörténeti Kutató Csoportjának (1969–1990), majd Kutatóintézetének (1991–) munkaviszonyban foglalkoztatott dolgozói, 1969–2011

A szakmai életrajzok zömét az MTA MKCS–MTA MKI jelenlegi és egykori munkatársai írták. Bizonyos szempontok figyelembevételével, például az intézeti munkafeladatok kiemelésével igyekeztem a szövegeket egységesíteni és arányosítani. Néhány kolléga kifejezett kérésére pusztán az alapadatok közlésére szorítkoztam. Lehetőség szerint megpróbáltam az egykori munkatársak tevékenységét is napjainkig nyomon követni. Sajnos néhány korábbi dolgozóról egyáltalán semmi vagy túlságosan kevés adat maradt fenn az intézeti Irattárban és a gyűjteményekben egy életrajz megírásához. Róluk is feltétlenül meg kell azonban emlékeznünk, mert az Intézet háttérmunkájából szármottevően kivették a részüket. Az életrajzokat nem csoportosítottam, mert a munkatársak együttesen nyújtanak jellemző képet az intézeti tevékenységről. A különböző gyűjteményekben alkalmilag dolgozók, a nyári szünetekben foglalkoztatott diákok és az egyetemi gyakornokok felsorolásától eltekintettem. A forrásoknál csupán azokat a dokumentumokat soroltam fel, amelyek a foglalkoztatottság szempontjából (belépés, kilépés időpontja, munkaköri leírások) feltétlenül szükségesek voltak. A szubjektív önéletrajzokon nem változtattam. Az MTA MKCS–MTA MKI kiadásában megjelent, rövidítve idézett irodalom bibliográfiai adatai az Intézet honlapján megtalálhatók.

Itt szeretnék köszönetet mondani minden kollégának, családtagnak és hozzátartozónak, akik munkámban a legkülönbözőbb módokon támogattak. Köszönöm Gulyás Borbálának és Vincze Gabriellának, hogy segítségemre voltak az adattári kutatásban. Bizonyos neveket, évszámokat Gosztanyi Ferenc, Horváthné Ács Kató, Illés Eszter, Szakács Béla Zsolt, Szűcsné Schwáb Mária, Tasnádi Zsuzsanna és Tóthné Mészáros Livia pontosított. A szakmai életrajzok megírása nem lett volna lehetséges Nagy Leventének, az Adattár „motorjának” lelkiismeretessége nélkül, aki az 1991-es átköltözéskor megmentette a Művészettörténeti Munkaközösség, a Művészettörténeti Dokumentációs Központ és az MTA MKCS selejtezésre ítélt iratait.

Felhasznált dokumentumok

I. Források

A Magyar Régészeti és Művészettörténeti Társulat kitüntetettjeinek listája (kézirat).
Az MTA MKCS–MTA MKI működésére vonatkozó dokumentumok (MTA MKCS–MTA

MKI Irattára [személyi iratok, munkajelentések, 1969–2009], MTA MKI Adattára, Levéltári Regesztagyűjteménye, Fényképtára).

II. Számítógépes adatbázisok

A Magyar Tudományos Akadémia köztestületi honlapja (<http://www.mtakoztest.hu/>)

A Magyar Tudományos Akadémia Művészettörténeti Kutatóintézet honlapja (<http://ns2.mplayerhq.eu/index.php?page=munkatarsak>)

Az Opus Mirabile díjak első helyezettjei 1994–2007 (PDF)

Az ELTE BTK Művészettörténeti Intézetében őrzött szakdolgozatok, doktori disszertációk, PhD-disszertációk listája (DOC)

ELTE BTK Művészettörténeti Doktori Iskola Disszertációs adatbázisa (<http://doktori.btk.elte.hu/art/index.html>)

Ki kicsoda a magyar régészetben – Who's Who in Hungarian Archaeology? Online kortárs lexikon. (<http://kikicsoda.regesztet.org.hu/>)

Kortárs Magyar Művészeti Lexikon, I–III, főszerk. FITZ Péter (<http://artportal.hu/lexikon/muveszettorteneszek/>)

Magyar művészettörténészek listája (http://hu.wikipedia.org/wiki/Magyar_m%C5%B1v%C3%A9szett%C3%B6rt%C3%A9n%C3%A9szek_list%C3%A1ja)

III. Szakirodalom

A Magyar Tudományos Akadémia Művészettörténeti Kutató Intézete 1969–2000, Gépirat, h. n. [Budapest], é. n. [1999]

[BOLDIZSÁR Judit:] Művészettörténeti szakdolgozatok és doktori értekezések 1947–1980, *Művészettörténeti Értesítő*, XXX(1980), 301–306.

BOLDIZSÁR Judit–FEHÉRVÁRI Zoltán: Művészettörténeti szakdolgozatok és doktori értekezések 1980–1990, *Művészettörténeti Értesítő*, XXXIV(1990), 128–132.

Fülep Lajos levelezése, V–VII: 1945–1970, szerk., jegyz., mutatók: F. CSANAK Dóra, Budapest, MTA MKI, 2001–2007.

KMML – *Kortárs Magyar Művészeti Lexikon*, I–III, főszerk. FITZ Péter, Budapest, Enciklopédia, 1999–2001.

Magyar Életrajzi Lexikon, szerk. KENYERES Ágnes, Budapest, Akadémiai, 1981.

Magyar Katolikus Lexikon, I–XV, szerk. VICZIÁN János–DIÓS István, Budapest, Szent István Társulat, 1993–2011.

MTA Művészettörténeti Kutatócsoport tájékoztatója, I, kézirat gyanánt, Budapest, MTA MKCS, 1972.

SINKÓ (2009) – SINKÓ Katalin: Nemzeti Képtár, *Annales de la Galerie Nationale Hongroise – A Magyar Nemzeti Galéria Évkönyve*, XXVI, 2008, 11 (Budapest, 2009).

TIMÁR Árpád: *A Magyar Tudományos Akadémia Művészettörténeti Kutató Csoportjának tizenöt éve 1969–1984. Bibliográfia*, Budapest, MTA MKCS, 1986.

TIMÁR Árpád: *Magyar Tudományos Akadémia Művészettörténeti Kutatóintézet*, Budapest, MTA, 2000, 6–19 (A Magyar Tudományos Akadémia kutatóintézetei).

Rövidítések

AFIAP	– International Federation of Photographic Art (Boutersem)
AICA	– Association Internationale des Critiques d'Art (Paris)
ÁMRK	– Állami Műemlék-helyreállítási és Restauráló Központ (Budapest)
BÁV	– Bizományi Állami Vállalat (Budapest)
BFL	– Budapest Főváros Levéltára
BME	– Budapesti Műszaki Egyetem (Budapest)
BTK	– Bölcsészettudományi Kar
BTM	– Budapesti Történeti Múzeum (Budapest)
CEU	– Central European University (Budapest)
CIHA	– Comité Internationale d'Histoire des Arts (Paris)
ELTE BTK	– Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar (Budapest)
ELTE TFK	– Eötvös Loránd Tudományegyetem Tanárképző Főiskolai Kar (Budapest)
ELTE TTK	– Eötvös Loránd Tudományegyetem Természettudományi Kar (Budapest)
FIMŰV	– Fővárosi Ingatlankezelő Műszaki Vállalat (Budapest)
FŐMTERV	– Fővárosi Mérnöki Tervező Vállalat
ICA – D	– Kortárs Művészeti Intézet – Dunaújváros (Dunaújváros)
IKT	– International association of curators of contemporary art (Luxembourg)
IKV	– Ingatlankezelő Vállalat (Budapest)
IPM	– Iparművészeti Múzeum (Budapest)
JATE	– József Attila Tudományegyetem (Szeged)
JPTE	– Janus Pannonius Tudományegyetem (Pécs)
KFKI	– Központi Fizikai Kutatóintézet (Budapest)
KIL	– Képző- és Iparművészeti Lektorátus (Budapest)
KLTE	– Kossuth Lajos Tudományegyetem (Debrecen)
KMK	– Könyvtártudományi és Módszertani Központ (Budapest)
KÖH	– Kulturális Örökségvédelmi Hivatal (Budapest)
KÖSZ	– Kulturális Örökségvédelmi Szolgálat (Budapest)
MAB	– Magyar Akkreditációs Bizottság (Budapest)
MAOE	– Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete (Budapest)
MDK	– Művészettörténeti Dokumentációs Központ (Budapest)
MDP	– Magyar Dolgozók Pártja
MKISZ	– Magyar Képző- és Iparművészek Szövetsége (Budapest)
MLEE	– Marxizmus-Leninizmus Esti Egyetem (Budapest)
MMOK	– Múzeumok és Műemlékek Országos Központja (Budapest)
MOL	– Magyar Országos Levéltár (Budapest)
MOME	– Moholy-Nagy Művészeti Egyetem (Budapest)
MÖB	– Magyar Ösztöndíj Bizottság (Budapest)
MNG	– Magyar Nemzeti Galéria (Budapest)

- MRMT – Magyar Régészeti és Művészettörténeti Társulat (Budapest)
 MSZMP – Magyar Szocialista Munkáspárt
 MTA KFKI – Magyar Tudományos Akadémia Központi Fizikai Kutatóintézete (Budapest)
 MTA MKCS – Magyar Tudományos Akadémia Művészettörténeti Kutató Csoport (Budapest)
 MTA MKI – Magyar Tudományos Akadémia Művészettörténeti Kutatóintézet (Budapest)
 MTA TMB – Magyar Tudományos Akadémia Tudományos Minősítő Bizottsága
 MTA TKI – Magyar Tudományos Akadémia Támogatott Kutatóhelyek Irodája (Budapest)
 NÖK – Nemzeti Örökségvédelmi Központ (Budapest)
 OKGYK – Országos Katolikus Gyűjteményi Központ (Budapest)
 OMIKK – Országos Műszaki Információs Központ és Könyvtár (Budapest)
 OMVH – Országos Műemlékvédelmi Hivatal (Budapest)
 OSZK – Országos Széchényi Könyvtár (Budapest)
 ÖAD – Österreichischer Austauschdienst (Wien)
 PIM – Petőfi Irodalmi Múzeum
 PPT BTK – Pázmány Péter Tudományegyetem (Budapest)
 PPKE BTK – Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészettudományi Kar (Piliscsaba)
 PTE – Pécsi Tudományegyetem (Pécs)
 RIHA – International Association of Research Institutes in the History of Arts (Paris)
 RMNY – Régi Magyarországi Nyomtatványok
 RO – Románia
 SK – Szlovákia
 SNG – Slovenská národná galéria (Bratislava)
 SRB – Szerbia
 SZM – Szépművészeti Múzeum
 SZTE – Szegedi Tudományegyetem (Szeged)
 TIT – Tudományos Ismeretterjesztő Társulat (Budapest)
 TTK – Természettudományi Kar
 U – Ukrajna

Aknai Katalin (Dunaújváros, 1968)

1990–1996: az ELTE BTK művészettörténet-német nyelv és irodalom szakos hallgatója, 1992: az Artpool Művészetkutató Központ ösztöndíjasa. 1993–1994: a Stúdió Galéria, 1995–1998: a Knoll Galéria Budapest munkatársa. 1997–2000: az MTA MKI II. Modern Magyar Művészeti Osztályának fiatal kutatói ösztöndíjasa az Adattárban; 2000–2002: tudományos ügyintéző; 2002–2003: ügyvivő szakértő; 2002 óta a Magyar Művészek Lexikona Gyűjteményben dolgozik; 2003 óta tudományos munkatárs.

Hornyik Sándorral szerkesztette a Körner Éva tanulmányait tartalmazó kötetet, amely az Intézet kiadásában jelent meg. 2000 óta 1945 utáni művészet és kortárművészeti kurzusokat tart a PTE Művészeti Karán és a MOME-n. 1995 óta publikál többek között az *Új Művészet*, a *Balkon* és a *Műértő* című folyóiratokban. 2008-tól az ELTE BTK Filozófiai Doktori Iskola Esztétika programjára jár, doktori témája: *Keserű Ilona művészetének 1960-as évekbeli újraolvasása*.

Kutatási területe: 20. századi magyar művészet, kortárs művészet, jelenleg az Intézet *Hosszú hatvanas évek* projektjében vesz részt.

Forrás: MTA MKI Irattára, 343/1999.

Irodalom: KMMML (1999), I, 46.

Andorka Júlia (Budapest, 1969)

1990–1996: az ELTE BTK művészettörténet-angol nyelv és irodalom szakos hallgatója. Szakdolgozata (*Dorottya – egy magángyűjteményben lévő késő középkori német faszobor*) 1998-ban Szilárdfy-jutalomban részesült. 1998–2000: az MTA MKI I. Régi Magyar Művészeti Osztályának fiatal kutatói ösztöndíjasa. Fő feladata Genthon István (1903–1969) kiadatlan kéziratának (*Magyar műkincsek és emlékek külföldön*) kiadásra való előkészítése. 1998–2004: a Színház- és Filmművészeti Főiskola oktatója. Jelenleg a MODESIGN – Interior Design Studio lakberendező kurzusának előadója. 2009-ben jelent meg *Dolgok – Művészet gyerekeknek* (Budapest, Corvina Kiadó) című könyve, mely egy vizuális kultúrára nevelő sorozat egyik első darabja.

Kutatási területe: középkori ikonográfia, a 20. század első felének festészete, Rippl-Rónai József, Czóbel Béla művészete.

Forrás: <http://www.lakberendezotanfolyam.hu/8oktatoink.html>

András Edít (Budapest, 1953)

1973–1977: az ELTE BTK művészettörténet-történelem szakos hallgatója. 1977–1979: az MNG Grafikai Osztályának munkatársa; 1979–1986: a Corvina Kiadó szerkesztője; 1987–2000: az MTA MKCS–MTA MKI II. Újkori/Modern Magyar Művészeti, valamint 1990-ig III. Dokumentációs Osztályának tudományos munkatársa. 1987–1996: az Adattár vezetője. 1990–1992, 1997–2001: hazai művészeti folyóiratok New York-i tudósítója. 1992–1993: a *Historizmus* című tanulmánykötet szerkesztése (Bernáth Máriával). 1994 óta az MTA MKI főmunkatársa. 1997: PhD-fokozat (*Schönberger Armand festőművész [1885–1974] munkássága*); *Válogatás a nagybányai művészek leveleiből 1893–1944* című kötet szerkesztése (Bernáth Máriával). 1997–1998: Fulbright-ösztöndíjas a New York Universityn. 2000: Társszerkesztője az MTA MKI Adattára fondjegyzékének, 2004-ben a *Magyar Tudományos Akadémia képzőművészeti kincsei* című kötetnek. 2004–2007: az MTA Művészeti Gyűjteményének vezetője. 2008: a World University Service Travelling Lecture Set (*Writing Central European Art History*) mobil egyetemi tanszékének tagja. 2010–2011: állandó tagja az *Unfolding Narratives: Art Histories in East-Central Europe after 1989*, The Clark Art Institute, Research and Academic program, Williamstown, USA és Getty Foundation által szervezett nemzetközi szemináriumsorozatnak. 2011 óta az *Ars*

Hungarica szerkesztőbizottságának tagja. Az MTA Művészettörténeti Bizottságának, valamint az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztályának köztestületi tagja. *Kutatási területe*: a két világháború közötti magyar művészet, kortárs amerikai művészet, kortárs művészet és elmélet a rendszerváltás után a poszt szocialista országokban (*Kulturális átöltözés. Művészet a szocializmus romjain*, Budapest, Argumentum Kiadó, 2009). A régió művészeti problémáival, művészetelméletével kapcsolatos tanulmányai különböző idegen nyelvű nemzetközi szakfolyóiratokban, tanulmánykötetekben és katalógusokban jelentek meg. 1997 óta rendszeresen vesz részt nemzetközi konferenciákon, és tart előadásokat, illetve kurzusokat a régióban. *Kitüntetések*: 1985: Művelődési Minisztériumi Nívódíj; 1993: az *Új Művészet* Nívódíja; 2000: Németh Lajos-díj; 2008: AICA Műkritikusi Díj. *Források*: MTA MKI Irattára, 55/1994; <http://www.cepevit.eu/?q=hu/content/andras-edit-cv>
Irodalom: KMML (1999), I, 59–60.

Andrási Gábor (Budapest, 1954)

1972–1977: az ELTE BTK magyar nyelv és irodalom–népművelés szakos, 1981–1985: művészettörténet szakos hallgatója. 1986: szakdolgozat (*A Zuglói Kör 1958–1968. [Egy művészcsoporthatvanas évekből]*). 1978–1979: a PIM munkatársa; 1979-től az Óbudai Klubház, 1981-től az Óbudai Pincegaléria, 1988–2007: az Óbudai Társaskör Galéria vezetője. 1980–1984: a *Vigilia* képzőművészeti kritikusa; 1991–1998: az *Új Művészet* rovatvezető szerkesztője. 2000-től a *Műértő* főszerkesztője. 2007–2010: a PIM Kassák Múzeum vezetője.

Közel 250 kiállítás szervezője Óbudán, és vendégkurátorként Magyarországon és külföldön (fontosabb csoportos kiállításai: 1992: *A gondolat formái*, 1995: *Vízpróba*, 2000: *ArtSiders*). Másfélszáz tanulmány (például *Magyar képzőművészet a 20. században* [Pataki Gáborral, Szücs Györggyel, Zwickl Andrással], Budapest, Corvina, 1999), számos cikk, katalógus-előszó, interjú szerzője; tévéműsorok szerkesztője. A Kállai Ernő Kör és az AICA magyar szekciójának tagja. 2010 óta az MTI MKI II. Modern Magyar Művészeti Osztályának tudományos munkatársa. Jelenleg az Intézet *Hosszú hatvanas évek* kutatásának projektfelelőse, és a Mezei Ottó (1925–2004) hagyatékából (C-I-214) összeállítandó kötet társszerkesztője. 2011 óta az *Ars Hungarica* szerkesztőbizottságának tagja.

Kutatási területe: klasszikus magyar avantgárd (Kassák Lajos, Kállai Ernő); az 1960–1970-es évek progresszív jelenségei (Zuglói Kör, Veszelszky Béla); hazai és nemzetközi kortárs művészet (kiállítás- és biennále-ipar).

Kitüntetés: 1999: Munkácsy-díj.

Irodalom: KMML (1999), I, 60.

Aradi Nóra (Körösbökény [Buteni, RO], 1924–Budapest, 2001)

1945–1950: az ELTE BTK művészettörténet-muzeológia szakos hallgatója, valamint a Honvédelmi Minisztérium Pálffy György (1909–1949) tábornok vezette Katonapolitikai Osztályának (Katpol) tisztje. 1953–1954: a Népművelési Minisztérium múzeumi

főosztályvezető-helyettese. 1953–1989: az MTA Művészettörténeti Bizottságának tagja. 1957: MTA TMB aspiráns; 1959: a művészettörténet-tudomány kandidátusa (*Réti István*). 1957–1961: a Népművelési Minisztérium főosztályvezető-helyettese, majd a Képzőművészeti Osztály vezetője. 1960–1972: az ELTE BTK Művészettörténet Tanszékének docense. 1960–1990: az AICA nemzeti bizottságának elnöke. 1962–1969: a Művészeti Bizottság tagja; 1962–1980: a *Művészettörténeti Értesítő* szerkesztőbizottsági tagja. 1969: a művészettörténet-tudományok doktora (*A szocialista képzőművészet története*). 1969–1990: az MTA MKCS igazgatója, a II. Újkori Magyar Művészeti Osztály tudományos főmunkatársa. Az 1960-as évektől 1988-ig: az MSZMP MLEE Esztétika szakosítójának oktatója. Részt vett *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 6., 7. és 8. kötetének munkálataiban. 1972: egyetemi tanár; 1974–1977: az AICA alelnöke.

Kutatási területe: a 19–20. századi magyar és európai művészet, képzőművészeti és esztétikai kérdések, műfajelmélet, Honoré Daumier, Derkovits Gyula, Makrisz Zizi, Mednyánszky László, Réti István, a szocialista képzőművészet története, ikonográfia. 40 kötet szerzője és szerkesztője, mintegy 700 tanulmány, recenzió, kritika és katalógus-előszó szerzője.

Kitüntetések: 1957: Magyar Szabadságért Érdemrend bronz fokozat; 1971: Munkácsy-díj; 1975: Ipolyi Arnold-émlékérem; 1980: Szakszervezetek Országos Tanácsa díja.

Irodalom: [NÉMETH Lajos:] Aradi Nóra köszöntése, *Ars Hungarica*, 12(1984), 2. sz., 153–154; BARDOLY István: Aradi Nóra munkásságának válogatott bibliográfiája, *uo.*, 154–160; KMMML (1999), I, 74; MAROSI Ernő: Aradi Nóra (1924–2001), *Ars Hungarica*, 29(2001), 1. sz., 213–214; SINKÓ (2009), 83; BALOGH Margit–PALASIK Mária (szerk.): *Nők a magyar tudományban*, Budapest, Napvilág, 2010, 20–21; SPIRÓ György: *Tavaszi tárlat*, Budapest, Magvető, 2010.

Baki Jánosné (Hegedűs Jolán) (Bucsa, 1937)

1951: a Székkutató Állami Gazdaság; 1956–1957: a Budapesti Szövőgyár; 1957–1965: a Budafoki Zománcipari Művek; 1965–1976: a Budapest, XI. kerületi óvoda dolgozója. 1976–1991: az Erőmű- és Hálózattervező Vállalat adminisztrátora, majd irodavezetője. 1991 novemberétől az MTA MKI kézbesítője.

Balajti Istvánné, dr. (Szabó Edit) (Szeged, 1954)

1975–1980: a JATE Számviteli Osztályának csoportvezetője; 1976–1980: a Pénzügyi és Számviteli Főiskola hallgatója; 1981–1983: a BME Terv- és Pénzügyi Osztályának munkatársa; 1983–1986: a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem hallgatója (pénzügyi kiegészítő szak). Okleveles közgazdász. 1988: a Központi Élelmiszeripari Kutatóintézet Pénzügyi és Adóelszámolási Osztálya, 1988–1990: a Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem főkönyvelője. 1990. április 15–2000. július 31.: az MTA MKI gazdasági vezetője. 1993–1998: az MTA Néprajzi Intézet másodállású gazdasági vezetője. 2000 augusztusa óta a Környezetvédelmi, jelenleg Vidékfejlesztési Minisztérium köztisztviselője. 2000 óta külszolgálaton Luxemburgban tartózkodik.

Források: MTA MKCS Irattára, 189–191, 211, 212, 218, 249, 250/1990; 33/1993; 100, 186/1994; 206/1995; 76/1997.

Balázs Katalin (Budapest, 1981)

1999–2007: az ELTE BTK művészettörténet–magyar nyelv és irodalom szakos hallgatója. 2007: kulturális management oklevél. Ösztöndíjak: 2001–2004: Mai Manó Ház–Magyar Fotográfusok Háza; 2002: CEEPUS Uniwersytet Jagielloński, Krakkó; 2004: Erasmus, Università di Firenze; 2004 óta a Belvárosi Tanoda Alapítványi Gimnázium művészetek, rajz és vizuális kultúra, valamint magyar nyelv és irodalom tanára. 2005: kurátorasszisztens a Ludwig Múzeumban. 2007 óta a VISART Művészeti Akadémia művészet- és vizuáliskommunikáció-történet oktatója. 2010 óta az MTA MKI II. Modern Művészeti Osztályának fiatal kutató ösztöndíjasa az Adattárban és doktoranda az ELTE BTK Művészettörténeti Intézetének Doktori Iskolájában (*Tudománytörténet és történettudomány, művészettörténet és művészet. Magyar művészettörténet-írás és nemzetközi kapcsolatai a 20. század első felében*). 2010: TÁMOP-ösztöndíj (Università di Firenze); 2011: TÁMOP-ösztöndíj (Università di Firenze).

Balogh Jánosné (Tivadar Erzsébet)

1989–1992: az MTA MKI nyugdíjas takarítója.

Források: MTA MKCS Irattára, 10, 877/1989; 88, 616, 887/1991.

Bánfi Magdolna (Keményné) (Budapest, 1956)

1975–1979: az MTA MKCS II. Újkori Magyar Művészeti Osztályának adminisztrátora. Jelenleg a budapesti Aquincum Általános Iskola magyar, etika, történelem, hon- és népismeret tanára. Humán és művészeti munkaközösség-vezető, osztályfőnök.

Forrás: <http://www.aquincum01.hu/>

Bánóczi Zsuzsa (Budapest, 1954–Budapest, 2005)

1973–1978: a KLTE történelem-népművelés, 1984–1990: az ELTE BTK művészettörténet szakos hallgatója. Népművelőként, kortárs képzőművészeti kiállítások szervezőjeként dolgozott Dunaújvárosban, az Uitz Terem vezetőjeként. 1982–1991: a Fészek Klub könyvtárosa és művészettörténésze, 1987–1993: az intézmény Herman Termének vezetője. 1991–1994: az MTA MKI II. Modern Magyar Művészeti Osztályának tudományos segédmunkatársa az Adattárban. 1994–2005: a Fényképtár vezetője, tudományos munkatárs.

Kutatási területe: 20. századi magyar szobrászat (Vilt Tibor), képzőművészeti egyesületek (Fészek Művészeti Clubja 1901–1949). *A Kortárs Művészeti Lexikon*, I–III (Budapest, 1999–2001) munkatársa.

Forrás: MTA MKI Irattára, 213/1994.

Irodalom: KMML (1999), I, 158; PATAKI Gábor: Bánóczi Zsuzsa (1954–2005), *Ars Hungarica*, 33(2005), 1. sz., 221–222; KERNY Terézia: Bánóczi Zsuzsa írásainak bibliográfiája, *Ars Hungarica*, 33(2005), 1. sz., 223–224.

Bardoly István (Budapest, 1955)

1983–1989: az MTA MKCS Könyvtára, 1989–1995: a Magyar Művészek Lexikona Gyűjtemény vezetője.

Barki Gergely (Budapest, 1970)

1994–2000: az ELTE BTK művészettörténet szakos hallgatója. 2002: szakdolgozat (*Berény Róbert festői pályája 1905–1919-ig*). 2002–2006: az MTA ELTE Egyetemes Művészettörténeti Kutatócsoport munkatársa (ezalatt az MNG-ben rendezett *Magyar Vadak* című kiállítás és a *Fauves Hongrois* című franciaországi körút társkurátora). 2006–2009: az MTA MKI II. Modern Művészeti Osztályának fiatal kutatói ösztöndíjasa a Magyar Művészek Lexikona Gyűjteményben. 2009 óta az MTA MKI tudományos munkatársa. 2010-ben a brüsszeli városházán rendezett *Dialogue de Fauves* című tárlat és az Európa Kulturális Fővárosa pécsi rendezvénysorozat keretében a Modern Magyar Képtárban rendezett *Nyolcak* kiállítás társkurátora. 2011: a *Nyolcak* festőcsoport budapesti kiállításának (SZM) kurátora, a kapcsolódó dokumentumfilm készítője. Számos konferencia szervezője, résztvevője (*Egy új terminus technicus problematikája – Kutatások a Magyar Vadak témakörében*, MNG, 2006. szeptember 22–23).

Kutatási területe: a 20. század első felének magyar művészete (modern tendenciák, magyar Vadak, Nyolcak, a modern magyar művészet külföldi bemutatkozásai), továbbá Berény Róbert (1887–1953) életmű-katalógusán és monográfiáján dolgozik.

Irodalom: GRÉCZI Emőke: *Beszélgetés Barki Gergely művészettörténésszel – Vadak után, Nyolcak előtt*, lásd <http://www.168ora.hu/arte/nyolcak-festomuvesz-pecs-2010-tarlat-kiallitas-ady-marffy-csinszka-bartok-czobel-67005.html>; HERSKOVITS Eszter: *Újra együtt a Nyolcak. Az év tárlata*, lásd <http://www.168ora.hu/arte/nyolcak-festomuvesz-pecs-2010-tarlat-kiallitas-ady-marffy-csinszka-bartok-czobel-67005.html>

Barla Szabó László (Budapest, 1947)

1965–1966: betanított munkás a Kertészeti és Szőlészeti Főiskolán; 1966: segédmunkás a Hungária Szálloda Vállalatnál; 1966–1968: az MDK segédkutatója. 1965–1974 között a *Népsport* című napilap tudósítójaként tevékenykedett, elsősorban az atlétika szakterületén, például 1966-ban akkreditáltként az Atlétikai Európa Bajnokságon. 1967–1972: az ELTE BTK művészettörténet szakos hallgatója. 1969: az MDK, 1969–1972: az MTA MKCS tudományos segédmunkatársa, 1972–1976: tudományos ügyintézője; 1976–1983: a II. Újkori Magyar Művészeti és III. Dokumentációs Osztály tudományos munkatársa, 1983-ig a Magyar Művészek Lexikona Gyűjtemény vezetője. 1979: egyetemi doktori cím (*Thoroczkai Wiegand Ede az építész és az iparművész*). 1979–1983: tűzvédelmi előadó, az MTA KFKI, Petőfi SK mellékfoglalkozású teniszedzője. 1981–1983: a Testnevelési Főiskola levelező teniszedző szakos hallgatója. Jelentős szerepe volt a Fényképtár anyagának gyarapításában, részt vett az újrainduló *Allgemeines Künstlerlexikon* munkálataiban, *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 7. kötetének bibliográfiai adatgyűjtésében, az OMF keretében folyó

Szabolcs megyei műemléki topográfia fényképezésében. 1983 óta a Német Szövetségi Köztársaságban él.

Kutatási területe: a szecessziós építészet (Lechner Ödön – Lechner Ödön pozsonyi „Kék”-temploma, *Építés – Építészettudomány*, V[1973], 3–4, 585–592 [„Zádor Anna-émlékkönyv”] –, valamint Thoroczkai Wigand Ede) és a két világháború közötti művészeti szerveződések (KUT), kultúrtörténet (*A Vastagh művészcsalád*, Budapest, Ernst Múzeum, 2004).

Békássy János

1978–1979: az MTA MKCS hivatalsegédje.

Beke László (Szombathely, 1944)

1963–1968: az ELTE BTK művészettörténet–magyar nyelv és irodalom szakos hallgatója. 1968–1969: az MDK gyakornoka. 1969–1987: az MTA MKCS I. Régi Magyar Művészeti Osztályának tudományos ügyintézője; 1969–1974: a III. Dokumentációs Osztályon a Fényképtár kezelője; 1976: egyetemi doktori cím (*Sodronyzománcos ötvösművek*), majd tudományos munkatársi kinevezés. 1977–1981: *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 6. kötetének előmunkálatai, szerkesztése, képjegyzék készítése, a nyomdai előkészítésben való részvétel. A 7. és 8. kötethez 1977 végéig feldolgozta a BTM, a Munkásmozgalmi Múzeum, az IPM, az OMF és a BME Építészeti és Elméleti Intézetének fényképanyagát. 1977–1987: a kézikönyvsorozat 2. kötetének előmunkálatai, segédszerkesztése; 1979–1987: az *Ars Hungarica* „Szemle” rovatának szerkesztése; 1985: Balogh Jolán *Kolozsvári kőöredékek* című kéziratának szöveggondozása; 1986–1987: a *Művészet Zsigmond király korában* című tanulmánykötet és katalógus társszerkesztője; 1987–1988: az Université Lumière Lyon 2 vendégprofesszora; 1988–1995: az MNG Festészeti Osztályának főosztályvezetője. 1989–1996: az Iparművészeti Főiskola tudományos munkatársa; 1990 óta: a Képzőművészeti Főiskola címzetes egyetemi tanára. 1995–2000: a Műcsarnok főigazgatója. 1996: a művészettörténet–tudomány kandidátusa (*Művészet/Elmélet*). 2000 óta az MTA MKI igazgatója. 2001–2002-ben vendégprofesszor a PPKE Művészettörténet Tanszékén. 2004: habilitáció a Magyar Képzőművészeti Egyetemen. 2004 óta a *Modernitás* doktori program vendégprofesszora a PTE-n. 2006–2010: *A magyar nemzeti művészet kialakulásának és modernizációjának időszaka (1800–1920)* című OTKA-program vezetője; 2011 óta az *Ars Hungarica* főszerkesztője. Tagja, illetve tanácskozási jogú tagja az MTA Művészettörténeti Bizottságának és az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztálya köztestületének.

Kutatási területe: 19–20. századi művészet, különös tekintettel a fotó-, film-, videótörténetre és -elméletre. Az 1960-as évek vége óta vesz részt a kortárs konceptuális művészet szervezésében, a neoavantgárd mozgalmak megismertetésében és munkájában.

Kitüntetések: 1976: Kassák-díj (Párizs); 1986: Pasteiner Gyula-émlékérem; 1989: Munkácsy-díj, Művészeti Alap Nívódíja; 1999: Lengyel Kultúráért érdemérem; 2000/2001: Doctor honoris causa, Művészeti Egyetem (Bukarest); 2001: Hauser Ar-

nold-díj; 2002: Budapestért emlékérem; 2006: Chevalier de l'ordre des Arts et des Lettres (Párizs); 2009: Széchenyi-díj.

Források: <http://www.mke.hu/node/29273>; <http://www.otka.hu/index.php?aktmenu=2846>

Irodalom: KMML (1999), I, 202.

Beke Zsófia (Mosonmagyaróvár, 1970)

1989–1995: az ELTE BTK művészettörténet–olasz szakos hallgatója. 1992: római tanulmányút. 1994: négy hónapos római kutatói tanulmányút (MÖB-ösztöndíj). 1995–1996: a mosonmagyaróvári Hansági Múzeum művészettörténésze. 1995–1998: az MTA MKI fiatal kutatói ösztöndíjasa. 1997–1998: a Győri Városi Művészeti Múzeum mellékállású munkatársa. 1998-ban a C3 ösztöndíjasa. 1999–2001: Kállai Ernő művészettörténész–műkritikusi ösztöndíj. 1999 óta a Platán Galéria (Lengyel Intézet, Budapest) vezetője, majd kurátora. 2007: PhD-fokozat (*Térbe nyíló festmények az ezredvég magyar képzőművészetében*). Az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztályának köztestületi tagja.

Kutatási területe: a két világháború közötti olasz képzőművészet, 20. századi magyar és kortárs művészet. A felülnézet története, térelmélet.

Forrás: <http://www.aica.hu/zsbeke.html>

Irodalom: KMML (1999), I, 202–203.

Bernáth Mária (Szobor Albertné, Marili) (Pozsony [Bratislava, SK], 1935)

1958: művészettörténet–muzeológia diplomát szerez az ELTE BTK-n; 1962: magyar nyelv és irodalom diploma. 1958: szakdolgozat (*Stílusáramlatok a millenniumtól az első világháborúig a magyar festészetben*). 1957–1958: az IPM, 1959: az SZM gyakornoka. 1959–1969: az MDK tudományos kutatója, a Magyar Művészek Lexikona Gyűjtemény vezetője. 1969–1995: az MTA MKCS–MTA MKI II. Újkori/Modern Művészeti Osztályának tudományos munkatársa, majd főmunkatársa. 1975–1980: az *Iratok a magyar képzőművészet történetéhez 1946–1948* című forráskiadvány kézírati előkészítése; 1976–1981: Németh Lajosnak, *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 6. kötete szerkesztőjének munkacsoportja tagjaként tanulmányok írása. 1980–1988: a kaposvári *Somogy* kulturális folyóirat szerkesztőbizottsági tagja. 1981–1995: az *Ars Hungarica* szerkesztése; 1982–1988: a kézikönyvsorozat 5. kötetébe írandó fejezetek elkészítése (Liezen-Mayer Sándor, Wagner Sándor, Benczúr Gyula, Madarász Viktor). 1983: részvétel a CIHA XXV. Kongresszusán. 1987: a Művészettörténeti Bizottság tagja. 1990-től rendszeres szakértői tevékenységet folytatott. 1992–1993: a *Historizmus* című tanulmánykötet szerkesztése (András Edittel). 1997: *Válogatás a nagybányai művészek leveleiből 1893–1944* című kötet szerkesztése (András Edittel). 1998: Rippl-Rónai József gyűjteményes kiállítása koncepciójának kidolgozása, a kiállítás rendezése, katalógusának szerkesztése (Nagy Ildikóval) és a bevezető tanulmány megírása. 1998–2000: szócikkek megírása az Adattár fondjegyzékéhez. *Kutatási területe:* a szecesszió művészete, Rippl-Rónai József

munkássága, Nagybánya festészete. Számos kiállítást nyitott meg és tartott előadást elsősorban Rippl-Rónai József munkásságával kapcsolatban.

Kitüntetések: 1981: Pasteiner Gyula-émlékérem; 1983: Akadémiai Díj kiemelkedő tudományos eredményeiért; 1998: Ipolyi Arnold-émlékérem; 1999: Opus Mirabile díj (Rippl-Rónai József emlékkiállítás, MNG). Az MRMT tiszteleti tagja.

Források: MTA MKI Adattára, C-I-157, 329/1959; MTA MKI Irattára, 232, 469/1995.

Irodalom: BEKE László: Köszöntő, in *Angyalokra szükség van. Tanulmányok Bernáth Mária tiszteletére*, szerk. ANDRÁS Edit, Budapest, MTA MKI, 2005, 9–10; MOJZER Miklós: Köszöntő, in *uo.*, 10; KERNY Terézia: Bernáth Mária műveinek bibliográfiája és művészettörténeti munkássága, in *uo.*, 323–339; ANDRÁSI Gábor: Minden kép keresi a szellemi gazdáját. Beszélgetés Bernáth Mária művészettörténésszel, *Műértő*, 2006. január, 11.

Bertalan Vilmos (Budapest, 1954)

1974–1987: az MTA MKI fényképésze. Elsősorban *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 4. és 5. kötetéhez készített felvételeket. 1984–1987: Fejér megyei műemléki topográfiai kiszállások.

Bibó István (Budapest, 1941)

1959–1961: a Fővárosi Művészi Kézműves Vállalat óbudai Aquincum Porcelángyárának betanított munkása, majd laboránsa. 1962–1966: az ELTE BTK latin-magyar nyelv és irodalom-művészettörténet szakos hallgatója. 1966–1979: a Fővárosi Ingatlankezelő Műszaki Vállalat Műemléki Osztályán budapesti védett épületek felújításához készített tudományos dokumentációkat, emellett építészettörténeti tárgyú tanulmányokat publikált a 18–19. századi magyar építészet témaköreiből. 1970: egyetemi doktori cím (*Hofrichter József*). 1980–1990: az MTA MKCS II. Újkori Magyar Művészeti és III. Dokumentációs Osztályának tudományos munkatársa, a Levéltári Regesztagyűjtemény Mohács utáni anyagának kezelője. Üdülési felelős. Munkaköri feladatai: részvétel *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 5. kötetének előkészítő munkáiban, az 1980–1981-es két kiállítás (*Művészet Magyarországon 1780–1830; Művészet Magyarországon 1830–1870*) rendezésében, a Fejér megyei topográfia munkáiban és különböző konferenciákon; kutatási területe és publikációs témái változatlanok. 1981–1989: az MTA Építészettörténeti és Elméleti Bizottságának tagja. 1996: PhD-fokozat. Az MTA Művészettörténeti Bizottságának és az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztályának köztestületi tagja.

1990–1995: az újraindult Baár-Madas Református Gimnázium igazgatója. 1995–1998: az Országos Műemlékvédelmi Hivatal munkatársa. 1997–2008: a Sylvester János Protestáns Gimnázium igazgatója. 2000: az MTA MKI Levéltári Regesztagyűjteményéről kiadott repertórium társszerzője. 2008 óta végleg nyugdíjas, és – lelke mélyén két-harmados többséggel – ismét művészettörténész.

Kitüntetések: 2001: Várhegyi György-díj; 2008: Pannon Példakép díj.

(Bibó István)

Bicskei Éva Mária (lordachi) (Budapest, 1969)

1989–1996: az ELTE BTK történelem-művészettörténet szakos hallgatója. 1996: MA a CEU-n, History Department. 2003: PhD-fokozat (*Egyszerű és kedélygazdag kis képek. Székely Bertalan korai sorozatai*). 2004–2006: az MTA MKI fiatal kutatói ösztöndíjasa, 2006 óta tudományos munkatársa. 2007–2009: az MTA Művészeti Gyűjteményének megbízott vezetője, 2009 óta gyűjteményvezetője, ahol számos kiállítást rendezett (2005: *Székely Bertalan elfeledett portréi a Magyar Tudományos Akadémián. A Kisfaludy Társaság arcképcsarnoka*; 2007: *A „szép művészségek” kezdetei: Ferenczy István [1792–1856]. Dokumentumok, művek, közelítések*; 2010: *Széchenyi emlékezete. Emlékkiállítás gróf Széchenyi István, az Akadémia alapítója halálának 150. évfordulója alkalmából* [MTAK-val – Mázi Bélával közösen]). Az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztályának köztestületi tagja.

Kutatási területe: a 19. század magyar és nemzetközi művészete; különösen a Székely Bertalan-oeuvre, a portréfestészet, a nőművészek.

Bikki Jánosné (Marika)

1972–1978: az MTA MKCs takarítója.

Bobrovsky Ida (Bod Lászlóné) (Budapest, 1933)

1952–1956: az ELTE BTK művészettörténet szakos hallgatója. 1956–1957: az ELTE Egyetemi Könyvtárának gyakornoka; 1957–1968: az ELTE BTK Művészettörténet Tan-
székének könyvtárosa. 1968–1971: az MTA TMB ösztöndíjas aspiránsa; 1970: egyetemi doktori cím (*Késő középkori magyarországi szőttesek*); 1971–1976: az MTA MKCS–
MTA MKI I. Régi Magyar Művészeti Osztályának tudományos munkatársa. 1973–1990:
az *Ars Hungarica*, 1974–1993: az *Acta Historiae Artium* szerkesztőbizottsági tag-
ja; 1978–1989: az MTA Művészettörténeti Bizottságának titkára. 1976–1995: az MTA
MKCS–MTA MKI tudományos főmunkatársa, 1989-ig az MTA MKCS MSZMP pártalap-
szervezetének titkára; 1976–1990: a III. Dokumentációs Osztály vezetője. 1976: a tu-
dományok kandidátusa (*A XVII. századi mezővárosok iparművészete. Kecskemét,
Nagykőrös, Debrecen*). Szerkesztője az *U et C* forráskiadványnak, valamint Rozgonyi
Iván *Párbeszéd művekkel. Interjúk 1955–1981* című kötetének szöveggondozója.
Gervers Molnár Veronika *Ipolyi Arnold hímzés-gyűjteménye az esztergomi Keresztény
Múzeumban* című posztumusz katalógusát szerkesztette, tanulmányokat írt *A
magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 3. kötetébe (ötös és textil-
művészeti fejezetek). Az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztályának tagja.

Kutatási területe: a magyarországi késő középkori és reneszánsz iparművészet (szövőművészet, református ötvösség, ornamentika), I. Rákóczi György műpártolása, török–magyar művészeti kapcsolatok, Kovács Margit művészete.

Forrás: MTA MKI Irattára, 235/1995.

Bodor Imre (Budapest, 1943)

1976–1991: az MTA MKCS I. Régi Magyar Művészeti és III. Dokumentációs Osztályának szerződéses tudományos ügyintézője. 1981–1990: a Pecsétmásolat Gyűjtemény vezetője.

Bojtrók László, dr.

1969-ben az MTA MKCS első kézbesítője. 1945 előtt jogi doktorátust szerzett, 1949 után kényszerpályára került.

(Wehli Tünde)

Boreczky Anna (Budapest, 1969)

1993–1998: az ELTE BTK művészettörténet szakos hallgatója. 1995–1998: a Láthatatlan Kollégium diákja. 1998–2002: az MTA MKI I. Régi Magyar Művészeti Osztályának fiatal kutatói ösztöndíjasa. 2002–2006: az ELTE–MTA Művészettörténeti Kutatócsoport tudományos munkatársa. 2008 óta az MTA–OSZK Res Libraria Hungariae Kutatócsoport tudományos munkatársa, ahol az Országos Széchényi Könyvtár Kézirtárában őrzött, díszített középkori kódexek katalogizálását végzi. 2010: PhD-fokozat (*A budapesti Concordantiae caritatis*).

Kutatási területe: középkori könyvfestészet, azon belül főként a késő középkori Közép-Európa emlékanyaga.

Forrás: MTA MKI Irattára, 288/1998.

Bubryák Orsolya (Budapest, 1974)

2000–2001: a PPKE BTK magyar/német nyelv és irodalom–művészettörténet szakos hallgatója. 2002–2005: az MTA MKI fiatal kutatói ösztöndíjasa. 2005 óta az MTA MKI I. Régi Művészeti Osztályának tudományos munkatársa. Részt vett nemzetközi konferenciák szervezésében, majd a Bibliográfiai Csoport vezetője volt. 2010: PhD-fokozat (*Családtörténet és reprezentáció – Erdődy György [1680–1759] programja a galgóci várkastély kialakításában*). Disszertációjában az Erdődy-család gyűjteményeinek kialakulását és széthullását tárgyalta. A Galavics Géza hetvenedik születésnapjára kiadott *„Ez világ, mint egy kert...”* (Budapest, Gondolat–MTA MKI, 2010) című tanulmánykötet szerkesztője. Az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztályának köztestületi tagja.

Kutatási területe: 17–18. századi főúri mecenatúra, műgyűjtéstörténet.

Kitüntetés: 2008: Opus Mirabile díj („E meditullio balilicae erutum”? Megjegyzések a Szent István-szarkofág provenienciájához, *Ars Hungarica*, 35[2007], 1. sz., 5–28).

Czira Ferencné (Jánosi Györgyi) (Budapest, 1959)

1977–1997: az MTA Irodalomtudományi Intézete Gazdasági Hivatalának munkatársa. 1996–1999: az MTA MKI mellékállású gazdasági ügyintézője. 1997 óta az MTA Irodalomtudományi Intézetének gazdasági igazgatója. 2007–2009: a PTE Illyés Gyula Főiskolai Kara Kommunikáció és Munkaerőforrás Szakának hallgatója.

Források: MTA MKI Irattára, 102, 319/1996; 263/1997; 176/1998.

Császár Józsefné

1979–1982: az MTA MKCs takarítója.

Csipkerei Gáborné

1980–1983: az MTA MKCs kézbesítője.

Dankovics Natália (Budapest, 1971)

1991–1997: az ELTE BTK finnugor szakos hallgatója, 1999: ugyanitt elméleti nyelvészet szakos diplomát szerez. 1997-től posztgraduális ösztöndíjas hallgató az ELTE BTK Pszichológiai Doktori Iskolájának Megismeréstudományi Alprogramján. 2000–2005: az MTA MKI titkárságvezetője. 2007: PhD-fokozat (*Elemi személyközi események kauzális sémái a magyar nyelvben*). Jelenleg a Kaposvári Egyetem Csokonai Vitéz Mihály Pedagógiai Kara Gyógypedagógiai Tanszékének tanszékvezetője.

Kutatási területe: a személyközi igék kognitív sémája (a személyközi igék tematikus struktúrája, implicit kauzalitása, a kategorizálás lehetőségei, ezek nyelvelsajátítási és pszicholingvisztikai folyamányai); a jelnyelv-elsajátítás (a jelnyelv szerkezete, a jelnyelv mint a siketek anyanyelve, siketoktatás Magyarországon, alternatív kétnyelvű-kétkultúrás nyelvelsajátítás).

Források: MTA MKI Irattára, 314, 400/2001.

Darkó Gábor (Budapest, 1952)

1985-ig a MOL mellékfoglalkozású dolgozója; 1985-ben az MTA MKCS mellékfoglalkozású takarítója.

Források: MTA MKCS Irattára, 376, 466/1985.

Dávid Ferenc (Budapest, 1940)

1958–1963: az ELTE BTK művészettörténet–magyar nyelv és irodalom szakos hallgatója. 1963: szakdolgozat (*A Csegöldi B. E. mester*). 1966–1967: két szemeszter Herder-ösztöndíjasként a bécsi egyetemen (Universität Wien, Kunsthistorisches Institut). 1963–1985: az OMF tudományos munkatársa 1982-ig Sopronban, majd Budapesten. 1986–2010: az MTA MKCS–MTA MKI I. Régi Magyar Művészeti Osztályának tudományos főmunkatársa; 1991–2000: az MTA MKI Topográfiai Osztályának vezetője. Részt vett *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 3. kötetének munkálataiban (városi építészet 1570–1640 között) és a 9. kötet (tudománytörténet) előkészítésében.

Kutatási területe: a középkori várostörténet, a városi lakóházak története, zsinagógák a középkortól a jelenkorig, barokk kastélyok, a műemlékvédelem története. Jelenleg az Eszterházához kapcsolódó források feldolgozásával foglalkozik és a soproni Szent Mihály-templom belső rekonstrukcióját készíti elő. Az MTA Művészettörténeti Bizottságának tanácskozási jogú tagja.

Kitüntetések: 1999: Ipolyi Arnold-émlékérem, a Soros Alapítvány Fülep Lajos-díja; 2003: Opus Mirabile díj (*A fertődi Esterházy kastély történeti helyiségkönyve: funkciók és falburkolatok*, *Ars Hungarica*, 30[2002], 2. sz., 237–320); 2004: Scheiber

Sándor-díj; 2009: Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkeresztje, 2010: Pro Urbe Sopron díj.

Irodalom: Dávid Ferenc köszöntése a 2004. évi „Scheiber Sándor”-díj alkalmából. (<http://www.hebraisztika.hu/attachments/00000148.pdf>); Dávid Ferenc művészettörténész kapta az idei Pro Urbe elismerést. (<http://www.kisalfold.hu/hirek/davidferencmuveszettorteneszkaptaazideiprourbeelismerest/2196193/>); LÖVEI Pál: Dávid Ferenc, *Műemlékvédelem*, 54(2010), 260–281.

Dékei Krisztina (Budapest, 1967)

1987–1992: az ELTE BTK magyar nyelv és irodalom–művészettörténet szakos hallgatója. Ösztöndíjak: 1994–1995: MTA – Sasakawa Alapítvány; 1997–1999: Kállai Ernő művészettörténeti–műkritikai ösztöndíj. 2003–2006: MTA MKI II. Modern Magyar Művészeti Osztályának fiatal kutatói ösztöndíjasa a Fényképtárban. Társszerkesztője az Intézet kiadásában megjelent *Altorjai Sándor* életmű–katalógusnak.

Kutatási területe: kortárs magyar képzőművészet (Losonczy Tamás, Hajas Tibor), különös tekintettel a konceptuális művészetre. Írásai a *Balkonban*, az *Új Művészetben*, a *Műértőben*, az *exindexben*, az *OCTOGONban*, a *Beszélőben*, a *Magyar Narancsban* és az *Amaro Dromban* jelennek meg.

Források: <http://artportal.hu/lexikon/muvtorteneszek/dekeikriszta>

Dénes Zsuzsa (Budapest, 1919–Budapest, 1996)

1977–1992: az MTA MKCS nyugdíjas mellékfoglalkozású gazdasági ügyintézője. *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat szerkesztőségi ügyintézői feladatait látta el a főszerkesztők irányításával. Nyilvántartásba vette a beérkezett munkatanulmányokat, gépelte a kézikönyvek, illetve az egyéb intézeti kiadványok kéziratait. Feladatai közé tartozott munkatársa, Tóthné Mészáros Livia helyettesítése. Kiváló szakmai gyakorlatát mások is igénybe vették, többek között Kassák Lajosné (1914–1986), a Karinthy Márton alapította Hököm Színpad (ma: Karinthy Színház), az MTA Szociológiai Intézete.

Források: MTA MKCS Irattára, 635/1977; 121/1978; 879/1979; 710/1980; 532/1981; 40, 130, 199, 748/1982; 490, 517/1983; 80, 297, 877/1984; 55, 745, 996/1985; 309/1986; 265, 943/1987; 514, 781/1988; 97, 577, 858/1989.

Irodalom: KERNY Terézia: In memoriam Dénes Zsuzsa (1919–1996), *Ars Hungarica*, 24(1996), 2. sz., 257–258; KARINTHY Márton: *Ördögörcs. Utazás Karinthyába*, II, Budapest, Ulpius-Ház, 2003, 398–399.

Dercsényi Balázsne (Békés Edit) (Budapest, 1943)

1986–1990: az egri Ho Si Minh Tanárképző Főiskola könyvtár–pedagógia szakos hallgatója. 1979–2001: a Magyar Iparművészeti Egyetem könyvtárigazgató helyettese. 2001–2009: az MTA MKI könyvtárvezetője.

Források: MTA MKI Irattára, 415, 416/2001.

Domonkos Endre (Budapest, 1925–Budapest, 1991)

1952–1985 között a FŐMTERV műszaki fényképésze. 1956: a Magyar Fotóművészek Szövetségének tagja; 1958: a MADOME tagja; 1963–1969: az MDK, 1969–1971: az MTA MKCS fényképésze. Elsősorban műtárgyfotósként tartják számon. Több egyéni és csoportos kiállítása volt.

Kitüntetések: 1961: Keszthelyi Georgikon-kiállítás 1. díj; 1964: AFIAP; 1981: a Szép Magyar Könyv pályázaton a Magyar Fotóművészek Szövetségének díja.

Irodalom: KMML (1999), I, 489–490 (korábbi irodalommal).

Ébli Gábor (Budapest, 1970)

1991–1996: az ELTE BTK esztétika szakos hallgatója. 2001: PhD-fokozat, esztétika (*The Maturity of Museums Respecting the Specificity of Implementing Art*). 2002–2005: az MTA MKI II. Modern Művészeti Osztályának fiatal kutatói ösztöndíjasa az Adattárban. 2002–2005: Kállai Ernő művészettörténeti-műkritikus ösztöndíj. 2004 óta tanít a MOME-n, 2008 óta az intézmény Elméleti Intézetének egyetemi docense, a MOME Doktori Iskolájának oktatója. Az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztályának köztestületi tagja.

Szakterülete: esztétika, művészetelmélet. Fő kutatási területek: múzeumügy (*Az antropologizált múzeum. Közgyűjtemények átalakulása az ezredfordulón*, Budapest, Typotex, 2005; *Hogyan alapítsunk múzeumot?*, Budapest, Vince, 2011), műgyűjtés-történet, kortárs művészet.

Forrás: http://www.doktori.hu/index.php?menuid=192&tsz_ID=5985

Egri Lászlóné, dr. (Bándy Ilona) (Újpest, 1922–Budapest, 2009)

1989–2001: az MTA MKCS–MTA MKI könyvtári ügyintézője. Munkaköre katalogizálás és a nemzetközi cserekapcsolatok intézése.

Források: MTA MKCS Irattára, 672, 887/1989; 73, 102/2001.

Egyed Alice (Budapest, 1950)

1968–1969: a Fővárosi IKV ügyintézője; 1969–1974: az MTA Reprográfiai Osztályának könyvtárosa. 1970–1973: KMK középfokú könyvtárosképző tanfolyam. 1974–1975: a Gondolat Kiadó könyvtárosa. 1975–1982: az MTA MKCS Könyvtárának vezetője, közben az ELTE BTK tibeti szakos hallgatója. 1982–1987: a Hopp Ferenc Kelet-Ázsiai Múzeum munkatársa, közben mongol tanulmányúton vett részt. Kutatási eredményeit *The Eighty-Four Siddhas; a Tibetan Blockprint from Mongolia* (Budapest, Akadémiai, 1984) című könyvében publikálta. 1987: Soros-ösztöndíj (Washington). 2000: PhD fokozat (*Theory and Practice of Music in a Tibetan Buddhist Monastic Tradition. University of Washington*). Jelenleg Washingtonban él.

Entz Géza Antal (Kolozsvár [Cluj-Napoca, RO], 1949)

1967–1968: raktáros az ELTE Egyetemi Könyvtárban. 1968–1973: az ELTE BTK történelem-angol nyelv és irodalom, majd művészettörténet-történelem szakos hallgatója. 1973–1990: az MTA MKCS I. Régi Magyar Művészeti és III. Dokumentációs Osztályának

munkatársa. 1973–1975: tudományos ösztöndíjas gyakornok a Levéltári Regeszta- és a Pecsétmásolat Gyűjteményben; 1975–1979: tudományos ügyintéző az I. és a III. Osztályon a Levéltári Regesztagyűjteményben. 1976: egyetemi doktori cím (*A kolozsvári Szent Mihály-templom helye a magyarországi építészetben*). 1976–1977: a BME műemléki szakmérnöki képzésének hallgatója. 1979: tudományos munkatárs. 1983–1990: a Topográfiai Csoport vezetője. 1986–1990: az igazgatótanács tagja, tűzrendészeti felelős. Részt vett a Mohács előtti oklevélregeszták rendszerezésében, *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 2. kötetének munkálataiban (tanulmány, képszerkesztés), Balogh Jolán *Varadinum – Várad vára* (Budapest, Akadémiai, 1982 [Művészettörténeti Füzetek, 13/1–2]) című művének szerkesztésében, 1983-tól Fejér és Esztergom-Komárom megye műemlékeinek felmérésében. 1989–1990: a Minisztertanács Hivatalának másodállású munkatársa; 1990–1994: politikai, majd címzetes államtitkár Antall József és Boross Péter kormányában. 1992–1994: a Határon Túli Magyarok Hivatalának elnöke. 1992 óta a Pro Professione Alapítvány elnöke; 1998–2000: az OMVH elnöke. 1998: egyik szerzője és társszerkesztője a *Fejér megye művészeti emlékei* című középtopográfiának. 2000–2002: a Külföldi Magyar Intézetek főigazgatója. 2009: egyik szerzője és főszerkesztője a *Magyarország Műemlékei* sorozat első, *Székesfehérvár* kötetének. 2010 óta a Nemzeti Erőforrás Minisztérium kultúráért felelős államtitkárának politikai főtanácsadója.
Kutatási területe: középkori erdélyi építészet, műemlékvédelem, műemléki topográfia.
Források: <http://www.telekialapitvany.hu/#>; <http://pro-professione.hu/kuratorium-felugyelo-bizottsag>

Faludy Judit (Budapest, 1968)

1988–1993: az ELTE BTK művészettörténet-francia nyelv és irodalom szakos hallgatója. 1994: a Gouvernement Français ösztöndíjasa, Sorbonne, Paris IV (M. S. Lemoine). 1993–1997: a francia nyelv és irodalom tanára a Károlyi Mihály Közgazdasági és Külkereskedelmi Szakközépiskolában és Gimnáziumban. 1996–1998: gyűjteménykezelő a Magyar Zsidó Múzeum és Levéltárban. 1997-től művészettörténet tanár a Wesley János Lelkészképző Főiskolán. 1999–2000: az Enciklopédia Kiadó szerkesztője (*Kortárs Magyar Képzőművészeti Lexikon*). 1999–2001: a Budapest Art Expo Alapítvány kuratóriumi tagja. 2001: PhD-fokozat (*Határfestészet, James Ensor 1880–1892 közötti periódusának értelmezése, ikonográfiai és mélylélektani megközelítésben*). 2002: kurátor az Ernst Múzeumban; 2003–2006: az MTA MKI fiatal kutatói ösztöndíjasa, 2006 óta tudományos munkatársa. 2009 óta az MTA Pszichiátriai Gyűjteményének vezetője. 2009 óta *Acta Historiae Artium* szerkesztőségi titkára, a *RIHA Journal* online magyarországi szerkesztője. 2000–2002, –2009: a Farkas István Alapítvány titkára, kuratóriumi tagja; 2009 óta elnöke. A Budapest Art Expo Friss egyik szervezője; az IKT, AICA és az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztálya köztestületének tagja.

Részt vett a *Diaszpóra (és) művészet* kiállítás rendezésében (Magyar Zsidó Múzeum és Levéltár, 1997), és konferenciát szervezett a témában. Fontosabb kiállításrendezései:

2002: *Niki de Saint Phalle* (Ernst Múzeum); 2004: *A Szöllősi-Nagy-Nemes gyűjtemény* (MűvészetMalom, Szentendre). Magyar és francia nyelven publikál, a művészettörténet és a pszichológia érintkezési pontjain.

Források: [DOC] Curriculum Vitae;

(http://artportal.hu/lexikon/muvtorteneszek/faludy_judit)

Irodalom: KMMML (1999), I, 566–567.

Farkas Márta

1987–1988: az MTA MKCS takarítója.

Források: MTA MKI Irattára, 944/1987; 72/1988.

Farkas Tibor

1987–1988: az MTA MKCS takarítója.

Források: MTA MKI Irattára, 879/1987; 709/1988.

Fehér Istvánné

1993–1995: az MTA MKI ügyintézője.

Ferkai András (Budapest, 1953)

1972–1977: a BME Építészmérnöki Karának, 1982–1984: a BME Mérnöktoábbképző Mesteriskolájának hallgatója. 1977–1982: a Középülettervező Vállalat, 1982–1986: az Általános Épülettervező Vállalat építész-tervezője. 1986–1988: a *Magyar Építészet* szerkesztője. 1988–1989: kutatás a Soros Alapítvány ösztöndíjával. 1989–1990: az MTA MKCS szerződéses munkatársa. Munkaköri feladata Buda két világháború közötti építészeti emlékei kataszterének és topográfiai címszavainak elkészítése, az ezzel kapcsolatos tervtári fotódokumentáció összegyűjtése. E munka eredményeként jelent meg a *Buda építésze a két világháború között – művészeti emlékek* (Budapest, MTA MKI–Vince, 1995) című topográfia. 1990–1993: a Magyar Iparművészeti Főiskola Szakelméleti Kutatócsoportjának vezetője, majd a főiskola tanára. 2005 óta egyetemi tanár, 2005–2008 között az Elméleti Intézet igazgatója, jelenleg a Design- és Művészettörténet Tanszék vezetője, a Design- és Művészetelmélet szak szakfelelőse. 1998: a Canadian Centre for Architecture vendégkutatója Montrealban; 2000–2003: Széchenyi professzori ösztöndíjas. 1995: a műszaki tudományok kandidátusa; 1996: PhD-fokozat (BME). Tagja az Építész Kamarának, az MTA Építészettörténeti és Elméleti Bizottságának, a fővárosi és a műemlékes tervtanácsnak, valamint az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztálya köztestületének. 1996–2002: a DOCOMOMO (International Register) és mai napig e szervezet magyar szekciójának tagja. Részt vett az NKA Építészeti Kollégiumának munkájában, s jelenleg tagja a MAB Művészeti Bizottságának.

Kutatási területe: a 20. századi és a kortárs magyar, valamint a közép-kelet-európai építészet, különösen a két világháború közötti időszakban és 1945 után, továbbá a hazai környezetkultúra és a lakóház/lakótelep-építés témája. Építészettörténeti

előadásokat tartott számos hazai és külföldi egyetemen és főiskolán, nemzetközi konferenciák rendszeres résztvevője. Több mint 80 tanulmány, cikk, katalógusszöveg és interjú szerzője.

Kitüntetések: 1999: Soros művészeti díj; 2002: Ybl Miklós-díj; 2007: Németh Lajos-díj.

Földes Mária (Budapest, 1955)

1977–1982: az ELTE BTK művészettörténet szakos hallgatója. 1982: szakdolgozat (*A századforduló épületdíszítő művészete Budapesten*). 1981 óta az MNG muzeológusa, majd főmuzeológusa. 1989–1992: az MTA MKCS mellékfoglalkozású tudományos ügyintézője az Adattárban. Feladata a kutatószolgálat ellátása, a Bán Béla-, Kövesházi Kalmár Elza-, Bálint Endre-, Szegi Pál-levelezés előrendezése, leltározása, katalogizálása, valamint részt vett az Adattár 2000-ben megjelent fondjegyzékének munkálataiban. Jelenleg az MNG humánpolitikai referense.

Kutatási területe: 20. század eleji képzőművészet.

Füriné Szekeres Nóra (Székesfehérvár, 1964)

1984–1987: a zalaegerszegi Pénzügyi és Számviteli Főiskola hallgatója. Diplomájának megszerzése után (1992): adótanácsadói tanfolyam és mérlegképes könyvelői képzés. 2001. június 15. óta az MTA MKI gazdasági vezetője.

Forrás: MTA MKI Irattára, 465/2001

Galavics Géza (Győr, 1940)

1957–1963: az ELTE BTK művészettörténet-történelem szakos hallgatója. 1963–1970: az MNM Történelmi Képcsarnokának munkatársa. 1968: egyetemi doktori cím (*Megrendelő, művész és közönség egy XVIII. századvégi műalkotás körül*). 1970–1986: az MTA MKCS–MTA MKI I. Régi Művészeti Osztályának tudományos munkatársa; 1973 óta az *Ars Hungarica* szerkesztőbizottsági tagja. 1986 óta főmunkatárs. 1987: a művészettörténet-tudomány kandidátusa, 1990-ben átminősítve akadémiai doktori fokozattá (*Kössünk kardot az pogány ellen [Török háborúk és képzőművészet]*). 1981–1982: MTA tudáspolitikai és kutatásszervezési tanfolyam. 1987–2010: I. Régi Magyar Művészeti Osztály vezetője, a Fényképtár tanácsadója. Folyamatosan részt vett *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 3., 4. és 5. kötetének munkálataiban. 1980: a *Művészet Magyarországon 1780–1730* című kiállítás (MNG) egyik rendezője és katalógusának társszerkesztője. Az MTA MKCS közalkalmazott szakszervezeti vezetőjeként számos tanulmányi kirándulás szervezője. 1994–2000: az MTA közgyűlésének doktori képviselője. 1994–2010: az MTA MKI tudományos tanácsadója. 1999–2010: kutatóprofesszor. 2001: az MTA levelező tagja, majd a Gyűjteményi Tanács résztvevője. Tagja az MRMT-nek (választmányi tag), az ELTE BTK Habilitációs Bizottságának, valamint az MTA Művészettörténeti Bizottságának, ahol 1991–1999 és 2002–2008 között elnökként (a köztes időszakban alelnökként) működött; jelenleg ismét alelnök.

Kutatási területe: a magyarországi reneszánsz, barokk és klasszicista művészet, főúri mecenatúra, a törökellenes küzdelmek művészete, magyarországi kertművészet.

Kitüntetések: 1989: Akadémiai Díj; 1999: Ránki György-díj; 1984: Pasteiner Gyula-émlékérem; 1998: Ipolyi Arnold-émlékérem; 2007: Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkeresztje.

Források: MTA MKI Irattára, 61/1994; http://hu.wikipedia.org/wiki/Galavics_G%C3%A9za

Galavics Géza

Irodalom: Az MTA új levelező tagjai. Galavics Géza [és mások válaszai a *Magyar Tudomány Szerkesztősége* körkérdéseire], *Magyar Tudomány*, 47(2002), 1. sz., 112–120; GLATZ Ferenc (főszerk.): *A Magyar Tudományos Akadémia tagjai 1825–2002*, I. (A–H), Budapest, MTA Társadalomkutatató Központ, 2003, 390–391; *MTI Ki Kicsoda 2009*, Budapest, Magyar Távirati Iroda Zrt., 2008, 359; SINKÓ (2009), 109, 118; BEKE László: Galavics Géza köszöntése (Szakmai méltatás helyett, érzelmeket leplezve), in *„Ez világ, mint egy kert ...” Tanulmányok Galavics Géza tiszteletére*, szerk. BUBRYÁK Orsolya, Budapest, MTA MKI–Gondolat, 2010, 11–13; Interjú Dr. Galavics Géza művészettörténésszel, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagjával. Az interjút készítette HARANGI Anna, *Műemlékvédelem*, 54(2010), 6. sz., 418–414.

Gátas Judit (Budapest, 1971)

Az ELTE BTK német nyelv és irodalom szakán szerzett diplomát. 2000. szeptember 15–2001. május 11.: az MTA MKI titkársági asszisztense. Jelenleg a *Magyar Kurír* katolikus hírportál szerkesztője. Gunnar RIEBS *XXIII. János. Kortársak emlékeznek a zsinat pápájára* (Budapest, Új Ember, 2008) című könyvének egyik fordítója.

Források: MTA MKI Irattára, 319/2000; 106/2001.

Gazdag Orsolya (Budapest, 1985)

2001-ben az MTA MKI Magyar Művészek Lexikona Gyűjtemény kisegítő munkatársa. Feladata cédulázás, rendezés.

Forrás: MTA MKI Irattára, 318/2001.

Geller Katalin (Ruzsa Györgyné) (Budapest, 1946)

1965: tudományos segéderő az MDK-ban. 1966–1971: az ELTE BTK magyar/francia nyelv és irodalom-művészettörténet szakos hallgatója. 1971–1977: az MTA MKCS II. Újkori Magyar Művészeti Osztályának tudományos ügyintézője. Részt vett *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 6. kötetének írásában és szervezési munkáiban. 1976: egyetemi doktori cím (*Nagy Sándor gödöllői festő és iparművész munkássága*). 1975–1990: a III. Dokumentációs Osztályon a Fényképtár munkatársa. 1977–1996: az MTA MKCS–MTA MKI tudományos munkatársa. 1991–2000: a Magyar Művészek Lexikona Gyűjtemény munkatársa. 1996: a művészettörténet-tudomány kandidátusa (*Szecessziós illusztráció és könyvművészet Magyarországon [1890–1920]*), ezt követően az MTA MKI főmunkatársa. 2005 óta az Intézet sajtómunka és nemzetközi kapcsolatainak felelőse, az intézeti eseménytár összeállítója. Az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztályának köztestületi tagja.

Kutatási területe: a 19–20. századi magyar és francia művészet, különös tekintettel a romantika, a szimbolizmus és a szecesszió korára. Számos monográfia, tanulmány és cikk szerzője (Zichy Mihály, Pierre Bonnard, Nagy Sándor, a gödöllői művésztelep, grafika és könyvillusztráció a századfordulón, a magyar szecesszió története). Több kiállítást rendezett századfordulós és kortárs művészeti témákban, valamint 19. századi metszeteket mutatott be Budapesten, Berlinben, Párizsban és Rómában. Rendszeresen részt vesz nemzetközi és hazai konferenciákon. Előadásokat tartott a bonni egyetemen, a párizsi Sorbonne-on és Nancyban. 2001-ben megrendezte a Gödöllői Művésztelep centenáriumi kiállítását, és megszerkesztette katalógusát. Részt vett az *Angol-magyar kapcsolatok a 19–20. század fordulóján* című, angol-skótmagyar kutatókkal végzett kutatásban és a kapcsolódó tanulmánykötet kiadásában. Budapesti, párizsi, római, goriziai és berlini kiállításokat szervezett a Közép-európai Kulturális Intézettel. Tagja a Zichy Mihály Alapítványnak, a Lesznai Anna Társaságnak és az *Európai Utas* kuratóriumának. A Magyar Szecessziós Társaság elnöke. Jelenleg a japonizmus hazai megjelenését és az *art deco* történetét kutatja. *Forrás:* MTA MKI Irattára, 71/1994.

Gimesi Judit (Simon Róbertné) (Budapest, 1960)

1981–1983: az MTA MKCS helyettes ügyviteli munkatársa a II. Újkori Magyar Művészeti Osztályon. Feladata adminisztratív ügyintézés, gépelési munkák ellátása, valamint az Adattár gyűjteményeinek rendszerezése. Jelenleg a Fordítói és Tolmács Közösség egyéni fordítója.

Forrás: <http://www.fordit.hu/fordito/Gimesi-Judit/>

Gosztonyi Ferenc (Szombathely, 1974)

1993–2000: az ELTE BTK művészettörténet-magyar nyelv és irodalom szakos hallgatója. Diplomák: művészettörténész (1999), magyar nyelv és irodalom szakos előadó (2000). Művészettörténeti szakdolgozata: *A „helyes” művészettörténeti álláspont kérdése Pasteiner Gyula írásaiban*. 1999–2002: az MTA MKI II. Modern Művészeti Osztályának fiatal kutatói ösztöndíjasa az Adattárban. 2000–2002: az *Ars Hungarica* segédszerkesztője. 2002–2006: az MNG muzeológusa, főszerkesztője. 2006–2009: az SZM 19. és 20. századi gyűjteményének muzeológusa, majd főmuzeológusa. 2009: PhD-fokozat (*A magyar művészettörténet-írás története [1875–1918]: A „Pasteiner-tanszék”*). 2009 óta az ELTE BTK Művészettörténeti Intézetének adjunktusa. Az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztályának köztestületi tagja.

Kutatási területe: a 19–20. századi művészet és a művészettörténet-írás tudománytörténete. Számos kiállítási katalógus szerkesztője.

Kitüntetések: 2001: Opus Mirabile díj, 2. helyezés (A „helyes” művészettörténeti álláspont kérdése Pasteiner Gyula írásaiban, *Ars Hungarica*, 27[1999], 2. sz., 309–351); 2006: Pasteiner Gyula-emlékérem; 2011: Opus Mirabile díj, 2. helyezés (A szimbolista Fülep [I]. A „primitív” Cézanne-tól a Magyar művészetig, in BARDOLY István–JURECSKÓ László–SÜMEGI György [szerk.]: *„A feledés árja alól új földeket hódítok vissza”*).

Írások Tímár Árpád tiszteletére, Budapest, MTA MKI–MissionArt Galéria, 2009, 64–80).

Forrás: MTA MKI Irattára, 238/1999.

Gulyás Borbála (Budapest, 1978)

1997–1999: a JPTE BTK magyar nyelv és irodalom–művészettudomány (4 félév) szakos hallgatója; 2003: szakdolgozat (*Kép és szöveg viszonya Wathay Ferenc Énekeskönyvében*). 2001–2005: az ELTE BTK művészettörténet szakos hallgatója. 2006: szakdolgozat (*Hungarus ut calamo Zeuxis sic Belgicus arte – Bocskay György és Georg Hoefnagel két Írásmintakönyve*). 2003–2009: az ELTE BTK Irodalomtudományi Doktori Iskolája Magyar Reneszánsz Programjának (Centre des Hautes Études de la renaissance – CHER) PhD–hallgatója. 2009 óta az MTA MKI I. Régi Magyar Művészeti Osztályának fiatal kutatói ösztöndíjasa az Adattárban és a Fényképtárban. Gerevich Tibor (1882–1954) és Gerevich László (1911–1997) fényképhagyatékát dolgozza fel. A 2010-ben alakult Gyűjteménytörténeti és a Tudománytörténeti intézeti projekt tagja. 2010: az Osztrák–Magyar Akció Alapítvány ösztöndíja (Universität Wien), MTA – Isabel és Alfred Bader Művészettörténeti Kutatási Támogatás; 2011: Osztrák–Magyar Akció Alapítvány Ernst Mach-ösztöndíja (Wien).

Kutatási területe: magyar és egyetemes kora újkori művészet, könyvdíszítés, kalligráfia, uralkodói és főúri reprezentáció, gyűjteménytörténet, udvari ünnepek. Jelenleg az ELTE BTK Művészettörténet-tudományi Doktori Iskolájának hallgatójaként Bocskay György (†1575) Bécsben működő kalligráfus tevékenységét feldolgozó doktori disszertációján (*Egy „magyar Zeuxis” Bécsben. Bocskay György kalligráfus [1510 k.–1575] tevékenysége*) dolgozik.

Forrás: <http://magyar-irodalom.elte.hu/cher/index/phd/gba.html>

Hajdú Éva

1970–1975: az MTA MKCS könyvtárosa.

Hanke Lajos

1972–1975: az MTA MKCS kézbesítője.

Harangozó Mihályné

1994–1995: az MTA MKI takarítója.

Források: MTA MKCS Irattára, 135, 262/1994.

Hárshegyi Mária

1973-ban az MTA MKCS adminisztratív ügyviteli dolgozója a Titkárságon.

Hauser Arnold (Temesvár [Timișoara, RO], 1892–Budapest, 1978)

1910–1915: a PPT bölcséleti fakultásának filozófia–német/francia nyelv és irodalom szakos hallgatója. Tagja a Vasárnapi Körnek, a magyar szellemi megújulás egyik legjelentősebb társaságának. 1918: egyetemi doktorátus (*Az esztétikai rendszerezés prob-*

Lémája). 1919: a Tanácsköztársaság közoktatási népbiztosságának előadója. 1921–1924: Berlin, Friedrich-Wilhelms-Universität (Adolph Goldschmidt művészettörténeti és Ernst Troeltsch szociológiai előadásainak hallgatója). 1924–1938: Bécs; 1938–1977: London. 1951–1957: az Universität Leeds tanára és lektora; 1957–1959: az Universität Brandeis (USA), 1959–1962: a Hornsey College of Art (London), 1963–1965: a State University Ohio (USA) vendégprofesszora. 1977 nyarán visszatért Magyarországra, majd hamarosan az MTA tagjai sorába választotta. 1977–1978: az MTA MKCS tudományos főmunkatársa.

Korai, Heinrich Wölfflint követő stílustörténeti stúdiumai után a művészettörténet szociológiai vonatkozásait kutatta. Ebben a szellemben írta a *Sozialgeschichte der Kunst und der Literatur* (München, 1951) című korszakalkotó művét. Nagy hatást gyakorolt a manierizmusról szóló könyve (*Der Manierismus* [München, 1964]) is, amely az utóbbi évek hazai irodalomtörténet-írásában éles viták keresztüzébe került. *Irodalom*: Alberto TENENTI: Hauser, Arnold: Art, histoire sociale et méthode sociologique, *Annales. Economies, Sociétés, civilisations*, 12(1957), no. 3, 474–481; Zoltán HALÁSZ: In Arnold Hauser's workshop, *The New Hungarian Quarterly*, 16(1975), no. 58, 90–96; Ekkehard MAI: Kunst, Kunstwissenschaft und Soziologie. Zur Theorie und Methodendiskussion in Arnold Hausers „Soziologie der Kunst“, *Das Kunstwerk*, 1(1976), 3–10; Jürgen SCHARFSCHWERDT: Arnold Hauser, in *Klassiker der Kunstsoziologie*, hrsg. Alphons SILBERMANN, München, Beck, 1979, 200–222; Klaus-Jürgen LEBUS: Zum Kunstkonzept Arnold Hausers, *Weimarer Beiträge*, 36(1990), no. 6, 210–228; Ács Pál–SZÉKELY Júlia: Kovács Sándor Iván és a manierizmus, *Irodalomtörténet*, 87(2006), 4. sz., 515–522; Ács Pál: A késő reneszánsz megkésett pillérei: sztoicizmus és manierizmus az irodalomban, in *Mátyás király öröksége. Késő reneszánsz művészet Magyarországon (16–17. század)*, szerk. MIKÓ Árpád–VERŐ Mária, Budapest, MNG, 2008, 45–46.

Havasi Krisztina (Kijev [U], 1980)

1998–2004: az ELTE BTK művészettörténet-középkori régészet szakos hallgatója. 2004: szakdolgozat (*A középkori egri székesegyház emlékei a XII–XIII. század fordulójáról*). 2005–2008: az ELTE BTK Művészettörténet-tudományi Doktori Iskola ösztöndíjasa. 2008 óta az MTA MKI fiatal kutatói ösztöndíjasa a Fényképtárban. Hosszabb külföldi ösztöndíjas kutatómunkák Münchenben (Zentralinstitut für Kunstgeschichte), illetve Bécsben (Institut für Kunstgeschichte).

Kutatási területe: a középkor, ezen belül is a 11–13. század művészete, különös tekintettel az Árpád-kori építészet, épületplasztika, kőfaragványok kérdéseire. Fontosabbak: Eger, középkori székesegyház; Eger környéki román kori emlékek; Óbuda, királyi palota; Esztergom; Buda (Nagyboldogasszony-templom); Sárovarmonostor. Ezekon keresztül a magyarországi lapidáriumok 19–20. századi gyűjteménytörténeti, valamint az Árpád-kori művészet kutatásának tudománytörténeti kérdéseit érintő munkák. Bogyay Tamás hagyatékának, valamint művészettörténészekkel folytatott levelezésének (Csemegi József, Dercsényi Dezső, Entz Géza) tudományos feldolgozása.

Kitüntetés: 2008: Opus Mirabile díj (A pilisszentkereszti apátság töredékei Esztergomban, *Művészettörténeti Értesítő*, 57[2008], 189–232).

Hegede Béla (Kispest, 1935)

Az MTA Központi Kémiai Kutatóintézetének főfoglalkozású műszaki ügyintézője 1972–1991: az MTA MKCS III. Dokumentációs Osztályának megbízásos szerződésben álló, kutatási segéderői besorolású mellékfoglalkozású fényképésze.

Források: MTA MKCS Irattára, 365/1972; 9/1973; 320, 561/1974; 57/1975, 205/1976; 56/1977; 35/1978; 13/1979; 534/1981; 43/1982; 394, 878/1984; 13, 746, 994/1985; 310/1986; 268, 945/1987; 814/1988.

Hegy Gábor (Budapest, 1952–Budapest, 1992)

1973: fényképészeti szakvizsga. 1976: az MTA MKCS fényképésze. 1980–1992: a Magyar Fotósövetség tagja. 1987 óta szabadfoglalkozású fényképész. Számos egyéni és csoportos kiállításon szerepelt. Végigjárta Magyarország templomait, s fényképfelvételeit az általa alapított Hegyi és Társa Kiadóban készült albumokban jelentette meg, melyekben az MTA MKI munkatársai (Kerny Terézia, Marosi Ernő) is közreműködtek. *Irodalom:* KMMML (2000), II, 100 (KINCSES Károly).

Hegy Lóránd (Budapest, 1954)

1972–1975: az ELTE BTK történelem–népművelés, 1974–1977: művészettörténet–esztétika szakos hallgatója. 1977–1979: az MTA MKCS II. Modern Művészeti Osztályának ösztöndíjas gyakornoka; 1979–1982: szerződéses tudományos segédmunkatársa; 1982–1989: tudományos munkatársa. 1982: egyetemi doktori cím (*Korniss Dezső életműve*). 1982: az MTA Vizuális Kultúra Kutató Bizottságának tagja. A III. Dokumentációs Osztályon, az Adattárban a nem eredeti iratanyagot (MDK–C–III.) rendezte, az *Ars Hungarica* technikai munkatársa; 1984: szemináriumot tartott a BME építész hallgatóinak; 1987–1989: az *Ars Hungarica* „Szemle” rovatának szerkesztője. Részt vett *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 8. kötetének munkálataiban. 1989: a Magyar Iparművészeti Főiskola adjunktusa. 1989–1990: a Műcsarnok Nemzetközi Osztályának vezetője. 1990–2001: a bécsi Modern Művészetek Múzeuma/Ludwig Alapítvány (Museum Moderner Kunst Stiftung Ludwig Wien) igazgatója. 2002–2006: a nápolyi Palazzo Arte Napoli vezetője. 2003 óta a Saint-Étienne-i Musée d'Art Modern igazgatója, mellette tematikus kiállításokat rendez más európai városok múzeumaival, kortárs művészeivel közösen.

Kutatási területe: az 1945 utáni századi magyar (El Kazovszkij, Korniss Dezső, Nádler István, Záborszky Gábor) és egyetemes művészet története, elmélete, a modern műalkotások interpretációja.

Kitüntetések: 1982: Kassák-díj (Párizs), 1991: Munkácsy-díj; 1998: a Francia Irodalom és Művészet Rendjének lovagja; 1999: az Olasz Kultúra Szolgálatának Érdemrendje; 2000: a Spanyol Kultúra Szolgálatának Királyi Érdemrendje; 2007: a Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztje; 2009: Francia Becsületrend (Ordre national de la Légion d'Honneur). *Irodalom:* KMMML (2000), II, 102.

Hensz(e)lmann Lilla (Végyvári Lajosné, utóbb Csorba Gézáné) (Budapest, 1921–Budapest, 2008)

Jaschik Álmos magániskolájának elvégzése után 1945–1951: a PPT–ELTE BTK művészettörténet–középkori régészet–muzeológia szakos hallgatója. 1948–1949: a Magyar Bábjátékosok Országos Szövetségének művészeti vezetője. 1949–1950: az Országos Magyar Iparművészeti Múzeum Kerámia Osztályának gyakornoka. 1951: szakdolgozat (*Nemzeti kerámiánk kialakulása [Történeti vázlat]*). 1952–1955: az SZM Régi Szobor Gyűjteményének muzeológusa. 1958–1969: az MDK muzeológusa, ahol feladata az akkor még csupán cédulák formájában létező Pecsétmásolat Gyűjtemény kezelése volt. 1969–1981: az MTA MKCS I. Régi Magyar Művészeti és III. Dokumentációs Osztályának tudományos munkatársa a Levéltári Regesztagyűjteményben, valamint a Pecsétmásolat Gyűjtemény vezetője. Az irányítása alatti gyűjteményt szisztematikusan fejlesztette a MOL munkatársai és restaurátorai bevonásával. Szerkesztette az MDK, majd az MTA MKCS forráskiadványait (*DAP I, U et C I–IV, ACP I–VII*); részt vett *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 2. kötetének munkálataiban (fényképjegyzék készítése).

Kutatási területe: az 1950-es években elsősorban Fadrusz János és Stróbl Alajos szobrászatával foglalkozott, később állandó kutatási tervei között szerepelt a Mohács előtti pecsétek feldolgozása és a 14–16. századi magyarországi síremlékek korpuszának összeállítása.

Források: MTA MKCS Irattára, 589/1979; MTA MKI Adattára, MDK iratok, 405/1959.

Irodalom: TIMÁR Árpád: *Magyar Tudományos Akadémia Művészettörténeti Kutatóintézet*, Budapest, MTA, 2000, 5–6 (A Magyar Tudományos Akadémia kutatóintézetei).

Hetényi Ágnes (Budapest, 1950)

1968–1973: az ELTE BTK magyar/olasz nyelv és irodalom, majd művészettörténet-olasz nyelv és irodalom szakos hallgatója. 1973: szakdolgozat (*A római Palazzo Falconieri. [Borromini és a palota]*). 1974–1975: az MTA MKCS I. Régi Magyar Művészeti és III. Dokumentációs Osztályának tudományos segédmunkatársa a Fényképtárban; 1975–1977: központi ösztöndíjas tudományos gyakornok; 1980–1988: tudományos munkatárs, 1988: a Magyar Művészek Lexikona Gyűjtemény vezetője, a nemzetközi kapcsolatok intézője. Részt vett *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 3. kötetének adatgyűjtésében, bibliográfiai és képanyaga összeállításában. Az MSZMP intézeti alapszervezetének párttitkárhelyettese. Munkája mellett az MSZMP KB Külügyi Osztályán tolmácsolási feladatokat látott el. 1988 óta az Olasz Külkereskedelmi Intézet Irodájának munkatársa.

Kutatási területe: olasz barokk építészelméletek hatása a magyar barokkra, a jezsuita rend magyarországi építészeti tevékenysége és a modern magyar szobrászat (Vigh Tamás).

Hornyik Sándor (Miskolc, 1972)

1990–1993: az ELTE TTK geológia szakos, 1993–1998: az ELTE BTK esztétika–művészettörténet szakos hallgatója. 2000–2001: az MTA MKI II. Modern Művészeti Osztályá-

nak munkatársa az Adattárban, majd a Magyar Művészek Lexikona Gyűjteményben. 2001–2004: fiatal kutatói ösztöndíjas; 2004 óta a Magyar Művészek Lexikona Gyűjtemény vezetője. 2005: PhD-fokozat a modern természettudomány és az avantgárd képzőművészet kapcsolatáról (*Az avantgárd művészet és modern természettudomány 1945 után*). 2005–2008: a „Vizuális kultúra” rovat szerkesztése a *Magyar Építőművészet* című folyóirat számára. 2010 óta az ICA–D kurátori testületének tagja. Az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztályának köztestületi tagja.

Kutatási területe: a magyar neoavantgárd története; kortárs képzőművészet és vizuális kultúra; a művészettörténet tudománytörténete és a vizualitás elméletei. Jelenleg a vizuális kultúra tudományáról szóló kötetén dolgozik, és a *Hosszú hatvanas* évek kutatási projektben belül a szürrealizmus és a realizmus magyarországi recepcióját kutatja.

Kitüntetés: 2010: Németh Lajos-díj.

Források: MTA MKI Irattára, 345/1999; 320/2000; 412/2001.

Horváth Károlyné (Megyesi Ilona) (Erzsébetfalva, 1922 – Budapest, 2010)

Alagon (Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye) járt elemi iskolába, a Pesterzsébeti Leánygimnáziumban érettségizett. 1940-től dolgozott; tisztviselő, a Tankönyvkiadó titkárnője (1951–1954, 1961–1979). 1979: nyugállományba vonult; 1979–1982: az MTA MKCS III., Dokumentációs Osztályán volt kutatási segéderő, Bod Lászlóné Bobrovcsky Ida osztályvezetőtől főként az Adattárban kapott cédulázási-gépelési feladatokat, de a fényképtári leltárkönyvön is dolgozott.

Kitüntetések: 1965: Kiváló Dolgozó; 1972: Oktatási–kulturális Miniszteri Dicséret.

(Dr. Horváth Károly)

Horváthné dr. Ács Katalin (Budapest, 1953)

1968–1972: elvégzi a Képző- és Iparművészeti Szakközépiskola kerámia szakát. 1972–1973: az MTA Automatizálási Kutatóintézetben, majd annak utódában, az MTA Számítástechnikai és Automatizálási Kutatóintézetben (SZTAKI) titkárnő. 1973 óta az MTA MKCS, majd az MTA MKI munkatársa. 1973–1983: az MTA MKCS adminisztratív-ügyviteli dolgozója; 1983–1991: műszaki-tudományos-gazdasági ügyintézői besorolásban titkárságvezető. Munkája mellett szerzi meg az ELTE BTK magyar nyelv- és irodalomtanári és népművelő diplomáját; 1982: szakdolgozat készítése (*A Szocialista Képzőművészek Csoportja népművelési programja*) az MTA MKCS Fényképtárában archivált diasorozat alapján; 1977–1983: kulturális, művészettörténeti népszerűsítő előadásokat tart a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat (TIT) szervezésében, és IBUSZ-idegenvezető; 1984–1986: elvégzi az MSZMP MLEE P. Szűcs Julianna vezetete esztétika szakosítóját, később egy-egy évet hallgat (ELTE) művészettörténeti és (PPKE) műemlék- és műtárgyvédelem-jog órákat is. 1988-tól az ÉSZT (Értelmiségi Szakszervezeti Tömörülés) TUDOSZ (Tudományos Dolgozók Szakszervezete) aktív tagja, egy ideig elnökségi tag is, 1993–1998: az érdekvédelem munkahelyi szintjén a Közalkalmazotti Tanácsnak is tagja; 1991–2000: tudományos ügyintéző az újonnan létrehozott, Dávid Ferenc vezette Topográfiai, s annak megszűnése után 2010-ig az

I. Régi Magyar Művészeti Osztályon, Galavics Géza vezetésével; 1994–2002: az intézeti kiadványok terjesztésével is foglalkozik. 2011 óta az MTA MKI Magyar Művészek Lexikona Gyűjtemény munkatársa. Társadalmi tevékenység: Magyar Bioetikai Társaság: több cikluson át választmányi, 2010-től tanácsadó testületi tag.

Kitüntetés: 1985: Kiváló Dolgozó.

Források: MTA MKCS Irattára, 655/1983; 659/1983; 4, 348/1984.

Hudák Andrásné (Szombat Erzsébet, Zsóka) (Budapest, 1928–Budapest, 2004–2007?)

1971–1983: az MTA MKCS titkárságvezetője.

Jakab Eszter (Budapest, 1959)

1987-ig a Krisztina Távbeszélő Üzem, 1986–1987: az MTA MKCS takarítója.

Források: MTA MKCS Irattára, 181/1986; 272, 430/1987.

Jékely Zsombor (Budapest, 1970)

1989–1994: ELTE BTK művészettörténet-történelem szakos hallgatója, művészettörténetből diplomázott. 1993–1994: tudományos ösztöndíj. 1994–1995: az MTA MKI I. Régi Magyar Művészeti Osztályának tudományos segédmunkatársa a Fényképtárban. 1995: Department of Medieval Studies, MA, középkortudomány diploma a CEU-n. 1995–1999: Yale University Fellowship, Sterling Prize Fellowship, Graduate School of Yale University. 2003: PhD-fokozat a Yale Universityn (*Art and Patronage in Medieval Hungary – The Frescoes of the Augustinian Church at Siklós*). 2001–2003: Genthon István-ösztöndíjas az SZM-ben; 2003–2006: az SZM Régi Szobor Gyűjteményének muzeológusa. 2003-ban a *Verrocchio Krisztusa* című kamarakiállítás kurátora és katalógusának szerkesztője. 2003–2006: a Luxemburgi Zsigmond Programiroda tagjaként a *Sigismundus Rex et Imperator – Művészet és kultúra Luxemburgi Zsigmond korában* című kiállítás egyik kurátora, katalógusának társszerkesztője. 2006–2008: az IPM tudományos titkára, majd a kiállításszervezési főosztály vezetője. 2008: a „Reneszánsz Év” kiállításainak projektmenedzsere, a *Beatrix hozománya* című kiállítás egyik szervezője. 2010. január–május: Mellon-ösztöndíj (Villa i Tatti, The Harvard University Center for Italian Renaissance Studies, Firenze). 2010 októberétől az IPM gyűjteményi főigazgató-helyettese. Az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztályának köztestületi tagja.

Kutatási területe: középkori falfestészet, miniatúrafestészet, ikonográfia. Szerkeszti az *Art in Medieval Hungary* internetes honlapot (<http://home.hu.inter.net/~jekely/>).

Kitüntetések: 2007: Zádor Anna-díj, Opus Mirabile díj (*Sigismundus Rex et Imperator* című kiállítás és katalógus).

Forrás: MTA MKI Irattára, 391/1994.

Jernyei Kiss János (Kecskemét, 1970)

1989–1994: az ELTE BTK művészettörténet szakos hallgatója. Szakdolgozata (*A kecskeméti piarista templom*) 1995-ben Szilárdfy-jutalomdíjban részesült. 1995: az MTA

MKI I. Régi Magyar Művészeti Osztályának fiatal kutatói ösztöndíjasa a Fénykép-tárban. 1995–1998: az ELTE BTK Művészettörténeti Doktori Iskolájának ösztöndíjasa. 1998–2000: az ELTE BTK Művészettörténeti Intézetének megbízott előadója. 1998–2006: a PPKE Művészettörténet Tanszékének tanársegéde; 2007–2009: adjunktusa. 2007: PhD-fokozat (*Barokk mennyország. Vallásos képzelet és festett valóság. Maulbertsch freskói a váci székesegyházban*). 2010 óta egyetemi docens. Rendszeres kurzusok: bevezetés a művészettörténetbe, reneszánsz és barokk egyetemes művészet, a művészettörténet tudománytörténete. Az MTA II. Filozófiai és Történet-tudományok Osztályának köztestületi tagja.

Kutatási területe: 16–18. századi művészet. Jelenleg folyó kutatások: a kora újkori mennyezetfestészet elméleti-kritikai irodalma, forrásai (Bolyai-ösztöndíj keretében végzett kutatás), a magyar barokk freskófestészet digitális adatbázisa és korpusza (OTKA-kutatás).

Források: MTA MKI Irattára, 355, 468/1995.

Jerovetz György (Budapest, 1981)

2001–2007: az ELTE BTK művészettörténet szakos hallgatója. 2007: szakdolgozat (*Az 1920-as évek magyar plakáttörténete*). Kortárs művészeti publicisztikájában elsősorban fotóművészettel foglalkozik. 2009 óta a VISART Művészeti Főiskola tanára. 2010 szeptembere óta az MTA MKI fiatal kutatói ösztöndíjasa a II. Modern Magyar Művészeti Osztályon. Tagja az Intézet *Hosszú hatvanas évek* kutatásával foglalkozó csoportnak, valamint az Intézetben zajló mozdulatművészeti kutatások digitalizációért felelős munkatársa.

Kutatási területe: a két világháború közötti alkalmazott művészet.

Joó Istvánné (Tivadar Magdolna)

1987–1991: az MTA MKCS nyugdíjas takarítója.

Források: MTA MKCS Irattára, 878/1987; 70, 71, 786/1988; 25, 878/1989; 89/1991.

Junghaus Tímea (Budapest, 1975)

1993–2005: az ELTE BTK művészettörténet-kulturális antropológia szakos hallgatója. 2005: szakdolgozat (*Kortárs roma női művészet Magyarországon*). 2003 óta számos magyarországi és nemzetközi kortárs művészeti kiállítás kurátora. 2004: tárrendezője a Műcsarnokban megrendezett, *Elhallgatott holokauszt* című kiállításnak, majd a budapesti Nyílt Társadalom Intézet (OSI) Művészet és Kultúra programja munkatársa, ennek keretében vezette a *Roma Kultúra* projektet, amely a közép- és kelet-európai régió cigány művészetét támogatja pályázatok segítségével. Szerkesztője és társszerzője a 2005-ben megjelent *Meet Your Neighbours – Contemporary Roma Art from Europe* (Budapest, OSI, 2006) című kötetnek. 2007: a Velencei Biennálé Első Roma Pavilonjának (*Az elveszett Paradicsom*) kurátora. 2010 ősze óta az MTA MKI fiatal kutatói ösztöndíjasa a II. Modern Magyar Művészeti Osztályon. Jelenleg az ELTE BTK Filozófiatudományi Doktori Iskolájának Film-, Média- és Kultúraelméleti

Programján végzi doktori tanulmányait. Az Európai Roma Kulturális Alapítvány kuratóriumi tagja.

Kutatási területe: kortárs roma művészet.

Kitüntetések: 2008: Kairos európai kulturális díj; Márciusi Ifjak díj.

Kabai Tiborné (Peller Enikő) (Pestszenterzsébet, 1947–Budapest, 1997)

Könyvelő, statisztikus, munkaügyi előadó. 1965–1968: a PIV Pesterzsébeti Papírgyár anyaggazdálkodója; 1968–1969: a Pest megyei Gabonafeldolgozó számlázója; 1969–1985: a Villamos Berendezés és Készülék Művek (VBKM) Transzvíll munkaügyi előadója; 1985–1989: a Ganz Villamos Művek munkaügyi előadója. 1989–1996: az MTA MKI gazdasági ügyintézője. Nevéhez fűződött az új számviteli rendszer bevezetése és végrehajtása. 1996. február 1–december 31.: a Könyvtár és Bibliográfia Osztály munkatársa.

Források: MTA MKCS Irattára, 451, 470, 585, 891/1989; 291, 310, 317, 352, 378, 390, 391, 468/1996; 134/1997.

Kerekes Gézáné

1961–1989: az MDK, az átszervezés után 1969–1972: az MTA MKCS takarítója.

Kerny Terézia (Budapest, 1957)

1976–1982: az ELTE BTK művészettörténet-régészet szakos hallgatója. 1982–1991: az MTA MKCS–MTA MKI I. Régi Magyar Művészeti és III. Dokumentációs Osztálynak tudományos ügyintézője. 1982–1987: könyvtári alkalmazott, közben 1984–1991: műemléki topográfiai kutatások Fejér, Esztergom–Komárom és Veszprém megyékben. 1987. június–december: az MTA MKCS és az MNG együttműködése keretében az MNG Régi Magyar Osztályának vendég munkatársa. Farbaký Péterrel, Lővei Pállal, Mikó Árpáddal és Takács Imrével Nagyváradon felmérte a középkori székesegyház kidobásra ítélt kőfaragványait. 1989: egyetemi doktori cím (*Szent László kultusza és ikonográfiája a nagyszombati zsinatig* [1192–1631]). 1991 óta az I. Régi Magyar Művészeti, 2000–ig a Topográfiai Osztály tudományos munkatársa. 1996 óta a Levéltári Regesztagyűjtemény, emellett 2005–től a Fényképtár vezetője. 1996–2006: a Kovács Éva (1932–1998) alapította *Középkori magyar uralkodók emlékei* című OTKA-program kutatója. 2000: az MTA MKI Levéltári Regesztagyűjteményéről kiadott repertórium társszerzője és társszerkesztője (Bibó Istvánnal, Serfőző Szabolccsal). 2008 óta az MRMT osztálytitkára. 2011 óta az *Ars Hungarica* szerkesztőbizottságának tagja.

Kutatási területe: középkori és barokk ikonográfia (Szent László, magyar szentek), 14–19. századi fogadalmi képek feldolgozása, műemléki-topográfiai és egyházi műtárgyfelmérések (OKGYK). Tudománytörténeti kutatások (Rómer Flóris, Gózon Imre, Myskovszky Viktor, Divald Kornél, Genthon István, Gerecze Péter), illetve egy-egy speciális témához kapcsolódó kutatástörténeti áttekintés (középkori magyar uralkodók pecsétjei, székelyföldi vártemplomok), valamint dokumentumközlések.

Kitüntetések: 2005: Pasteiner Gyula-émlékérem; 2008: Opus Mirabile díj (*Szent Imre 1000 éve* [Székesfehérvári Egyházmegyei Múzeum, 2007. augusztus 11–2007. november 11.]. A kiállítást rendezte Smohay András, tanulmánykötetét és katalógusát szerkesztette KERNY Terézia).

Forrás: MTA MKI Irattára, 64/1994.

Irodalom: MKL (2011), XV, 718–719.

Király Ferenc (Budapest, 1957)

1977–1982: az ELTE BTK történelem-könyvtár-levéltár szakos hallgatója. 1982: az MTA MKCS Könyvtárának vezetője. 1985–1992: a Néprajzi Múzeum tudományos munkatársa. 1992-től a Nyilvántartási Osztály keretébe tartozó Számítógépes Csoportot és az Etnológiai Adattár Inventáriumkutató Csoportját vezette. Nevéhez fűződik a gyűjtemény digitalizálásának elindítása.

Források: Néprajzi Múzeum Irattára, 49/1985; 43/1988; 788, 856/1990; 155, 542/1991; 153/1992.

Kocourek Károly

1984: az MTA MKCS nyugdíjas kézbesítője.

Forrás: MTA MKCS Irattára, 731/1984.

Kontha Sándor (Budapest, 1931)

1951–1956: az ELTE BTK könyvtár, majd művészettörténet szakos hallgatója. 1958: diploma. 1956–1957: az SZM muzeológusa; 1957–1960: az MNG Szobor Osztályának segédmuzeológusa. 1961–1963: MTA TMB ösztöndíjas aspiráns; 1962–1989: az MTA Művészettörténeti Bizottságának tagja. 1963–1969: az MTA Társadalomtudományok Osztályának és az ELTE BTK Művészettörténet Tanszékének tudományos munkatársa; 1964–1967: az MSZMP Központi Bizottsága Kulturális Osztályának képzőművészeti referense. 1965: a művészettudomány kandidátusa (*Mészáros László*). 1968: az Uitz Béla moszkvai műterméből hazahozott alkotásokból megrendezte a festő emigrációs és szovjet korszakának kiállítását az MNG-ben. 1969–1974: az MTA Művészettörténeti Bizottságának titkára. 1962–1992: az MTA MKCS–MTA MKI II. Újkori/Modern Magyar Művészeti Osztályának tudományos főmunkatársa három évig, az intézmény MSZMP alapszervezetének titkára. *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 7. kötetének (*Magyar művészet 1919–1945*) szerkesztője, a sorozat szerkesztőbizottságának tagja. 1975–1985: a *Művészettörténeti Értesítő* szerkesztőbizottságának tagja, korábban segédszerkesztője. 1992-ig mintegy 150 publikációja jelent meg szaklapokban, folyóiratokban, múzeumi kiadványokban (*Ars Hungarica*, *Acta Historiae Artium*, *Művészet*, *Művészettörténeti Értesítő*, *Új Művészet*, *Nagyvilág*, *Bildende Kunst*, *Iszkusztvo*, *Társadalmi Szemle*, *Lege Artis Medicinae* stb.). Munkatársa volt az angol nyelvű és kiadású, 32 kötetes művészeti lexikonnak (*The Dictionary of Art*, London, 1996). 1990: Ferenczy Béni és Ferenczy Noémi centenáriumi rendezvényeinek és kiállításának szervezése.

Kutatási területe: a 20. század első felének magyar művészete (Beck Ö. Fülöp, Bokros Birman Dezső, Ferenczy Béni, Medgyessy Ferenc, Mészáros László, Pátzay Pál, Uitz Béla).

Irodalom: KMMML (2000), II, 447–448, (MULADI Brigitta), (korábbi irodalommal).

Kopcsándi Gyuláné (korábban Mák Józsefné, Varga Mária) (Budapest, 1941)

1994. szeptember 1–november 30., majd 1997–1999: az MTA MKI takarítója.

Források: MTA MKCS Irattára, 395, 498/1994; 229/1997; 175/1998.

Koppány András (Budapest, 1967)

1988. szeptember 1–1988. december 31.: az MTA MKCS mellékállású könyvtári ügyintézője. 1991–1996: az ELTE BTK régészet szakos hallgatója. 1994–1996: ÁMRK Kutatási Osztálya, majd a KÖSZ és a NÖK régész kutatója. A Castrum Bene Egyesület tagja. Fontosabb feltárásai: 1997: Eger – Trinitárius templom, Kehida – Deák-kúria, Nagyörzsöny – Bányásztemplom; 1999: Budapest – Corvin tér 3., Mór – Szárazhalom, Sümeg – Püspöki palota.

Források: MTA MKCS Irattára, 565/1988; <http://kikicsoda.regesztet.org.hu/hu/node/1357>

Kovács Anikó (Budapest, 1943)

1963–1968: az ELTE BTK művészettörténet–orosz szakos hallgatója. 1968–1975: az Iparművészeti Tanács, 1975–1976: az Ipari Formatervezési Tanács titkársága, 1976–1980: a Magyar Kereskedelmi Kamara Ipari Formatervezési Tájékoztató Központja munkatársa. 1980–1991: a Művelődési és Közoktatási Minisztérium Képzőművészeti Osztálya iparművészettel foglalkozó és külügyi feladatokat ellátó előadója. 1992–2008: a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia ügyvezető titkára. Diplomája megszerzése óta kortárs művészettel, kortárs művészeti rendezvények, kiállítások (*Művész az Iparban* című kiállítássorozat egyes kiállításai, *Ipari Textilművészeti Biennálék*, *Belsőépítészet '74*, *Művészet és társadalom*, művészek egyéni kiállításai) szervezésével, katalógusainak szerkesztésével foglalkozott. Minisztériumi munkája során az akkor zajlott iparművészeti „állami vásárlások” intézése is feladata volt. Munkájához fűződik a fiatal iparművészek számára létesített Kozma Lajos-ösztöndíj megalapítása (1987). 1991: a Széchenyi Emlékbizottság alapító ügyvezető titkára. A Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia ügyvezető titkáráként szervezte a székfoglalókat (előadások, kiállítások, hangversenyek), szerkesztette az *Akadémiai előadások és emlékbeszédek* című sorozatot. 2008 óta az MTA MKI Magyar Művészek Lexikona Gyűjtemény munkatársa.

Kitüntetés: 1991: Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkereszt.

Kovács Éva (Mojzer Miklósné) (Jászárokszállás, 1932–Budapest, 1998)

1951–1955: az ELTE BTK művészettörténet szakos hallgatója. 1953–1954: az ELTE BTK Művészettörténet Tanszékének demonstrátora. 1955: szakdolgozat (*Casula Sancti Stephani Regis*). 1955–1970: az SZM Modern Külföldi Osztályának muzeológusa.

1970–1977: az MTA MKCS I. Régi Magyar Művészeti Osztályának tudományos munkatársa. 1977: a művészettörténet-tudomány kandidátusa (*A párizsi ronde-bosse zománc virágkora és a Mátyás-kálvária*). 1978–1995: az MTA MKCS–MTA MKI tudományos főmunkatársa. 1996–1998: *A középkori magyar uralkodók emlékei* című OTKA-program témavezetője.

A koronázási jelvényekkel egész életében foglalkozott, ezért 1977-ben pártönkívüli létere őt bízta meg a Fort Knoxban Jimmy Carter által visszaadott jelvényegyüttes azonosításával és szakmai átvételével az Aczél György vezette Művelődésügyi Minisztérium. A koronázási jelvényegyüttes tervezett nagymonográfiája kéziratban maradt, csupán egy rövid, Lovag Zsuzsával közösen írott összefoglaló jelent meg 1980-ban (*A magyar koronázási jelvények*, Budapest, Corvina).

Kutatásainak másik fő iránya az esztergomi főszékesegyház ötvöstárgyainak szak-katalógusából önálló életre keltett, úgynevezett Mátyás-kálvária, melynek eredménye készítése alkalmának, dátumának, a megrendelő és az azt készítő ötvös személyének meghatározása (*L'âge d'or de l'orfèvrerie parisienne au temps des princes de Valois*, Dijon, 2004). Mivel az Intézet tudományos súlyának növeléséhez szükség volt nagydoktorokra, ennek három fejezete lett a soha komolyan nem vett nagydoktori címhez kényszerből előállított dolgozat is (1993: *Herman Russeau párizsi ötvösmester [1360 k. – 1423 u.] és a Valois udvartartások luxusmechanizmusa*).

Tagja volt a Corpus des Émaux Méridionaux-nak. Hagyatékában számos kész kézirat: a fej-aquamanilék korpusza, a sodronyzománcos korpusz, Étienne le Bièvre hímzőmester munkásságának a kálváriához hasonlatos feldolgozása, melyeknek kiadása ma Magyarországon a reménytelen vállalkozások közé tartozik. Válogatott tanulmányait („*Species modus ordo*”) a Szent István Társulat adta ki 1998-ban.

Kitüntetések: 1974: Pasteiner Gyula-emlékérem; 1989: Ipolyi Arnold-emlékérem.

(Mojzer Anna)

Forrás: MTA MKI Irattára, 234/1995.

Irodalom: Mikó Árpád: Kovács Éva (1932–1998), *Ars Hungarica*, 17(1999), 1. sz., 111–116; Kovács Éva tudományos munkássága. Bibliográfia, uo., 117–124; TAKÁCS Imre: Kovács Éva (1932–1998), in MARKÓJA Csilla–BARDOLY István (szerk.): „Emberek, és nem frakkok”. A magyar művészettörténet-írás nagy alakjai. Tudománytörténeti esszégyűjtemény, *Enigma*, XIV(2007), 49. sz., 621–630 (korábbi irodalommal).

Kovács Ferenc

1962–1969: az MDK, 1969–1977: az MTA MKCS fényképésze.

Kovács Jánosné (Karlik Terézia) (Nagykovácsi, 1950)

1986-ig a MOL, 1986–1987: az MTA MKCS mellékfoglalkozású kézbesítője.

Források: MTA MKCS Irattára, 21, 131/1986.

Kovács Lászlóné (Waller Etelka) (Budapest, 1920–Budapest, 1988)

1950–1953: a Híradástechnikai Gépgyár könyvelője, majd műszaki ügyintézője; 1953: az Újításokat Kivitelező Vállalat (ÚKV) vállalati műszaki dispécser. 1954: az ÚKV kép-

viselője az Irodagép Kísérleti Vállalatnál; 1956: a Pestvidéki Ásványbánya laborvezetője és újítási megbízottja; 1956–1957: a Vízműépítő Vállalat pénztárosa; 1957–1967: a Kohó- és Gépipari Minisztérium Számítástechnikai és Szervezési Intézetében pénzügyi osztályvezető, a KGM Kézi és Gépi Adatfeldolgozó Vállalat (GAFV) összevonása után 1967. július 1-től pénzügyi előadó, 1971–1973: osztályvezető, 1973–1978: gazdasági vezető. 1978–1988: az MTA MKCS Fényképtárának nyugdíjas mellékfoglalkozású munkatársa, de részt vett az Adattár MDK-C-II dokumentációs anyag feldolgozásában is. Több mint egy évtizedes áldozatkész munkája kitörölhetetlen nyomot hagyott az Intézet életében.

(Kovács László)

Irodalom: KERNY Terézia: In memoriam Kovács Lászlóné Etelka, *Ars Hungarica*, 17 (1989), 2. sz., 233.

Körner Éva (Budapest, 1927–Budapest, 2004)

1946–1951: a PPTÉ–ELTE BTK művészettörténet-muzeológia szakos hallgatója. 1949–1951: a Szikra Könyvkiadó szerkesztője. 1952–1955: MTA TMB aspiráns Fülep Lajos vezetésével. 1956: az SZM muzeológusa, innen 1957-ben a forradalomban való részvétele miatt fegyelmivel elbocsátották. 1959: az MDK tudományos kutatója, a *Műterem* című folyóirat szerkesztője; 1960–1964: a Képzőművészeti Kiadó, 1965–1979: a Corvina Kiadó főszerkesztője. Az 1960–1970-es években a TIT budapesti művészeti szakosztályának tagja, 1982–1987: elnöke. 1970: a művészettörténet-tudomány kandidátusa (*Derkovits Gyula*). 1979–1990: az MTA MKCS II. Újkori Magyar Művészeti Osztályának tudományos főmunkatársa. 1985–1986: az MNG mellékfoglalkozású munkatársa (*A 20-as évek Magyarországon* című kiállítás és katalógus). Munkaköre *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 7. és 8. kötete megírásában való részvétel. Az 1989–2000: az ELTE BTK Művészettörténeti Intézetének megbízott óraadója. 2001: az MRMT tiszteleti tagja.

Munkásságának fő területe a 20. századi magyar és európai művészet. Szemléletváltó volt 1963-as publikációja, a *Magyar művészet a két világháború közt*, amelyben a hagyománytisztelő irányzatok mellett az addig a művészettörténetben csoportosan irányzatként figyelembe nem vett avantgardizmust (Kozma Lajos, Major Máté építészek, Kassák Lajos, Moholy-Nagy László, Bortnyik Sándor, Vajda Lajos, Ámos Imre, Anna Margit, Korniss Dezső, Jakovits József, Martyn Ferenc, Szántó Piroska, Bálint Endre, Barta Lajos) erőteljesen szerepeltette. Ő írta az első monográfiát a képzőművész Kassák Lajosról, valamint Korniss Dezsőről. Fő műve a Derkovits-monográfia. Több cikkében foglalkozott az 1960-as években fellépő magyar neoavantgárd generációval.

Fontosabb kiállításrendezései: 1962: *Modern építészet – modern képzőművészet* (Magyar Építőművészek Szövetsége, Budapest); *Vajda Lajos* (István Király Múzeum, Székesfehérvár); 1976: *Szentendrei művészet* (Csók István Képtár, Székesfehérvár); 1997: *Veszelszky Béla* (Múcsarnok, Budapest); 1998: *Rózsa presszó* (Ernst Múzeum, Budapest).

Kitüntetések: 1970: Pasteiner Gyula-emlékérem, Szocialista Kultúráért kitüntető jelvény; 1986: a Munka Érdemrend arany fokozata; 1990: Lukács György-díj; a MAOE életműdíja; 1995: Martyn Klára-díj; 2004: Széchenyi-díj.

Irodalom: KMMML (2000), II, 524–525; BEKE László: Körner Éva, 1929–2004, in *Körner Éva: Avantgárd – Izmusokkal és izmusok nélkül. Válogatott cikkek és tanulmányok*, szerk. AKNAI Katalin–HORNYIK Sándor, Budapest, MTA MKI, 2005, 9; PERNECZKY Géza: Püthia Budapesten. Jegyzetek Körner Éva művészeti írásairól, in *uo.*, 11–62; NAGY Ildikó: Körner Éva (1929–2004), in MARKÓJA Csilla–BARDOLY István (szerk.): „Emberek, és nem frakkok”. A magyar művészettörténet-írás nagy alakjai. Tudománytörténeti esszégyűjtemény, *Enigma*, 14(2007), 49. sz., 605–620 (korábbi irodalommal); SINKÓ (2009), 85.

Laczkó Ibolya (Salgótarján, 1960)

1978–1983: az ELTE BTK művészettörténet–történelem szakos hallgatója. 1983: szakdolgozat (*Ország Lili festészete. A labirintus*). 1983–1984: a KIL művészeti előadója. 1984–1990: az SZM Könyvtárának munkatársa. 1990–2000: az MTA MKCS–MTA MKI könyvtárvezetője. 1991–1995: az OTKA Társadalomtudományi Szakkollégiumának adminisztratív ügyintézője. 1997–2000: az intézeti publikációs adatbázis felelőse; 1997: társszerkesztője a *Pulszky Ferenc-katalógusnak*; 1999: társszerkesztője (Keszthelyi Katalinnal) *A magyar kerámiaművészet, I: Alkotók, adatok 1945–1998* (Budapest, Magyar Keramikusok Társasága – KIL, 1999). 2000 óta a MAOE főtájkára. *A Kortárs Művészeti Lexikon I–III* (Budapest, Enciklopédia, 1999–2001) munkatársa. Rendszeresen rendez és nyit meg kiállításokat (Magyar Alkotóművészek Háza – Olof Palme Ház: *Kerámiatárlatok, Csiki és háromszéki festők kiállítása* etc.).

Láncz Sándor (Budapest, 1919–Budapest, 1995)

1942: szobafestősegéd. 1948–1950: az MDP politikai munkatársa; 1950: a Népszava Kiadó lektora; 1951–1958: a Népművészeti Intézet osztályvezetője; 1954–1959: az ELTE BTK művészettörténet–muzeológia szakos hallgatója. 1959–1960: a Képzőművészeti Alap – Iparművészeti Vállalat raktárvezetője. 1960–1970: a Múcsarnok főelőadója. 1964: egyetemi doktori cím (*A szocialista realizmus történetéből 1949–1956*). 1970–1991: az MTA MKCS II. Újkori Osztályának tudományos munkatársa, majd főmunkatársa. 1979: a művészettörténet–tudomány kandidátusa (*Egry József művészete*). Részt vett *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 7. kötetének munkálataiban és 8. kötetének anyaggyűjtésében (murális alkotások). Szakértői tevékenység a KIL-ben.

Kutatási területe: Egry József munkássága, a Szocialista Képzőművészek Csoportja, az Európai Iskola és a kortárs magyar képzőművészet. Rendszeres kritikusi tevékenységet folytatott (*Jelenkor, Látóhatár*). Hagyatékát az MTA MKI Adattárában őrzik (C-I-183).

Irodalom: ARADI Nóra: Láncz Sándor (1919–1995), *Ars Hungarica*, 24(1996), 2. sz., 255–256; KMMML (2000), II, 583 (HERNÁDI Miklós).

Lukács Katalin (Marosvásárhely [Țirgu Mureș, RO], 1953)

2000–2001: az MTA MKI mellékállású megbízásos gazdasági vezetője.

Lengyel László (Ózd, 1954)

1968–1972: az Izsó Miklós Képzőművészeti Stúdióban Szerdahelyi Sándornál tanult. 1969–1972: nyaranta a Tokaji Művésztelepen Lantos Ferencnél tanult. 1973–1977: az egri Ho Si Minh Tanárképző Főiskola rajz-földrajz szakos hallgatója (mesterei: Seres János, Blaskó János, Katona Zoltán). Szakdolgozata: *A litográfia története és technikája*. 1977–1980: a Sárospataki Képtár vezetője (itt kortárs egyetemes és magyar képzőművészettel foglalkozott). 1982–1987: az ELTE BTK művészettörténet szakos hallgatója. Szakdolgozata (*Az egri irgalmasok refektóriumának története és ikonográfiája*) 1987-ben Szilárdfy-jutalomdíjban részesült. 1980–1989: az egri Dobó István Vármúzeum muzeológusa, az Egri Képtár gyűjteményének kezelője. 1989–1991: a Heves Megyei Múzeumok Igazgatóságának tudományos titkára. 1989–1991: az MTA MKCS I. Régi Magyar Osztályának mellékállású tudományos ügyintézője. *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 4. (barokk) kötete számára a magyarországi búcsújáróhelyek (Andocs, Celldömölk, Máriagyúd, Szeged, Búcsúszentlászló) és rendházak (Vác) devocionális emlékeit dolgozta fel, valamint részt vett a kötet bibliográfiai jegyzékének készítésében. 1991–1993: a közép-európai barokk év kiállításait rendező Pentagonale Iroda munkatársa. A *Zsánermetamorfózisok* (Székesfehérvár, Szent István Király Múzeum) és a *Barokk művészet Közép-Európában* [BTM] című kiállítások társrendezője. 1994–2008: az SZM Nyilvántartási Osztályának és Műtárgybírálatának vezetője. 2008 óta az SZM Kulturális Örökség Kutató és Dokumentációs Osztályának vezetője. A MERCVRIVS (Az európai művészet emlékeinek adatbázisa az ókortól napjainkig) online adatbázis program munkatársa. Igazságügyi szakértő, Az Igazságügyi Szakértői Kamara (1994) és a Nemzetközi Kepes Társaság (1993) tagja. A kulturális örökségvédelem és a művészettörténeti adatok archiválása területén tevékenykedő Thesaurus Universalis Alapítvány elnöke (1995).

Kutatási területe: 17–18. századi egyetemes és magyar művészet, a magyarországi búcsújárás emlékei, kolostormunkák, devocionális tárgyak és képek, egri barokk, műtárgy-meghatározási és -diagnosztikai módszerek, kulturális örökségvédelmi kérdések, magyar magángyűjtemények, gyűjteménytörténeti kutatások; Kepes György életműve.

Forrás: MTA MKI Irattára, 617/1992.

Majoros Valéria Vanília (Szanda, 1957)

1975: a BFL levéltári segédmunkatársa; 1976–1976: a BTM idegenvezetője. 1976–1982: az ELTE BTK magyar nyelv és irodalom-művészettörténet szakos hallgatója. 1982–1983: az ELTE BTK Művészettörténet Tanszékének könyvtárosa, 1983–1988: az MTA TMB ösztöndíjasa. 1989–1999: az MTA MKCS–MTA MKI II. Modern Magyar Művészeti Osztályának tudományos ügyintézője, majd munkatársa. 1998: a művészettörténet-tudomány kandidátusa (*Tihanyi Lajos életútja írásai alapján*). 1994–2000: az MTA Művészeti Gyűjteményének munkatársa, ahol több kiállítást rendezett Szabó Júliával

(1992: *Magyar Tudományos Akadémia és a művészetek a XIX. században*; 2000: *Berény Róbert a Magyar Tudományos Akadémián*). 1999 óta az MTA MKI tudományos főmunkatársa. Az AICA és az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztályának köztestületi tagja. Igazságügyi festményszakértő. 1986 óta rendszeresen szerepel fényképeivel és fáról készült monoprintjeivel önálló kiállításokon. Fotóművészként legfontosabb témája a graffiti (1986: *Budapesti falfirkák*; 1995: *Falak*, Budapesti Művelődési Központ; 2009: Westville Galeria).

Kutatási területe: a képzőművészet és az irodalom kapcsolata, a klasszikus magyar avantgárd, Bohacsek Ede, Farkasházy Miklós, Mattis Teutsch János, Tihanyi Lajos művészete és a kortárs magyar művészet.

Forrás: MTA MKI Irattára, 326/1999.

Irodalom: KMMML (2000), II, 687–688 (MARKÓJA Csilla).

Makky György (Pozsony [Bratislava, SK], 1936)

1977 óta az MTA MKCS–MTA MKI örökös fényképésze.

Kitüntetés: 2007: MTA Főtitkári Dicséret.

Markója Csilla (Budapest, 1967)

1995-ben művészettörténetből, 1997-ben esztétikából, 1999-ben magyar nyelvből és irodalomból szerzett diplomát. 1988–1989: az Universität Hamburg művészettörténet szakos vendéghallgatója Martin Warnke tanítványaként. 1992-ben – az egyetem mellett – a Fiatal Képzőművészek Stúdiója Egyesület művészeti tanácsadójaként dolgozott. 1993: megalapította az *Enigma* művészetelméleti és művészettörténeti folyóiratot, melynek mai napig főszerkesztője. Forráskiadványok sorát adta ki. 1992–1995: Kállai Ernő művészettörténeti-műkritikai ösztöndíj; 1994: Soros irodalmi ösztöndíj; 1996–1999: Akadémiai ösztöndíj az MTA MKI-ben végzendő bibliográfiai munkára. 1999–2000: tudományos ügyintéző. 2000–2008: tudományos munkatárs. Nevéhez fűződik az MNG 2003-as *Mednyánszky-vándorkiállításának* (MNG, SNG, Belvedere [Wien]) tudományos előkészítése és katalógusa. Társszerkesztője az MTA MKI kiadásában megjelenő Kállai Ernő-életműkiadás német köteteinek. 2007: PhD-fokozat (*„Az emberi tájék” Természet és emberi természet Mednyánszky művészetében az új források tükrében. Mednyánszky-tanulmányok*), mely 2008-ban jelent meg (*Egy másik Mednyánszky*, Budapest, Meridián-2000 Kiadói, Oktatási és Művészeti Bt.). 2008 óta az MTA MKI tudományos főmunkatársa. 2010–2011: a Nyolcak művészecsoport pécsi, budapesti kiállítását előkészítő tudományos kutatócsoportban tevékenykedett, a kiállítás katalógusát szerkesztette. 2010 óta az MTA MKI Tudománytörténeti Kutatócsoportját vezeti. Az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztályának köztestületi tagja.

Kutatási területe: a 19. század második felének művészete és művészettörténet-írása, különös tekintettel Mednyánszky László művészetére, illetve a magyar hangulatkép-festészet történetére; tudománytörténet. Jelenleg akadémiai doktori értekezését írja a 20. század első felének művészettörténeti historiográfiájából, továbbá interdiszciplináris kutatásokkal foglalkozik (az irodalom és a képzőművészet kapcsolata).

Kitüntetések: 2000: Opus Mirabile díj (Egy másik Mednyánszky. A Mednyánszky-kutatás új forrásai, *Művészettörténeti Értesítő*, 49[2000], 1–2. sz., 95–119); 2003: Opus Mirabile díj (*Mednyánszky László kiállítás*, MNG, társrendező); 2004: Németh Lajos-díj; 2006: Opus Mirabile díj (különdíj az „*Emberek, és nem frakkok*”. *A magyar művészettörténet-írás nagy alakjai* című, BARDOLY Istvánnal közösen szerkesztett tudománytörténeti esszégyűjteményért); 2010: Zádor Anna-díj.
Források: MTA MKI Irattára, 237/1996; 180, 344/1999.
Irodalom: KMMML (2000), II, 706–707.

Maros Szilvia (Donka) (Rákosliget, 1948–Budapest, 1994)

Művészettörténész, restaurátor. 1966-ban könyvkötő szakmunkás bizonyítványt szerzett, majd az IPM-ben helyezkedett el, ahol előbb papírrestaurátor, utóbb muzeológus volt. 1977. július 14-én szerzett művészettörténész diplomát az ELTE BTK Művészettörténet Tanszékén. 1985. november 1–1989. november 19.: a Kisgyűjteményi Osztály vezetője. 1989. február 2-án lemondott osztályvezetői megbízásáról, 1991. május 14-ig muzeológusként dolgozott. 1991. május 15.: az MTA MKI tudományos munkatársa, a Fényképtár vezetője. 1993. december 31.: tudományos főmunkatárs. Nevéhez fűződik a Fényképtár új rendszerének kialakítása, a Corvina Kiadó képarchívumának megszerzése. Több kiállítást rendezett, tanulmányt és katalógust írt, illetve szerkesztett.

Kutatási területe: az egyetemes és magyar iparművészet története, ikonográfiai kérdések, illetve az IPM legyezőgyűjteményének feldolgozása. Ez utóbbi szakkatalógusa volt legfontosabb munkája, amely csak halála után jelent meg: MAROS Donka: *Bájos semmiségek. Az Iparművészeti Múzeum legyezőgyűjteménye, 1700–1920*, Budapest, Balassi, 2002, 137 o., 108 t. (Az Iparművészeti Múzeum gyűjteményei, 3).
(Bardoly István)

Irodalom: SZABOLCSI Hedvig: Maros Donka (1948–1994), *Ars Hungarica*, 22(1994), 1. sz., 211–214; SZILÁGYI András: Maros Donka (1948–1994), *Ars Decorativa*, 15(1995), 201–204.

Marosi Ernő (Miskolc, 1940)

1958–1963: az ELTE BTK magyar nyelv és irodalom-művészettörténet szakos hallgatója; 1963 óta az ELTE BTK Művészettörténet Tanszékének (majd Intézetének) oktatója. 1967: egyetemi doktori cím (*A kassai Szent Erzsébet-templom építéstörténetének kérdései*). 1968–1969: Herder-ösztöndíj (Universität Wien, Kunsthistorisches Institut). 1974–1991: az MTA MKCS igazgatóhelyettese; 1976–1986: az I. Régi Magyar Művészeti Osztály vezetője. 1974: a budai szoborlelet művészettörténeti meghatározása. 1976–1987: *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 2. kötetének munkacsoport vezetője, szerkesztője. 1977: a művészettörténet-tudomány kandidátusa (*A gótika kezdetei Magyarországon*). 1978: az *Árpád-kori kőfaragványok* című kiállítás rendezése Tóth Melindával (Székesfehérvár, István Király Múzeum); 1982: *Művészet I. Lajos király korában 1342–1387* című kiállítás rendezése Varga Líviával (Székesfehérvár, István Király Múzeum). 1980–1991: másodállású egyetemi docens.

1983: *Die ungarische Kunstgeschichte und die Wiener Schule 1846–1930* című kiállítás rendezése a bécsi Collegium Hungaricum-ban a XXV. CIHA kongresszus alkalmából. 1984 óta a CIHA tagja (1989–1996: Bureau); 1984–1985: műemléki topográfiai kutatások Fejér megyében; 1987: *Művészet Zsigmond király korában* című kiállítás rendezése a BTM-ben. 1990: a művészettudomány doktora (*Realitás és esztétikai értékrend a 14–15. századi magyarországi művészetben*). 1991–2010: másodállású egyetemi tanár. 1993–2000: az MTA MKI igazgatója. 1993: az MTA levelező, 2001 óta rendes tagja. 1993–1999: az MTA II. Filozófiai és Történettudományi Osztályának elnökhelyettese; 2000–2010: az MTA MKI kutatóprofesszora; 2002–2008: az MTA társadalomtudományi alelnöke; 2008 óta az MTA Művészettörténeti Bizottság elnöke; 2010 óta az ELTE BTK Művészettörténeti Intézetének professor emeritusa.

Kutatási területe: középkori magyar és egyetemes művészettörténet, a romanika és a gótika korszakai, egyetemes és magyar tudománytörténet.

Kitüntetések: 1973: Pasteiner Gyula-émlékérem; 1981: Szocialista Kultúráért kitüntetett jelvény; 1986: Ipolyi Arnold-émlékérem; 1991: Fitz József-díj; 1995: Szűcs Jenő-díj; 1997: Széchenyi-díj; 2001: Ipolyi Arnold tudományfejlesztési díj; 2005: az MRMT tiszteleti tagja; 2007: Deák Ferenc-díj; 2009: Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztje a csillaggal.

Forrás: <http://mta.hu/junkhrek/marosi-erno-szakmai-oneletrajza-10881/>

Irodalom: MAROSI Ernő: A művészettörténet-írás szépsége, *Magyar Tudomány*, 49(2004), 11. sz., 1212; KMMML (2000), II, 713; Magyar művészettörténészek listája, *Marosi Ernő*, lásd <http://mta.hu/junkhrek/marosi-erno-szakmai-oneletrajza-10881/> szakmai önéletrajza; SINKÓ (2009), 132; László BEKE: The three maxims of Ernő Marosi: art history as laying a mosaic, as historiograph, and as anti-aesthetics, in *Bonum ut pulchrum: essays in art history in honour of Ernő Marosi on his seventieth birthday*, eds. Lívia VARGA–László BEKE–Anna JÁVOR–Pál LÖVEI–Imre TAKÁCS, Budapest, MTA MKI, 2010, 539–547; HETÉNYI Ágnes: Szobor a Roosevelttéren. Marosi Ernő 70 éves, *Élet és Irodalom*, 54(2010), április 9., 14. sz., 9; ENTZ Géza Antal: Marosi Ernő és a magyar műemlékvédelem, *Műemlékvédelem*, 54(2010), 2. sz., 69–81; MARKÓJA Csilla: „Csak egy Marosihoz fűzött lábjegyzet”, *Enigma*, 16(2009), 61. sz., 6–26. – –: Örökségünk címzettjei és feladói vagyunk. A középkori művészet és gótika kutatója, Marosi Ernő 70 éves, lásd *Népszabadság* online, http://www.nol.hu/kult/oroksegunk_cimzettjei_es_feladoi_vagyunk_

Máté László (Tiszaföldvár, 1951)

1985-ig a Budai Téglaiipari Vállalat (Solymár) dolgozója; 1985–1987: az MTA MKCS mellékfoglalkozású takarítója.

Források: MTA MKCS Irattára, 766/1985; 278/1987.

Máté Lászlóné (Loreh Annamária) (Budapest, 1959)

1985–1987: az MTA MKCS takarítója.

Források: MTA MKCS Irattára, 630/1985; 261/1987.

Mayer István (Budapest, 1961)

1985-ig Budapest XII. kerületi IKV dolgozója; 1985: az MTA MKCS takarítója.

Források: MTA MKCS Irattára, 471, 742/1985.

Medvegy István (Budapest, 1953)

1983-ig a Krisztina Távbeszélő Üzem dolgozója; 1983–1986: az MTA MKCS takarítója.

Források: MTA MKCS Irattára, 461/1983, 143/1985; 1930/1986.

Medvegy Istvánné, ifj.

1983–1985: az MTA MKCS takarítója.

Források: MTA MKCS Irattára, 770/1983, 142, 622, 659/1985.

Mendi Istvánné (Melikánt Margit) (Dömsöd, 1937)

1979–1984: az MTA MKCS hivatalsegéde kézbesítői, takarítói feladatokkal. 1984-től a Novotrade Rt. kézbesítője.

Források: MTA MKCS Irattára, 497, 112/1980; 159, 722/1981; 619/1982; 131, 718, 725/1984.

Mészáros F István (Kolozsvár [Cluj–Napoca, RO], 1961)

1984: egy szemeszteren át a kolozsvári Babeş–Bolyai Egyetem magyar-országi szakszakos hallgatója. 1985–1992: az ELTE BTK művészettörténet-magyar nyelv és irodalom, majd művészettörténet-esztétika szakos hallgatója. 1991–1993: Kállai Ernő művészettörténeti-műkritikai ösztöndíj. 1992–1994: az MTA MKI I. Régi Magyar Művészeti Osztályának fiatal kutatói ösztöndíjasa, 1994–1998: tudományos segédmunkatársa. Az Intézetben bekapcsolódott a magyar művészeti bibliográfia munkálataiba, részt vett *A magyarországi művészet története* című kézikönyvsorozat 4. kötetének munkálataiban, társszerkesztője volt *A jáki apostolszobrok – Die Apostelfiguren von Ják* (szerk. SZENTESI Edit–UJVÁRI Péter, Budapest, Balassi, 1999) című könyvnek, és szerkesztette MAROSI Ernő *Kép és hasonmás – Művészet és valóság a 14–15. századi Magyarországon* (Budapest, Akadémiai, 1995 [Művészettörténeti Füzetek, 25]) című tanulmánykötetét. 1996: az *Ars Hungarica* 1996/1–2. számának társszerkesztője (Szentesi Edittel). 1995–1998: az ELTE BTK Művészettörténeti Intézete Doktori Iskolájának hallgatója. 1998 óta az SZTE BTK Történeti Segédtudományok Tanszékének adjunktusa, jelenleg docense. 2003: PhD-fokozat (*Caylus gróf [1692–1765] és az egyiptomi, etruszk, görög, római és gall régiségek gyűjteménye*). Az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztályának köztestületi tagja.

Kutatási területe: az antik művészeti hagyomány továbbélése a reneszánsztól a barokk időkig; művészeti gyűjtemények létrejötte, Gedő Ilka művészete. Magyarra fordította Arnaldo Momigliano tudománytörténeti alampívét (*The Classical Foundation of Modern Historiography*).

Források: MTA MKI Irattára, 107, 573, 578/1992; 84/1994; 389, 390/1995; 186/1996; 272/1997.

Nagy Erika (Budapest, 1964)

1983. július 24–ig a Krisztina Távbeszélő Üzem dolgozója; 1983. július 25–1983. december 31: az MTA MKCS takarítója.

Forrás: MTA MKCS Irattára, 462/1983.

Nagy Gyuláné (Vojlovica [SRB], 1932)

1987 júniusáig a Képző- és Iparművészeti Vállalat; 1987. június–július: az MTA MKCS mellékfoglalkozású takarítója.

Források: MTA MKCS Irattára, 454/1987; 516/1984.

Nagy Jánosné (Eta) (1925)

1972–1980: az MTA MKCS takarítója.

Nagy László (†Budapest, 1991)

1985–1991: az MTA MKCS–MTA MKI nyugdíjas kézbesítője.

Források: MTA MKCS Irattára, 30, 146/1985; 213/1986; 280, 946/1987; 167, 791/1988; 15, 880, 899/1989.

Nagy Leventéné (Geiger Edith) (Pécs, 1932)

1951–1955: különböző budapesti vállalatok műszaki rajzolója. 1975–1995: az MTA MKCS–MTA MKI III. Dokumentációs Osztályának főfoglalkozású, 1995–2009: nyugdíjas szerződéses adminisztrátor ügyintézője. Kezdetben a Levéltári Regesztagyűjteményben és Adattárban, majd az utóbbi gyűjteményben végzett technikai feladatokat. Munkája a gyűjtemény szinte valamennyi területét érintette, felelt rendjéért, ellátta a kutatószolgálatot, rendezte, illetve beletározásra előkészítette az eredeti irattárba beérkezett hagyatékokat. 1995 óta a grafikai tartók anyagának számítógépre vitelét, a kötegekben tárolt, leltározott anyagok gondozását, finomítását és pontosítását, a tartók felfrissítését, az adattári ügyintézési iratanyag rendezését, reprográfiai munkákat, valamint a kutatószolgálat ellátását végezte. 1998–1999: folyamatosan részt vett az Adattár 2000-ben megjelent fondjegyzékének előkészítő munkálataiban. Igényes, nagy odafigyelést kívánó, önfeláldozó munkája meghatározó jelentőségű volt az Adattár számára.

Források: MTA MKI Irattára, 605, 662/1976; 233/1995, 40/1995.

Nagy Zoltán (Debrecen, 1944)

1962–1967: ELTE BTK művészettörténet szakos hallgatója. 1967–1970: az M. V. Lomonoszov Moszkvai Állami Egyetem aspiránsa. 1971–1981: az MTA MKCS II. Újkori Magyar Művészeti Osztályának tudományos munkatársa. Munkakörébe tartozott a szovjet akadémiai partnerrel tartott konferenciák szervezése és *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 7. kötetével kapcsolatos munkák végzése. 1981: a művészettörténet-tudomány kandidátusa (*Uitz Béla festészete*). 1981–1991: a *Művészet* című folyóirat szerkesztőségének főmunkatársa, a „Tanulmány” rovat szerkesztője. 1991–1992: bibliográfiai anyaggyűjtés az OMVH műemléki topográfia

Esztergom-Komárom megyei kötetéhez. 1993–1995: a Műcsarnok Kiállítási Osztályának vezetője. 1994–1996: a KLT docense. 2001–2006: a székesfehérvári Városi Képtár – Deák Gyűjtemény igazgatója. Az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztályának köztestületi tagja.

Kutatási területe: 20. századi és kortárs művészet. Szövegválogatást publikált az 1945 utáni korszak magyar művészetének kritikai irodalmából (*Kritikák és képek*, Budapest, Corvina, 1976). Számos cikke, tanulmánya és kritikája jelent meg különböző folyóiratokban, heti- és napilapokban.

Kitüntetések: 1976: Corvina kiadói nívódíj.

Irodalom: KMMML (2000), II, 899.

Németh Emese (Budapest, 1969)

1996-ban szerzett diplomát az ELTE BTK művészettörténet szakán. 1996: szakdolgozat (*Land art és természet az 1945 utáni magyar művészetben: művészet a tájban az 1960-as évektől napjainkig*). 1997–1998: az MTA MKI I. Modern Magyar Művészeti Osztályának fiatal kutatói ösztöndíjasa a Levéltári Regesztagyűjteményben. Feladata az *U et C* forráskiadvány kéziratok céduláinak rendezése. 1999-ben az SZM Restitúciós Osztályán dolgozott.

Németh Lajos (Budapest, 1929–Budapest, 1991)

1948–1952: a PPT–ELTE BTK művészettörténész–néprajz–régészet, majd művészettörténet szakos hallgatója. 1948–1950: Eötvös-kollégista. 1952–1954: MTA TMB aspiráns Fülep Lajos vezetésével. 1954–1956: az MDP Kulturális és Tudományos Osztályának munkatársa. 1956: a művészettörténet-tudomány kandidátusa (*Hollósy Simon és kora művészete*). 1957–1968: az MDK tudományos kutatója, főmunkatársa, majd megbízott vezetője. 1968: a művészettörténet-tudomány doktora (*Csontváry művészete*). 1969–1979: az MTA MKCS II. Újkori Magyar Művészeti Osztályának főmunkatársa, 1969–1979: osztályvezetője. 1973–1990: az *Ars Hungarica* szerkesztőbizottsági tagja; 1979–1990: az MTA MKCS másodállású tudományos főmunkatársa és tanácsadója; 1979–1991: az ELTE BTK Művészettörténet Tanszékének tanszékvezető egyetemi tanára. 1990: az MTA levelező tagja, az MTA Művészettörténeti Bizottságnak elnöke, a Magyar Képző- és Iparművészek Szövetségének elnöke, a Svéd Királyi Művészeti Akadémia tiszteletbeli tagja.

A 19–20. század egyetemes és magyar művészetének stílustörténetével és meghatározó művészeivel foglalkozott (Banga Ferenc, Csontváry Kosztka Tivadar, Gruber Béla, Hollósi Simon, Kondor Béla, Nagy Balogh János, Ország Lili). Iskolateremtő művészettörténeti munkásságának központjában az egyetemes és magyar művészet, valamint a modern művészet esztétikai problémáinak kutatása állt. Az 1960–1970-es években kibontakozó új szemléletű, a nemzetközi művészeti mozgalmakhoz felzárkózó művésznemzedék teljesítményeinek kommentálásával, illetve népszerűsítésével sokban hozzájárult a magyar műkritikai gondolkodás megújulásához (*Modern magyar művészet, A művészet sorsfordulója, Minerva baglya, Törvény és kétely, Gesztus vagy műalkotás*). Születésének 75. évfordulóján, 2004-ben az ELTE BTK Művészet-

történeti Intézete és az MTA MKI emlékülést rendezett tiszteletére. Hagyatékát az MTA MKI Adattára őrzi (C-I-182).

Kitüntetések: 1965: Pasteiner Gyula-emlékérem; 1979: Ipolyi Arnold-emlékérem; 1987: Martyn Klára-díj, Munkácsy-díj; 1989: Pro Universitate emlékérem; 1991: Széchenyi-díj, a Művészeti Alap nagydíja.

(Németh Katalin)

Irodalom: Szász Imre: *Ménesi út. Regény és dokumentumok*, Budapest, Magvető, 1985; FODOR András: *A Kollégium. Napló 1947–1950*, Budapest, Magvető, 1991; MAROSI Ernő: In memoriam Németh Lajos 1929–1991, *Ars Hungarica*, 20(1992), 1. sz., 3–6; MAJOROS Valéria: Németh Lajos munkásságának bibliográfiája, *Ars Hungarica*, 20(1992), 1. sz., 17–42; MAROSI Ernő: Németh Lajos, *Magyar Tudomány*, ú. f., 37(1992), 2. sz., 232–235; KMMML (2000), II, 925; BEKE László: Németh Lajos (1929–1991), in MARKÓJA Csilla–BARDOLY István (szerk.): „Emberek, és nem frakkok”. A magyar művészettörténet-írás nagy alakjai. Tudománytörténeti esszégyűjtemény, *Enigma*, 24[2007], 49. sz., 593–604 (korábbi méltatásokkal).

Nováky Hajnalka Ágnes (Budapest, 1962)

1981–1987: az ELTE BTK történelem–művészettörténet, majd művészettörténet szakos hallgatója. 1985–1994: az MTA MKCS–MTA MKI I. Régi Magyar Művészeti Osztályának ügyintézője. 1988: művészettörténész diploma. Szakdolgozata (*Magyarországi castrum dolorisok a XVI–XVII. századból*) 1989-ben Szilárdfy-jutalomdíjban részesült. Részt vett a magyar művészettörténeti bibliográfia és a Veszprém megyei műemléki topográfia munkálataiban, 1993 óta a K. G. Saur Verlag kiadásában (2010-től De Gruyter) megjelenő *Allgemeines Künstlerlexikon* magyar szócikkeinek koordinátora, 500 szócikk szerzője, 1996–2011: közel 1500 szócikk szerkesztője. 1994 óta az MTA MKI tudományos munkatársa.

Kutatási területe: barokk művészet (*castrum dolorisok*, stukkó művészet).

Forrás: MTA MKI Irattára, 72/1994.

Pálincás Réka (Miskolc, 1964)

1982–1983: az MTA MKCS kisegítő könyvtárosa, majd a műemléki középtopográfia külső bibliográfiai cédulázója. 1984–1987: az ELTE BTK művészettörténet–magyar nyelv és irodalom szakos, 1988–1990: művészettörténet szakos hallgatója. 2010 óta az MNG Adattárának szakmuzeológusa. Rendszeresen tart bűvtörténeti előadásokat a V-Pearl Művészeti Szabadegyetemen.

Kutatási területe: középkori művészet, iparművészet.

Forrás: MTA MKCS Irattára, 414/1983.

Papp Gábor György (Budapest, 1971)

1994–1999: az ELTE BTK művészettörténet szakos hallgatója. 2000 óta az MTA MKI II. Modern Magyar Művészeti Osztályának tudományos segéd-, 2004 óta tudományos munkatársa. 2000–2009: az MTA Művészeti Gyűjteményének munkatársa. 2001–2004: a historizmus szobrászatát feltáró OTKA-kutatás résztvevője. 2004:

társszerkesztője a *Magyar Tudományos Akadémia képzőművészeti kincsei* című kötetnek. 2005–2008: nemzetközi projektet, konferenciát, kiállításokat szervezett a német–magyar építészeti kapcsolatok témában. 2006–2010: összefogta az MTA műemlékállományának feldolgozását, és szerkesztette az ezt bemutató kötetet (*Épített örökség a magyar tudomány szolgálatában*). 2008: PhD-fokozat (*Gerster Kálmán [1850–1927] munkássága*). Az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztályának köztestületi tagja.

Kutatási területe: a historizmus építészete, építészképzés, építészmigráció, illetve akadémiai intézménytörténet, gyűjtéstörténet.

Papp Júlia (Csenger, 1958)

1976–1981: az ELTE BTK művészettörténet–történelem szakos, 1984–1986: esztétika szakos hallgatója. 1981–1995: a Magyar Népköztársaság/Köztársaság Művészeti Alapja munkatársa. 1989: egyetemi doktori cím (*Sándor István és a képzőművészetek*). 1992–1995, 1997–2000: az MTA MKI ösztöndíjasa. 1997: PhD-fokozat. 1998–2001: Bolyai-ösztöndíj. 2003–2006: az ELTE Egyetemi Könyvtárának MTA TKI ösztöndíjasa. 2006–2008: OTKA kutatói ösztöndíj. *A magyar nemzeti művészet kialakulásának és modernizációjának időszaka (1800–1920)* című OTKA-program résztvevője. 2009 óta az MTA MKI tudományos munkatársa, Könyvtárának vezetője. 2011: OTKA publikációs pályázat. Az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztályának köztestületi tagja.

Kutatási területe: 19. századi sokszorosított grafika, 19. századi műtárgyfényképezés. 2004–2011: elkészítette Blaschke János (1770–1833) rézmetsző *oeuvre*-katalógusát. Az Intézetben részt vesz a 19. századi művészet, illetve a magyar fotótörténet kézikönyvének megírásában.

Források: MTA MKI Irattára, 574/1992; 85/1994.

Pataki Gábor (Székesfehérvár, 1955)

1975–1980: az ELTE BTK művészettörténet–történelem–esztétika szakos hallgatója. 1980–1982: az MTA MKCS II. Újkori Magyar Művészeti Osztályának tudományos ösztöndíjas gyakornoka, 1982–1984: tudományos segédmunkatársa. 1984: egyetemi doktori cím (*Az Európai Iskola és a Galéria a Négy Világtájhoz – műtípusok, ikonográfiai elemzés*); 1985: tudományos munkatárs. 1983–1988: műemléki topográfiai kutatások Győr–Sopron–Moson és Fejér megyében, valamint Székesfehérvárott. Részt vett *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 5., 7. és 8. kötetének munkálataiban (segédszerkesztés, bibliográfia, művészetkritika története). 1989–1991: az Adattár helyettes vezetője, interjúk készítése kortárs művészekkel. 1991 óta tudományos főmunkatárs, igazgatóhelyettes, az *Ars Hungarica* szerkesztőbizottságának tagja, az *Új Művészet* rovatvezetője.

1995: Állami Eötvös-ösztöndíj. 1997: PhD-fokozat. 1998: Soros–RSS-ösztöndíj. Társ-szerkesztője az Adattár fondjegyzékének (András Edittel). Tagja a Smohay Alapítvány és az Első Magyar Látványtár kuratóriumának, az MTA Művészettörténeti Bizott-

ságának, valamint az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztálya köztestületének.

Kutatási területe: a 20. század magyar művészete (Európai Iskola, Kassák Lajos, Vajda Lajos), kritikátörténet. Az 1980-as évektől számos kiállítás (1983: *A Dada Magyarországon*; 1986: *Idézőjelben*; 1997: *Kassák Lajos*; 2008: *Vajda Lajos*) megvalósításában vett részt. Jelenleg a *Hosszú hatvanas évek* című kutatási program egyik munkatársa.

Kitüntetések: 1994: Pasteiner Gyula-émlékérem; 1997: Munkácsy-díj; 2009: Opus Mirabile díj (*Vajda Lajos*-kiállítás az MNG-ben, 2008).

Irodalom: AKNAI Katalin: A művészettörténet nem diadalmenet. Beszélgetés Pataki Gáborral, *Műértő*, 2000 szeptember, 14; KMMML (2001), III, 90.

Patkós Judith (Budapest, 1962)

Filozófia-ógörög nyelv és irodalom szakon szerzett diplomát az ELTE BTK-án. 2000–2001: az MTA MKI könyvtárvezetője.

Források: MTA MKI Irattára, 326/2000; 116/2001.

Pécsi Márta (Golubics Béláné)

1972–1977: az MTA MKCS könyvtárosa.

Perenyei Monika (Kőszeg, 1971)

1993–1998: az ELTE BTK művészettörténet szakos hallgatója. 2001: szakdolgozat (*Montázs a modern magyar művészetben*). 2002–2006: a Vadnai Galéria művészeti vezetője. 2005–2008: Kállai Ernő művészettörténeti-műkritikai ösztöndíj. 2007–2010: az ELTE BTK Filozófiai Doktori Iskola Film-, Média- és Kultúraelméleti Doktori Programjának hallgatója. Készülő doktori disszertációja témája a fotografikus táblakép kialakulásának és kritikájának összefoglalása Thomas Struth életművén keresztül. 2007–2010: az MTA MKI II. Modern Magyar Művészeti Osztályának fiatal kutatói ösztöndíjasa. 2010 augusztusa óta az MTA Pszichiátriai Gyűjteményének tudományos munkatársa. Részt vesz az Intézet *Hosszú hatvanas évek* kutatási programjában. 2007 óta rendszeresen publikál kortárs művészeti folyóiratokban (*Műértő*, *Új Művészet*, *Balkon*).

Kutatási területe: a képzőművészeti fotóhasználat; jelenleg a rendszerváltozás utáni években létrejött ICA-D gyűjtemény fotóalapú munkáinak feldolgozását is végzi.

Peternák Miklós (Esztergom, 1956)

1976–1981: az ELTE BTK történelem-művészettörténet szakos hallgatója. 1978–1986: az Indigó Csoport, 1981–1988: a Balázs Béla Stúdió tagja. 1981–1983: az MNG muzeológusa. 1987–1997: az ELTE BTK posztgraduális videokommunikáció szakán, valamint film- és videómunkákat készített. 1983–1987: az MTA MKCS tudományos továbbképzési ösztöndíjasa. Témája: *Tudomány és művészet kapcsolata az elmúlt három évtized fejlődésére és az új médiumok alkalmazására*. Munkahelyi feladata a ma-

gyarországi műemléki kistopográfia 19–20. századi anyagának gyűjtése és feldolgozása Marosi Ernő irányítása alatt.

1988: az MTA–Soros Alapítvány ösztöndíjasa. 1988–1993 között televíziós produkciókban vesz részt. 1990 óta a Magyar Képzőművészeti Főiskola (Egyetem) tanára, az intermédiák művész szak koncepciójának kidolgozója. 1991 óta tanszékvezető egyetemi docens. 1994: a művészettörténet-tudomány kandidátusa (*Tudomány és művészet – új médiumok*). 1997: a Soros Alapítvány C3 Kulturális és Kommunikációs Központ igazgatója. 2000: egyetemi habilitáció. 2003–2006: témavezető az OTKA által támogatott *Magyar Képzőművészeti Egyetem művészeti és könyvtári különgyűjteményeinek és történetének feldolgozása* című programban. Tagja az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztálya köztestületének, a MAOE-nak és a Magyar Fotóművészek Szövetségének.

Kitüntetés: 2002: Németh Lajos-díj.

Források: MTA MKCS Irattára, 183, 559; 674/1983.

Irodalom: KMMML (2001), III, 140.

Pintér Gábor (Keszthely, 1957)

1977–1982: az MTA MKCS könyvtárosa. 1980–1986: ELTE BTK levéltár szakos hallgatója. 1982–1993: az OSZK RMNY csoportjának, az Evangélikus Országos Könyvtárnak és a JATE BTK Régi Magyar Irodalomtörténeti Tanszékének munkatársa. 1993–2007: a Szegedi Hittudományi Főiskola egyháztörténet-tanára. Részt vett az MKCS több forráskiadványának (*DAPU et C, ACP*) sajtó alá rendezésében. Könyvtárosként az állomány szisztematikus gyarapítását tartotta szem előtt. Aukciók, antikváriumi vásárlások révén jelentősen bővítette a segédtudományi anyagot.

Kutatási területe: középkori egyháztörténelem.

Pócs Dániel (Budapest, 1974)

1993–1997: az ELTE BTK művészettörténet-latin szakos hallgatója, a Láthatatlan Kollegium tagja, majd PhD-ösztöndíjas. 1997–2000: Rómában és Firenzében ösztöndíjas. 1997 óta óraadóként tanít az ELTE BTK Művészettörténeti Intézetében és a PPKE Művészettörténet Tanszékén. 2001–2003: az MTA MKI I. Régi Magyar Művészeti Osztályának fiatal kutatói ösztöndíjasa; 2003 óta tudományos munkatársa. 2003: római ösztöndíj; 2004: PhD-fokozat (*Mátyás király hatalmi reprezentációja és Firenze az 1480-as években: a Didymus-corvina címlapjának értelmezése és a kódex helye a királyi könyvtár tematikájában*). Intézeti feladatai 2006-ig a magyar művészettörténeti bibliográfiai csoport munkájának koordinálása és a honlap szerkesztése. 2006–2010: a Római Magyar Akadémia tudományos titkára. 2011 óta az *Ars Hungarica* szerkesztőbizottsági tagja. Az MTA II. Filozófiai és Történettudományi Osztályának köztestületi tagja.

Kutatási területe: magyarországi reneszánsz művészet és humanizmus, Corvina-könyvtár, magyarországi humanizmus, 15. századi itáliai festészet és művészet, reneszánsz hatalmi reprezentáció.

Forrás: MTA MKI Irattára, 474/2001

Ráth Zsolt (Budapest, 1953–Budapest, 2001)

1971–1977: az ELTE BTK történelem-ország-művészettörténet szakos hallgatója. Történelemből és művészettörténetből diplomázott. 1977–1979: az MTA MKCS tudományos ösztöndíjas gyakornoka, 1979–1982: tudományos segédmunkatársa; 1982–1990: tudományos munkatársa. 1983–1988: a Magyar Művészek Lexikon Gyűjtemény vezetője a III. Dokumentációs Osztályon. Munkaköri feladata a II. Újkori Magyar Művészeti Osztályon *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 6., 7. és 8. kötetben való részvétel, valamint az *Allgemeines Kunstlexikon* új kiadásának magyar címszavaival kapcsolatos koordináló munka, a III. Dokumentációs Osztályon a „nem eredeti irattár”-ban őrzött, ún. Műcsarnoki anyag (MKCS–C-II) feldolgozása. 1982: egyetemi doktori cím (*Fejezetek a kubizmus magyarországi történetéhez*). 1989–1991: a BTM Fővárosi Képtárának munkatársa.

Kutatási területe: a magyar kubizmus jelenségeinek vizsgálata (Csáky József, Kmetty János, Szobotka Imre, Bor Pál, Perlrott-Csaba Vilmos, Nemes Lampérth József).

Irodalom: PATAKI Gábor: Ráth Zsolt (1953–2001), *Ars Hungarica*, 29(2001), 2. sz., 415–421.

Révész Emese (Munkács [Mukacseve, U] 1967)

1986–1988: az ELTE Tanárképző Főiskola magyar nyelv és irodalom-népművelés, 1988–1992: a Színház- és Filmművészeti Főiskola tévérendező-szerkesztő, 1993–1998: az ELTE BTK művészettörténet szakos hallgatója. 1997–1999: az MNG külső munkatársa; 1998–1999: az MTA MKI szerződéses alkalmazottja az Adattárban. Feladata a Zádor Anna-hagyaték (C-I-075) rendezése. 1999–2002: oktató a BÁV becsüstanfolyamain. 2002–2008: a PPKÉ Művészettörténet Tanszékének tanára; 2008 óta Magyar Képzőművészeti Egyetem, Művészettörténet Tanszékének adjunktusa. 2009: PhD-fokozat (*Sajtóillusztráció Magyarországon 1850–1870*).

Források: MTA MKI Adattára, 290/1998; <http://www.revart.eoldal.hu/cikkek/muveszimasolat.html>

Sajó Tamás (Budapest, 1965)

1985–1989: az ELTE BTK művészettörténet-olasz szakos hallgatója. Szakdolgozata (*Régen szóltak e kenyérről az ó frigy szent képei*) 1992-ben Szilárdfy-jutalomdíjban részesült. 1991–1994: MTA TMB ösztöndíjas az MTA MKI I. Régi Magyar Művészeti Osztályán. Témája: a barokk szerzetesrendek magyarországi szervezőtevékenysége. Intézeti feladata az OKGYK-val kötött egyezmény értelmében műtárgyfelmérések az Egri Egyházmegye területén, valamint a számítógépes fejlesztés elindítása. 1992-ben az OKGYK anyagi háttérével, a Kalocsai Főszékesegyházi Könyvtár (Boros István könyvtárvezető) és az MTA MKI tesztelésében Erdős Ivánnal és Gerő Péterrel kidolgozta az *Orbis* számítógépes programot. 1994–1998: az MTA MKI tudományos segédmunkatársa. 1996–1998: Kerny Teréziával a Levéltári Regesztagyűjtemény kezelője. 2001: a művészettörténet-tudomány kandidátusa (*Cesare Ripa Iconológiájának [1603] szöveges forrásai*). 2002-ben elindította a *Studiolum Hungaricum* CD-sorozatot a Studiolum Elektronikus Kiadóval, melynek társigazgatója. 2010 óta Csömör Önkormányzat Oktatási, Sport- és Kulturális Bizottságának külső tagja.

Kutatási területe: reneszánsz és barokk ikonográfia, emblematika, szakfordítások (Cesare Ripa, Hans Belting, Umberto Eco). Jelenleg spanyol egyetemekkel együttműködve a reneszánsz és barokk jelképek és emblémák kutatásán dolgozik, és dél-indiai szír-keresztény kéziratokat kutat.

Források: MTA MKI Irattára, 471/1992, 83, 184/1994; 47, 264, 364/1998; <http://www.studiolum.com/en/colophon.htm>; <http://www.csomor.hu/?module=news&taction=show&nid=61120>

Sármány Ilona (Parsons) (Budapest, 1949)

1967–1972: az ELTE BTK történelem-angol nyelv és irodalom, majd művészettörténet-angol nyelv és irodalom szakos hallgatója. 1972–1974: az MTA MKCS ösztöndíjas gyakornoka, 1974–1977: a III. Dokumentációs Osztály tudományos segédmunkatársa, 1976: egyetemi doktori cím (*A századforduló főbb művészeti kérdései és előzményei*). 1976–1979: az MSZMP MLEE esztétika szakosítójának hallgatója. 1977–1984: az MTA MKCS II. Újkori Magyar Művészeti Osztályának tudományos munkatársa. 1976: az ACP forráskiadvány 5–6. kötetének, 1976–1979: az *U et C* forráskiadvány 4–5. kötetének egyik sajtó alá rendezője. 1976–1981: *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 6. kötetének munkálatai (fejezetek megírása, fényképek összeállítás, névmutató, bibliográfia). 1982-től bekapcsolódott az 5. kötet munkálataiba. Intézeti feladatai mellett az Iparművészeti és a Színház- és Filmművészeti Főiskolán oktatott, valamint előadásokat tartott a TIT-ben. 1984 óta Bécsben él, de a CEU tanáraként és különböző projektek résztvevőjeként rendszeresen hazalátogat Magyarországra.

Kutatási területe: az Osztrák–Magyar Monarchia, illetve Bécs és Budapest művészeti kapcsolatai a századfordulón, Edward Burne-Jones, John Ruskin, Gustav Klimt, Moiret Ödön művészete.

Serfőző Szabolcs (Mezőkövesd, 1974)

1994–1998: az ELTE BTK művészettörténet-néprajz szakos hallgatója. 1998–2002: az MTA MKI I. Régi Magyar Művészeti Osztályának fiatal kutatói ösztöndíjasa a Levéltári Regesztagyűjteményben. 2008: a Centre de recherches et d'études anthropologiques (CREA, Lyon) ösztöndíjasa. 2000: az MTA MKI Levéltári Regesztagyűjteményéről kiadott repertórium társszerzője. 2002–2004: a BTM Kiscelli Múzeum *Mariazell és Magyarország* című kiállításának társszervezője Farbak Péter mellett. 2007: PhD-fokozat (*A sasvári pálos templom és a kegyszobor kultusza a 18. században*). 2008-tól a *Magyarországi barokk freskófestészet korpusza* című OTKA kutatási program munkatársa. Az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztályának köztestületi tagja.

Kutatási területe: magyarországi barokk képzőművészet.

Kitüntetés: 2005: Opus Mirabile díj (*Mariazell és Magyarország* című kiállítás és tudományos katalógus).

Források: MTA MKI Irattára, 265/1998; 413/2001.

Sisa József (Budapest, 1952)

1971–1976: az ELTE BTK történelem-angol nyelv és irodalom, majd művészettörténet-angol nyelv és irodalom szakos hallgatója. 1976–1984: a FIMŰV Műemléki Osztályán kutató. 1980: egyetemi doktori cím (*Alois Pichl tevékenysége Magyarországon*). 1984–1994: az MTA MKCS–MTA MKI II. Újkori/Modern Magyar Művészeti Osztályának tudományos munkatársa. 1984–1990: műemléki topográfiai kutatások Esztergom–Komárom és Fejér megyében, valamint Székesfehérvárott, tanulmányírás a korai és az érett historizmus építészetéről *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 5. kötete számára. 1990 óta tagja (1990–2001: titkára) az MTA Művészettörténeti Bizottságának. 1990 (majd 2001–2002): az ELTE BTK Művészettörténeti Intézetében meghívott előadó. 1992: a művészettörténet kandidátusa (*Szkalnitzky Antal – egy építész a kiegyezés kori Magyarországon*). 1992 óta: a Garden History Society (Anglia) tiszteletbeli tagja. 1993–1997: OTKA művészettörténeti zsűri (titkár). 1994 óta az MTA MKI főmunkatársa. Tagja az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztálya köztestületének. 1994 óta a Corvinus Egyetem International Study Programs tanszékének megbízott előadója. 1997: kurzus a 19. századi magyar építészetéről (École Pratique des Hautes Études, Paris). 1997–2010: az Adattár vezetője. 1998: egyik szerzője és társszerkesztője (Entz Géza Antallal) a *Fejér megye művészeti emlékei* című középtopográfiának, valamint Dora Wiebensonnal a magyar építésztörténetet összefoglaló angol nyelvű kötetnek (*The Architecture of Historic Hungary*, Cambridge, MIT Press). 1999: a PPKE Művészettörténet Tanszékének megbízott előadója. 2000 óta a II. Modern Magyar Művészeti Osztály vezetője és az *Ars Hungarica* szerkesztőbizottságának tagja. 2001–2004: az MTA Társadalomtudományi Kuratóriumának tagja. 2003 óta a Victorian Society Alumni Association (USA) tagja. 2005, 2007: kurzust tart a kolozsvári Babeş-Bolyai Egyetemen. 2006: az MTA doktora. Disszertációja *Kastélyépítészet és kastélykultúra Magyarországon. A historizmus kora* címmel jelent meg (Budapest, Vince, 2007). 2006–2010: *A magyar nemzeti művészet kialakulásának és modernizációjának időszaka (1800–1920)* című OTKA-program koordinátora. 2009: egyik szerzője a *Magyarország műemlékei* sorozat első, *Székesfehérvár* (Budapest, Osiris) című kötetének. 2010: az OTKA Művészeti és Kulturális tárgyú Kutatások zsűrijének elnöke. 2011 óta a PTE Pollack Mihály Műszaki Kar Breuer Marcell Doktori Iskolájának tagja. *Kutatási területe*: 19. század építészet, műemlékvédelem, kerttörténet.

Kitüntetés: 1990: Pasteiner Gyula-emlékérem.

Források: MTA MKI Irattára, 75/1994; <http://www.mtakoztest.hu/pubsisa/jozsef.htm>; <http://breuer.pmmk.pte.hu/szervezet/torzstagok/dr-sisa-jozsef-dsc>

Somogyvári Judit (Budapest, 1979)

Képesített könyv- és pénzügyi ügyintéző. 1999–2001: az MTA MKI Gazdasági ügyintézője. 2002-ben a PIM gazdasági adminisztrátora.

Források: MTA MKI Irattára, 304/1999; 18, GH–32/2000; 119/2001.

Supala Zsuzsa (Budapest, 1947)

1983–1989: az MTA MKCS gazdasági ügyintézője.

Források: MTA MKCS Irattára, 732–733/1984.

Szabó Andrásné (Csepreghy Margit) (Egyházaskesző, 1933)

1987-ig a Kelenföldi Közért Vállalat, 1987–1989: az MTA MKCS mellékfoglalkozású takarítója.

Források: MTA MKCS Irattára, 448/1987; 947/1987; 93, 797/1988.

Szabó Józsefné (Pethes Sarolta, Sára) (Jászárokszállás, 1922)

1953–1969. április 30: az MDK, 1969. május 1–1983: az MTA MKCS gazdasági vezetője. 1985–2003: nyugdíjas ügyintéző az MTA MKCS–MTA MKI Magyar Művészek Lexikona Gyűjteményben. Feladata *A magyarországi művészet története* című kézikönyvsorozat feldolgozását segítő munka végzése, nyilvántartás, ügyirat-kezelési feladatok.

Kitüntetés: Kiváló Munkáért kitüntetés.

Források: MTA MKCS Irattára, 414/1983; 86/1984.

Szabó Júlia (Marosi Ernőné) (Királyhelmece [Kralovsky Hlmece, SK], 1939–Budapest, 2004)

1957–1962: az ELTE BTK művészettörténet-angol nyelv és irodalom szakos hallgatója.

1962–1969: az MNG Grafikai Osztályának muzeológusa, majd az MDK munkatársa.

1969: egyetemi doktori cím (*A magyar aktivizmus története*). 1969–1994: az MTA MKCS–MTA MKI II. Újkori/Modern Magyar Művészeti és III. Dokumentációs Osztályának tudományos munkatársa; 1969–1987: az Adattár vezetője. Jelentős szerepet

játszott a gyűjtemény eredeti iratanyagának gyarapításában. *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 5. kötetének intézeti szerkesztője, de számos, különösen az aktivizmus művészetét tárgyaló fejezetet írt a 6. és 7. kötetekbe is. 1981:

a Művészet Magyarországon 1830–1870 című kiállítás (MNG) rendezője és katalógusának szerkesztője (Székhelyi Frankl Györggyel). 1974–2004: a *Művészettörténeti Füzetek* technikai szerkesztője. 1985–1994: felmérte, katalogizálta és restauráltatta az MTA képzőművészeti gyűjteményét, melyet 1992-ben az MNG-ben mutattak be, 1994-ben pedig az MTA székházában nyitottak meg. 1994–2004: az MTA Művészeti Gyűjteményének vezetője. 1996: a művészettörténet-tudomány kandidátusa (*A történeti tájfestészet a XIX. században Magyarországon*). 1994–2004: az MTA MKI tudományos főmunkatársa.

Kutatási területe: 19–20. századi magyar és egyetemes művészet (Barabás Miklós, Csontváry Kosztka Tivadar, Kernstok Károly, Ligeti Antal, Nemes Lampérth József, Nyolcak, aktivisták, kelet-európai avantgarde művészet, tájikonográfia).

Kitüntetés: 1985: Pasteiner Gyula-émlékérem.

Forrás: MTA MKI Irattára, 69/1994.

Irodalom: KMMML (2001), III, 459; KOVALOVSKY Márta: Szabó Júlia (1939–1998), in MARKÓJA Csilla–BARDOLY István (szerk.): „Emberek, és nem frakkok”. A magyar műv-

szettörténet-írás nagy alakjai. Tudománytörténeti esszégyűjtemény, *Enigma*, 24[2007], 49. sz., 593–604 (korábbi méltatásokkal); SINKÓ (2009), 109, 116.

Szabó Oszkárné

Közgazdasági technikus. 1982-ig a Kultúra Külkereskedelmi Vállalat deviza-előadója; 1982–1985: az MTA MKCS mellékfoglalkozású takarítója.

Források: MTA MKCS Irattára, 622/1982; 140/1984; 156, 375/1985.

Szabó Péter (Balassagyarmat, 1957)

1977–1982: az ELTE BTK történelem-művészettörténet szakos hallgatója. 1982–1984: az MTA MKCS II. Újkori Magyar Művészeti Osztályának tudományos ösztöndíjas gyakornoka; 1983–1984: a Színház- és Filmművészeti Főiskola másodállású oktatója; 1984–1986: az MTA MKCS tudományos segédmunkatársa. 1984–1987: a JPTE Művészettudományi Intézetének tanársegéde, majd adjunktusa. 1986: egyetemi doktori cím (*Az Esterházy fiúk temetési ceremóniája. Látvány és végtisztesség a XVII. században*). 1986–1988: az MTA MKCS tudományos ügyintézője, az ELTE TFK Történelem Tanszék oktatója. 1989–1991: az MTA MKCS mellékfoglalkozású szerződéses munkatársa. Intézeti munkaköri feladatai: *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 5. kötetéhez bibliográfiai és fényképgyűjtés, műemléki topográfiai kiszállások (Győr-Moson-Sopron, Fejér megye), idősebb Storno Ferenc (1821–1907) vázlatkönyveiről készült fényképfelvételek rendezése, névmutató a *Csatkai Endre: Kazinczy és a képzőművészetek*, valamint a *Jankovich Miklós, a műgyűjtő* című kötetekhez. 1989: az ELTE TFK mellékfoglalkozású oktatója. 1993–1996: a Művelődési és Közoktatásügyi Minisztérium Tankönyv és Taneszköz Tanácsának referense; 1994: a Voltaire Foundation (Párizs) ösztöndíjasa. 1994–1996: az MTA Művészettörténeti Bizottságának titkára. 1996 óta a Károli Gáspár Református Egyetem oktatója. 1997: PhD-fokozat. Jelenleg az ELTE BTK Történettudományi Intézete Középkori és Kora Újkori Magyar Történeti Tanszékének oktatója. 2009: Habilitáció.

Kutatási területe: 16–18. századi magyar történelem, különös tekintettel az Erdélyi Fejedelemségre.

Forrás: <http://tortenelemszak.elte.hu/intezet/kkukmtt/szabop.html>

Szabolcsi Hedvig (Szabolcsi Miklósné Margules Hedvig) (Budapest, 1926)

Középiskolaival párhuzamosan rajzolni tanult Jaschik Álmos magániskolájában. 1945–1951: a PPT–ELTE BTK olasz nyelv és irodalom-művészettörténet, majd 1950–1951: klasszika archeológia-művészettörténet-muzeológia szakos hallgatója (abszolutórium: 1948, muzeológusi oklevél: 1951). Egyetemi tanulmányai idején (1947–1948) egy évet töltött a Római Magyar Intézetben és a római egyetem etruszkológia és művészettörténeti előadásait hallgatta. 1949–1957: az IPM muzeológusa; 1957–1969: a Bútorosztály vezetője, 1962-től tudományos titkára. 1962–1965: az Iparművészeti Főiskolán tanított. 1969: a művészettudomány kandidátusa (*Magyarországi bútorművészet a 18–19. század fordulóján. Európai kapcsolatok és stíluskérdések*). Disszertációja 1972-ben jelent meg nyomtatásban (Budapest, Akadémiai). 1952–1969: számos mű-

zeumi kiállítás, többek között a Nagytétényi Kastélymúzeum kiállításainak rendezője. Publikációi közül a francia bútorművészettel foglalkozó néhány tanulmánya nemzetközi visszhangot keltett (például M. E. Lignereux, R. deLalonde). 1965–1967 Párizsban bekapcsolódhatott a Louvre Département des Objet d'Art Pierre Verlet vezette munkáiba. Könyvei: 1954: *Régi magyar bútorok*; 1964: *Les meubles françaises en Hongrie* (németül és angolul is).

1969–1990: az MTA MKCS tudományos főmunkatársa; 1973–1990: az *Ars Hungarica* szerkesztőbizottságának tagja; 1979–1990: a II. Újkori Magyar Művészeti Osztály vezetője. 1974–1989: az MRMT alelnöke, ebben a tisztségében újraindította a HEKLER Antal (1882–1940) alapította *Henszlmann Lapokat*; 1976–1990: *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 5. kötetével kapcsolatos szerzői, szerkesztési munkák. 1972: az *Ars Hungarica* kiadásának elindítása. 1978: a *Művészet és felvilágosodás* tanulmánykötet szerkesztése (ZÁDOR Annával); 1980: *Művészet Magyarországon 1780–1830* című kiállítás rendezése az MNG-ben, katalógusának szerkesztése (GALAVICS Gézával). Több, 18–19. századi kutatást érintő konferenciát szervezett az MKCS-ben társtudományok és külföldiek bevonásával.

1960 óta a Furniture History Society (London) tagja és többszöri előadója. 1970 óta tagja és többszöri előadója az MTA mátrafüredi nemzetközi felvilágosodás szimpozionjainak, és az MTA II. Osztályának keretében működött 18. századi munkaközösségnek. Az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztályának köztestületi tagja. *Kutatási területe*: az újkori európai és magyar iparművészet, a felvilágosodás korának művelődés- és művészettörténete, iparművészet és népművészet kapcsolata, a magyarországi rajzoktatás története.

Kitüntetések: 1955: Szocialista Kultúráért emlékérem; 1963: Pasteiner Gyula-emlékérem; 1969: Szocialista Kultúráért emlékérem; 1987: Ipolyi Arnold-emlékérem; 1997: az MRMT tiszteleti tagja.

Irodalom: MAROSI Ernő: Köszöntés, *Ars Hungarica*, 34(2006) 1–2. sz., 7–9; BARDOLY István: Szabolcsi Hedvig szakirodalmi munkássága. Bibliográfia, *Ars Hungarica*, 34(2006) 1–2. sz., 11–18; SINKÓ (2009), 109, 116; BALOGH Margit–PALASIK Mária (szerk.): *Nők a magyar tudományban*, Budapest, Napvilág, 2010, 624–625.

Szakács Béla Zsolt (Budapest, 1968)

1987–1992: az ELTE BTK művészettörténet-történelem szakos hallgatója. 1988–1992: az Eötvös Collegium bejáró tagja. 1992–1996: az MTA MKI Topográfiai Osztályának fiatal kutatói ösztöndíjasa a Fényképtárban. Feladata a középkori anyag digitalizálása. 1996 óta a PPKE Művészettörténet Tanszékének oktatója. 1993-tól bekapcsolódott a CEU Középkortudományi Tanszékének (Medieval Studies) kutatási és oktatói munkájába. 1997: az MTA MKI Fényképtára középkori anyagának digitális képfeldolgozója. 1998: a művészettudományok kandidátusa (*A Magyar Anjou Legendárium képi rendszerei*). Disszertációja – hasonló címmel – 2006-ban jelent meg a Balassi Kiadónál. 2001: a *Guide to Visual Resources of Medieval East Central Europe* című kötet szerkesztése (Budapest, CEU). 2005 óta a PPKE Művészettörténet Tanszékének

vezetője. Tagja az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztálya köztestületének, és 2009 óta az MTA Művészettörténeti Bizottságának.

Kutatási területe: a középkori művészet, elsősorban ikonográfia, az Árpád-kor építészete és a hazai műemlékvédelem története.

Kitüntetések: 1989: Eötvös Pályázat, 1. díj; 1991: Eötvös Pályázat, 1. díj; 1991: Pro Scientia aranyérem; 1994: Felsőoktatási Tanulmányi Érdemérem.

Források: MTA MKI Irattára, 575/92; 502/1997; <http://www.btk.ppke.hu/karunkrol/intezetek-tanszekek/tortenettudomanyi-intezet/muveszettortenet-tanszek/oktatoink/oktatok/szakacs-bela-zsolt.html>; http://www.colbud.hu/mult_ant/Getty-Participants/BelaZsoltSzakacs.htm

Szentesi Edit (Békéscsaba, 1962)

1986-ban végzett az ELTE BTK művészettörténet-esztétika szakán, 1986–1989: tudományos továbbképzési ösztöndíjas az ELTE BTK Esztétika Tanszékén, azóta az MTA MKCS–MTA MKI-ben dolgozik. Régebben a 13. század első évtizedeinek építészet- és szobrászattörténetével foglalkozott (*A lébényi templom ornamentikája*, szakdolgozat, 1986; *A jáki apostolszobrok – Die Apostelfiguren von Ják*, szerk. SZENTESI Edit–UJVÁRI Péter, Budapest, Balassi, 1999); az utóbbi évtizedben inkább a 19. századi historiográfia különböző területeivel: műgyűjtéstörténettel (a Fejérváry-Pulszky-gyűjtemény és köre), múzeumtörténettel (az MNM és az SZM egykori gipszmásolat-gyűjteményei), a művészettörténet-írás történetével (Josef Daniel Böhm és hatása), historizáló építészzel és festésszel (*Kísérlet a hazafias történeti festészet megteremtésére az Osztrák Császárságban, I, 1808–1813*, PhD-disszertáció, 2003). Emellett időről időre elsősorban budapesti (Tabán, zsidónegyed) polgár- és bérházak levéltári és helyszíni építéstörténeti kutatását végzi. 2009 óta az MTA Művészettörténeti Bizottságának titkára. Az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztályának köztestületi tagja.

Kitüntetések: 1997: Opus Mirabile díj (Josef Daniel Böhm Parthenon-fríze, in *Pulszky Ferenc [1814–1897] emlékére*, szerk. MAROSI Ernő, Budapest, MTA MKI, 1997, 56–69); 2006: Opus Mirabile díj (Szobrászattörténeti másolatgyűjtemények a Magyar Nemzeti Múzeumban a 19. század utolsó harmadában. I. Pulszky Ferenc görög szobrászattörténeti másolatgyűjteménye, *Művészettörténeti Értesítő*, 55[2006], 1. sz., 1–94.)

Forrás: MTA MKI Irattára, 389/1995.

Széphelyi Frankl György (Budapest, 1952)

1970–1975: az ELTE BTK angol nyelv és irodalom-művészettörténet szakos hallgatója. 1975–1985: az MTA MKCS II. Újkori Művészeti Osztályának tudományos segédmunkatársa. 1981 szeptemberében három hétig a Fondazione Cini (Velece) ösztöndíjasa (Tiziano e il Manierismo). 1983: egyetemi doktori cím (*Egyházi és vallásos festészet Magyarországon 1830–1870*). 1985–1988: az MTA MKCS tudományos munkatársa. Részt vett *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 5. és 6. kötetének munkáiban (tanulmány, szerkesztés), sajtó alá rendezte a *DAP* forráskiadványokat, előkészítette a *Művészet Magyarországon 1780–1830* című (MNG) kiállítást, ka-

talógusának társszerkesztője, valamint három tanulmányának szerzője (*Allegóriák a korszak festészetében és grafikájában, Mitológiai témák, A korszak egyházi és vallásos festészete*). 1983: tanulmány írása a bécsi Collegium Hungaricumban a XXV. CIHA-kongresszus alkalmából rendezett *Die ungarische Kunstgeschichte und die Wiener Schule 1846–1930* című kiállítás katalógusába. 1988–2009: az ELTE BTK Művészettörténeti Intézetének adjunktusa. 1989 óta (alapító) tagja a BUKSZ szerkesztőbizottságának. 2006: előadások az Albert Ludwigs Egyetemen (Freiburg) a Bécsi Iskoláról. 2009: PhD-fokozat (*A megvetettségtől a befogadtatásig. A barokk recepciója a 19. század második felétől az 1920-as évekig*). Az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztályának köztestületi tagja. 2010 óta egyetemi docens. *Kutatási területe:* a 17–19. századi egyetemes és magyar művészettörténet, a barokk, a barokk recepciója, tudománytörténet. Számos művészettörténeti könyv, tanulmány fordítását végzi.

Irodalom: SINKÓ (2009), 109, 116.

Szilágyi Antalné (Hegedűs Terézia)

1992–1996: az MTA MKI nyugdíjas kézbesítője.

Források: MTA MKI Irattára, 284, 501/1992; 66/1994.

Szilárdi Béla (Budapest, 1940)

Festő, fotóművész, grafikus. 1963: Budapest, zenetanári oklevél; 1990: München, Computer Grafik Designer (CGD) szak és diploma. 1970-ig zenészként, zeneszerzőként tevékenykedett. 1971: az MTA MKCS fényképésze. 1972–1974 között Saarlouis-ban, majd Saarbrückenben zenetanár, templomi orgonista, kórusvezető. 1975–1980: elsősorban sajtófotográfusi tevékenység, 1980–1985: alkalmazott grafikus Nyugat-Németországban. 1990-től több müncheni stúdió számára készít komputergrafikát. 1985-től elsősorban szabadfoglalkozású festőként tevékenykedik. Számos egyéni és csoportos kiállítása volt.

Irodalom: KMMML (2001), III, 585–586.

Szőke Annamária (Budapest, 1959)

1979–1985: az ELTE BTK művészettörténet-esztétika szakos hallgatója. 1982 óta a *Bölcsész Index (Cápa, Jó Világ, Tartóshullám, Hasbeszélő a gondolásban)* egyik szerkesztője; 1985–1987: az ELTE BTK Művészettörténet Tanszékének munkatársa, 1986–1987: az MTA MKCS Adattárának gyakornoka. 1986 óta az Erdély Miklós-hagyaték egyik kezelője; 1987 óta a *Tartóshullám* szerkesztője BEKE Lászlóval. 1987–1990: MTA TMB ösztöndíjas, az utolsó évben 10 hónapig DAAD-ösztöndíjjal a müncheni Zentralinstitut für Kunstgeschichte-ben kutatott; 1990–1991: megbízott előadó a Magyar Képzőművészeti Főiskolán; 1991–1992: az Europa Institut, Budapest ösztöndíja; 1991–1998: az ELTE BTK Művészettörténeti Intézetének tanársegéde, majd adjunktusa. Az 1991-ben létrejött Erdély Miklós Alapítvány, 1992 óta az Artpool Alapítvány kuratóriumi tagja. 1998: PhD-fokozat (*Székely Bertalan írásos hagyatéka*). 1999 óta

az ELTE BTK Művészettörténeti Intézetének docense. 1997–1998 óta a Balassi Kiadó által indított *Források a XX. század művészetéhez* című sorozat szerkesztője; 1998: a *Nappali Ház* című folyóirat társszerkesztője. 2010: az MTA Művészeti Gyűjteményében Pauer Gyula-kiállítás rendezése (*Pszeudo 40 – Pauer 70*). Az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztályának köztestületi tagja.

Kutatási területe: 19–20. századi képzőművészet, különös tekintettel egyes életművekre és problémákra (Székely Bertalan, Erdély Miklós, Pauer Gyula, performance-művészet, diagram).

Irodalom: KMMML (2001), III, 621.

P Szűcs Julianna (Budapest, 1946)

1964–1970: az ELTE BTK magyar/olasz nyelv és irodalom-művészettörténet szakos hallgatója. 1969: az Országgyűlés irodájának munkatársa. 1969–1970: az MTA MKCS könyvtárosa; 1970–1974: tudományos segédmunkatársa; 1975: egyetemi doktori cím (*A római iskola egyházművészetének jelentősége az ellenforradalmi korszak kultúrájában*). 1975–1983: az MTA MKCS tudományos munkatársa. 1976–1989: az MSZMP MLEE esztétika szakosítójának oktatója. 1983: a művészettörténet-tudomány kandidátusa (*A „római iskola” története*). 1984–1988: az MTA MKCS másodállású tudományos főmunkatársa. Feladatai a Könyvtárban: Fülep Lajos könyvtárának leltározása, az Adattárban: az MDK-C-II dokumentációs anyag kezelése, a műcsarnoki anyag feldolgozása, interjúk készítése a nem eredeti irattár számára kortárs művészekkel (Deim Pál). *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 7. kötetének szerzője, 8. kötetének segédszerkesztője. 1971 óta a *Népszabadság* képzőművészeti kritikusa, a *Kritika* rendszeres cikkírója. 1984: a művészettörténet-tudomány kandidátusa (*A „római iskola” története*). 1983 óta a Lapkiadó Vállalatnál a *Mozgó Világ* főszerkesztője. 1983–1984: a *Római Iskola I–II.* című kiállítás rendezője (Esztergom, Keresztény Múzeum). 2001: habilitáció; 2002: egyetemi professzori kinevezés. Jelenleg a PTE Pollack Mihály Műszaki Karának és a PTE Pollack Mihály Műszaki Kar Breuer Marcell Doktori Iskolájának oktatója. Az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztályának köztestületi tagja.

Kutatási területe: az egyházügyi hivatal mecénási tevékenysége a két világháború között, az újklasszicizmus, a Római Iskola, Aba-Novák Vilmos, De Chirico művészete.

Kitüntetések: 1980: Kritikus Nívódíj; 1983: Munkácsy-díj.

Források: http://epitesz.pmmk.pte.hu/tervezesi_es_epiteszeti_ismeretek_tanszek/oktatok_tervezes/p_szucs_julianna; http://www.doktori.hu/index.php?menuid=192&sz_ID=7765

Irodalom: KMMML (2001), III, 641.

Szűcsné Schwáb Mária (Budapest, 1980)

Pénzügyi és számviteli ügyintéző. 1998–2000: gazdasági informatikus képzés. 2000–2003: a Tessedik Sámuel Főiskola Mezőgazdasági Főiskolai Kar hallgatója. 2001 óta az MTA MKI munkatársa. Főbb feladatai: munkaügy, bérszámfejtés, pénztári feladatok

ellátása, beérkezett számlák átutalása, statisztikai jelentések és adóbevallások elkészítése, készletek nyilvántartása, az intézeti kiadványok terjesztése, valamint leltározás.
Források: MTA MKI Irattára, 125, 321/2001.

Takács Imre (Körmend, 1959)

1978–1983: ELTE BTK művészettörténet-történelem szakos hallgatója. 1983–1996: MNG Régi Magyar Osztályának munkatársa. 1987: Farbaky Péterrel, Kerny Teréziával, Lővei Pállal, Mikó Árpáddal Nagyváradon felmérte a középkori székesegyház kidozásra ítélt kőfaragványait. 1988: egyetemi doktori cím (*A magyar káptalanok és konventek középkori pecsétjei*). 1994: a *Pannonia Regia* című kiállítás rendezése az MNG-ben. 1996: a *Mons Sacer* című kiállítás rendezése a Pannonhalmi Bencés Főapátságban. 1997: PhD-fokozat. 1997–2006: az SZM tudományos titkára. 2006: a *Sigismundus rex et imperator* című kiállítás rendezése az SZM-ben. 2007–2008: az IPM főigazgatója; 2008–2010: muzeológusa; 2009 óta az MTA Művészettörténeti Bizottságának tagja. 2010 óta ismét az IPM főigazgatója. 2010: akadémiai doktori fokozat (*A gótika recepciója a Magyar Királyságban II. András korában*). 2010–2011: az MTA MKI másodállású tudományos főmunkatársa. Az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztályának köztestületi tagja.

Kutatási területe: középkori művészet.

Kitüntetések: 1997: Opus Mirabile díj (*Mons Sacer*); 2001: Pasteiner Gyula-émlékérem; 2007: Opus Mirabile díj (*Sigismundus rex et imperator*); 2008: Ipolyi Arnold-émlékérem; 2011: Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztje.

Forrás: <http://www.mtakpa.hu/kozttest/ktag.php?ikt=11559>

Tamás Lászlóné (Pomázi Margit, Pomi) (Kiskunfélegyháza, 1935)

1953. szeptember 19–1953. december 4.: a Bács-Kiskun megyei Terményforgalmi Vállalat kiegészítő adminisztrátora; 1953. december 29–1959 május 10.: a Kecskeméti Vágóhid és Húsfeldolgozó Vállalat pénztárosa; 1959. május 11–1959. július 15.: az Akkumulátor- és Szárazelemgyár bérelszámolója. 1963: könyvelői szakképesítés. 1969. július 18–1969. április 30.: az MDK önálló adminisztrátora; 1969. május 1–1983: az MTA MKCS gazdasági ügyintézője. 1978–1980: felsőfokú államháztartási könyvelői tanfolyam. 1983–1990: az MTA MKCS gazdasági vezetője.

Kitüntetés: Kiváló Munkáért kitüntetés.

Források: MTA MKCS Irattára, 17, 199/1990.

Tatai Erzsébet (Budapest, 1958)

1983–1888: az ELTE BTK művészettörténet szakos hallgatója. 1986–1988: a Képzőművészeti Kiadó szerkesztője. 1988–1993: tanársegéd a Magyar Iparművészeti Főiskola tanár szakán (magyar művelődéstörténet, környezetkultúra, tantárgypedagógia).

1992–1994: a művészettörténet tanára a CASUS – Kortárs Művészeti Menedzserképző Iskolában, 1992–1997: a Városmajori Gimnáziumban. 1993–1999: a Bartók 32 Galéria vezetője. 2000–2001: az Enciklopédia Kiadó szerkesztője. 2000–2003: az ELTE BTK Művészettörténeti Intézet Doktori Iskolájának hallgatója. 2001–2002: a Műcsar-

nok osztályvezetője. Óraadó a Magyar Képzőművészeti Egyetemen, 2003 óta az MTA MKI II. Modern Magyar Művészeti Osztályának tudományos munkatársa, 2009 óta az Adattár vezetője. 2006: PhD-fokozat (*Neokonceptuális művészet Magyarországon a '90-es években*, mely hasonló címmel könyvben is megjelent [Budapest, Praesens, 2005]). 1988 óta tanít az Iparművészeti Főiskolán (ma: MOME) és az ELTE BTK Művészettörténeti Intézetében. Az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztályának köztestületi tagja.

Elsősorban kortárs művészetről közöl esszéket és tanulmányokat. Művészetpedagógiai munkái közül tanári kézikönyvként jelent meg a TATAI Máriával közösen írt *Környezetkultúra* (Budapest, Iparművészeti Főiskola, 1994), valamint a vizuális művészeti alkotások sajátosságait bemutató *Művészettörténeti ismeretek* (Budapest, Enciklopédia, 2002) című könyve. Számos kiadvány szerkesztője, többek között a *Conceptual Art at the Turn of Millenium. Konceptuálne umenie na zlome tisícroči. Konceptuális művészet az ezredfordulón* (Budapest–Bratislava, AICA Sect. Hungary–Slovak Sect. of AICA, 2002) című konferencia-kötetnek (Jana GERŽOVÁVAL) és a *Nulla dies sine linea. Tanulmányok Passuth Krisztina hetvenedik születésnapjára* kiadott köszöntőkötetnek (Budapest, Praesens, 2007, BEREZC Ágnessel és L. MOLNÁR Máriával).

Kitüntetések: 2004: Pasteiner Gyula-émlékérem; 2005: Németh Lajos-díj.

Források: <http://www.c3.hu/othercontent/kritika/cv/tataihu.html>; <http://www.aica.hu/etatai.html>

Irodalom: KMMML (2001), III, 673.

Tihanyi Attila Miklós (Budapest, 1975)

1997–2001: a Magyar Iparművészeti Egyetem–MOME könyvtárosa, részt vett az intézmény levéltárának rendezésében is. 2000: OSZK könyvtárosasszisztens-továbbképző tanfolyam. 2001 óta az MTA MKI könyvtárosa. 2005–2009: az ELTE BTK Könyvtár szakos hallgatója. 2009: szakdolgozat (*Hagyatékok és különgyűjtemények a Magyar Tudományos Akadémia Művészettörténeti Kutatóintézetének könyvtárában*).

Források: MTA MKI Irattára, 413, 414, 488/2001.

Tímár Árpád (Budapest, 1939)

1959–1964: az ELTE BTK magyar nyelv és irodalom–művészettörténet-filozófia szakos hallgatója. 1964–1966: az MTA tudományos ösztöndíjas gyakornoka; 1964–1970: MTA Filozófiai Intézet Esztétikai Osztályának segédmunkatársa. 1970–2009: az MTA MKCS–MTA MKI II. Újkori/Modern Magyar Művészeti Osztályának tudományos munkatársa; 1973–1980: Az *Ars Hungarica* szerkesztője; 1971–1990: az intézmény személyzeti felelőse. 1979–1981: a *Művészet* főszerkesztő-helyettese. 1981–1986: a MKISZ alelnöke; 1990–1993: az *Új Művészet* szerkesztője. 1992–1997: a Magyar Művészek Lexikon Gyűjtemény vezetője. 1994: a művészettörténet-tudomány kandidátusa (*Képzőművészeti irodalom Magyarországon a 19. század első felében*). 1994–2009: az MTA MKI tudományos főmunkatársa. 1997–2010: az *Ars Hungarica*

szerkesztője. Tagja az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztálya köztestületének, valamint az MTA Művészettörténeti Bizottságának.

Kiállítás kritikáit, könyvbírálatait a *Művészet*, az *Új Művészet*, a *Kritika*, a *Népszabadság*, a *Világosság* és a *Magyar Filozófiai Szemle* közölte. Művészettörténeti tanulmányai az *Ars Hungarica*, a *Művészettörténeti Értesítő*, az *Acta Historiae Artium* című periodikumokban jelentek meg. Részt vett *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 5., 6. és 7. kötetének munkálataiban. Számos művészettörténeti bibliográfiát állított össze, egyebek mellett az MTA MKCS munkatársainak 1969–1984 között megjelent irodalomjegyzékét. Összeállította és szerkesztette Dési Huber István, Elek Artúr, Fülep Lajos, Henszlmann Imre, Kállai Ernő, Lukács György, Popper Leó, Tolnay Károly írásait és tanulmányait, valamint *A nagybányai művészet és művésztelep a magyar sajtóban, I–II (1896–1909, 1910–1918)*, *A magyar képzőművészet új utakat kereső törekvéseinek sajtóvisszhangja, I–III* című dokumentumköteteket.

Kutatási területe: a 19–20. század magyar képzőművészetének, műkritikájának és művészettörténet-írásának története.

Kitüntetések: 1994: Opus Mirabile díj (Vita Ferenczy István Mátyás-émlékmű tervéről, *Ars Hungarica*, 21[1993], 2. sz., 163–202); 1996: Hauser Arnold-díj; 1997: a Soros Alapítvány Fülep Lajos-díja; 2000: Németh Lajos-díj; 2005: Ipolyi Arnold-émlékérem; 2007: Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt (polgári tagozat).

Források: MTA MKI Irattára, 107/1992; 78/1994.

Irodalom: KMMML (2001), III, 689; MAROSI Ernő: Hetvenéves Timár Árpád, in „A feledés árja alól új földeket hódítok vissza”. *Írások Timár Árpád tiszteletére*, szerk. BARDOLY István–JURECSKÓ László–SÜMEGI György, Budapest, MTA MKI, MissionArt Galéria, 2009, 9–14; BARDOLY István: Timár Árpád műveinek bibliográfiája, in uo., 15–29.

Tóth Áron (Budapest, 1978)

1996–2001: az ELTE BTK művészettörténet szakos hallgatója. 2002–2005: az ELTE BTK Művészettörténeti Intézetében ösztöndíjas PhD-hallgató, folyamatosan részt vett a KÖH műemléki revíziós és műemléki értékleltár projektjeiben. 2005–2009: az MTA MKI I. Régi Művészeti Osztályának fiatal kutatói ösztöndíjasa a Fényképtárban, majd megbízott kutató. 2009 óta a Műemlékek Nemzeti Gondnoksága Tudományos Osztályának munkatársa, adattáros. 2007 óta órát ad a PPKE BTK Művészettörténet Tanszékén. 2008: PhD-fokozat („Civilis Architectura” a XVIII. századi Magyarországon – A vitruviánus építészetelmélet hazai recepciója a késő barokk és a felvilágosodás korában). Az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztályának köztestületi tagja.

Kutatási területe: 16–18. századi építészetelmélet, építészeti szakirodalom és építészeti szakismeretek. A 18. század építésze, különös tekintettel az építészeti ikonográfiára és az építészeti technikára.

Tóth Melinda (Budapest, 1939)

1957–1962: az ELTE BTK művészettörténet-angol nyelv és irodalom szakos hallgatója. 1962–1963: a Corvina Kiadó szerkesztői gyakornoka, majd szerkesztője; 1964–1965: középfokú könyvtári végzettséggel az OMF könyvtárosa; 1965–1967: a Városépítési és Tervező Vállalat műszaki ügyintézője; 1967–1972: az SZM könyvtárosa. 1972: egyetemi doktori cím (*A hidegségi templom román kori falképei*). 1972–1994: az MTA MKCS–MTA MKI I. Régi Művészeti Osztályának tudományos munkatársa. 1972–1974: a III. Dokumentációs Osztály vezetője. Fő feladata *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 1. kötetével kapcsolatos teendők (tanulmány, képszerkesztés) ellátása és a *DAP* forráskiadvány sajtó alá rendezése. 1978: az *Árpád-kori kőfaragványok* című kiállítás rendezése Marosi Ernővel a székesfehérvári István Király Múzeumban, a katalógus egyik szerzője, szerkesztője (MAROSI Ernővel, VARGA Líviával). 1982: a székesfehérvári István Király Múzeumban rendezett *Művészet I. Lajos király korában 1342–1387* című kiállítás katalógusának egyik szerkesztője; az ELTE BTK Művészettörténet Tanszékének óraadója. 1989: négy hónapos New York-i tartózkodás a Metropolitan Museum of Art középkori osztályának *visiting scholar*jaként; 1994–1999: az MTA MKI tudományos főmunkatársa. 1994: regensburgi–bambergi konzultációsorozat a 12–13. századi kőszobrászati emlékek restaurálásának és történeti értékelésének témakörében. 1995: müncheni tanulmányút a Zentralinstitut für Kunstgeschichte könyvtárában hasonló témakörben. 1997: PhD-fokozat.

Kutatási területe: a 11–13. századi magyarországi falfestészet, Árpád-kori patrociniumkutatás, szobrászat, különös tekintettel a székesfehérvári prépostsági templom, a somogyvári bencés apátság és a pécsi székesegyház román kori kőfaragványaira. 1990–2004: a Pécsi Dómmúzeum Alapítvány támogatásával a Dómmúzeum kőtára új felállításának tudományos tanácsadója, a 2004-ben megnyílt állandó kiállítás forgatókönyvírója. A jelenlegi kiállítás az épület földszintjén a román kori kőfaragványokat mutatja be, míg az emeleten tervezett további rész a gótikus és barokk emlékeket tartalmazza majd.

Kitüntetés: 1992: Ipolyi Arnold-emlékérem.

Tóth Rózsa (Feuer Istvánné, Baby) (Zalaegerszeg, 1928–Budapest, 1985)

1947–1952: a PPT–ELTE BTK művészettörténet-muzeológia-angol/francia nyelv és irodalom-régészet, 1950-től középkori régészet-művészettörténet szakos hallgatója. 1951–1953: a BTM segédmunkása; 1953: a MMOK muzeológus gyakornoka; 1953–1955: a BTM segéd-, 1955–1964: tudományos munkatársa. 1956: a BTM forradalmi bizottságának tagja. 1964–1971: a Középkori Osztály vezetőhelyettese. Régészeti kutatásokat végzett a főváros területén több helyen, feldolgozta a palotaásatás késő gótikus töredékeit. Osztályvezető-helyettesként irányította a Vármúzeum átköltözését a helyreállított budavári palota déli szárnyába, részt vett az ottani állandó kiállítás kialakításában.

1972-től haláláig az MTA MKCS I. Régi Magyar Művészeti Osztályának tudományos munkatársa, 1983-tól főmunkatársa. A készülő kézikönyvsorozat (*A magyarországi művészet története*) késő gótika és reneszánsz kötetének (1470–1630) belső szer-

kesztőjeként kutatásaiban ettől kezdve teljesen a reneszánsz felé fordult. Sokoldalú nyelvismerete, kommunikatív személyisége utat nyitott számára a nemzetközi reneszánszkutatás fórumain való megjelenésre (például a tours-i Reneszánsz Központ konferenciáin háromszor is előadott). Fő műve a *Művészet és humanizmus a kora reneszánsz Magyarországon* című, 1982-ben megvédett kandidátusi értekezése volt, amely már halála után, 1990-ben jelent meg angol nyelven (*Art and Humanism in Hungary in the Age of Matthias Corvinus*, Budapest, Akadémiai). Reneszánsz tárgyú publikációival a legújabb angolszász szakirodalom szemléletének elsajátításával, interdiszciplináris, a filológiára és irodalomtörténetre is odafigyelő szemléletével jelentős új kutatási eredményeket ért el, s új perspektívákat nyitott a kutatás számára. Hagyatékát az MTA MKI Adattára őrzi (C-I-154).

Kitüntetések: 1969: a Munka Érdemrend bronz fokozata; 1977: Pasteiner Gyula-émlékérem.

(Farbaky Péter)

Irodalom: MAROSI Ernő: Feuerné Tóth Rózsa (1928–1985), *Ars Hungarica*, 14(1986), 1. sz., 3–7; ARADI Nóra: Sírbeszéd Feuerné Tóth Rózsa ravatalánál, *Ars Hungarica*, 14(1986), 1. sz., 9–10; ZOLNAY László: *Hírünk és hamvunk*, Budapest, Magvető, 1996, 707, 710 (Tények és Tanúk); K. VÉGH Katalin: *A Budapesti Történeti Múzeum az alapítástól a jelenkorig*, Budapest, 2003, 105–127 (Monumenta Historica Budapestiensia XI); MIKÓ Árpád: Reneszánsz, magyar reneszánsz, magyarországi reneszánsz. Részletek egy stíluskorszak kutatásának történetéből, in *Mátyás király öröksége. Késő reneszánsz művészet Magyarországon (16–17. század)*, II: *Tanulmányok*, szerk. MIKÓ Árpád–VERŐ Mária, Budapest, MNG, 2008, 131–132, 134.

Tóthné Mészáros Livia (Budapest, 1950)

1973-ban került az MTA MKCS-be, az akkor induló *Ars Hungarica* folyóirat gépelési feladataira. Szervezetileg 1991-ig a Németh Lajos, majd Szabolcsi Hedvig vezette II. Újkori/Modern Magyar Művészeti Osztály ügyviteli dolgozója. 1982: BME OMIKK könyvtárosi tanfolyam. Részt vett az intézmény szinte valamennyi kiadványának (például *U et C; DAP; Árpád-kori kőfaragványok; Művészet I. Lajos király korában 1342–1387, A magyarországi művészet története* című kézikönyvsorozat stb.) technikai munkálataiban. 1991–2000: a Titkárság vezetője. 1991–1994: az intézeti kiadványok terjesztője; 1991–1995: az OTKA Társadalomtudományi Szakkollégiumában adminisztratív feladatok végzése. 2000–2005: Marosi Ernő munkatársa az I. Régi Magyar Művészeti Osztályon. 2005 óta ismét a Titkárság vezetője.

Kitüntetés: 1987: Kiváló Munkáért kitüntetés.

Forrás: MTA MKCS Irattára, 152/1987.

Tribusz Sándorné (Sándor Mária Ildikó) (Csengerújfalú, 1946)

2001-ben a Gazdasági Hivatal kisegítő könyvelője.

Források: MTA MKI Irattára, 315, 429/2001.

Varga Lívía (Budapest, 1949–Torontó, 2011)

1968–1969: adminisztratív munkakörök ellátása különböző vállalatoknál. 1971–1975: az ELTE BTK művészettörténet-francia nyelv és irodalom szakos hallgatója. 1978–1979: az MTA MKCS I. Régi Magyar Művészeti Osztályának tudományos ügyintézője, 1979–1981: központi ösztöndíjas gyakornoka, 1981–1985: tudományos munkatársa. 1977: egyetemi doktori cím (*A szászsebesi evangélikus templom középkori építéstörténete*). Doktori disszertációja a *Művészettörténeti Füzetek* sorozatban jelent meg. Szerkesztői feladatokat látott el és fejezeteket írt *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 2. kötetébe; 1982: a *Művészet I. Lajos király korában 1342–1387* című katalógus társszerkesztője (Marosi Ernővel, Tóth Melindával). 1984: Fejér megyei műemléki topográfiai kutatások, Balogh Jolán *Kolozsvári kőfaragóműhelyek* című műve reprint kiadásának előkészítése. 1985 óta Torontóban élt, a University of Torontón oktatott, de az Intézettel sem szakadt meg a kapcsolata. Publikált az *Ars Hungarica*-ban is. 1995–1999: a CEU Középkor-tudományi Tanszékének (Medieval Studies) előadója (gótikus építészet, síremlékek). 2005–2006: a *Sigismundus rex et imperator* című kiállítás (SZM) programirodájának munkatársa, francia nyelvű katalógusának fordítója, koordinátora. 2007–2009: a PPKÉ Művészettörténet Tanszékének előadója (gótikus és reneszánsz egyetemes művészet).

Kutatási területe: középkori építészet és síremlékek.

Irodalom: LÖVEI Pál: *Varga Lívía*, [nekrológ, megjelenés előtt].

Végh János (Budapest 1936)

1954–1959: az ELTE BTK művészettörténet szakos hallgatója. 1958–1959: az SZM gyakornoka; 1959–1962: a hódmezővásárhelyi Tornyai János Múzeum segédmuzeológusa, majd megbízott vezetője, 1962–1964: a Képzőművészeti Alap Kiadóvállalat, 1965–1977: a Corvina Kiadó szerkesztője. 1969: egyetemi doktori cím (*XV. és XVI. századi német képek magyar gyűjteményekben*). 1969–1970: az ELTE BTK Művészettörténet Tanszéke, 1971–1973: a Színművészeti Főiskola megbízott előadója; 1977–1985: a Magyar Iparművészeti Főiskola Elméleti Intézetének tanszékvezető docense, 1977–1982, majd 1984-ig főállású, utóbb mellékállású oktatója, 1990-től professzori címmel. 1984–2008: az MTA MKCS–MTA MKI I. Régi Magyar Művészeti Osztályának tudományos főmunkatársa. *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 3. kötetének szerkesztője, egyik szerzője az 1987-ben kiadott *Zsigmond*-katalógusnak. 1989: a művészettörténet-tudomány kandidátusa (*Szepességi szárnyasoltár-művészet a középkor végén*). 1997–2000: a Magyar Művészek Lexikona Gyűjtemény vezetője. Több éven át az *Acta Historiae Artium* szerkesztőbizottsági és a TIT Művészeti Szakosztályának vezetőségi tagja. Az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztályának köztestületi tagja.

Folyamatosan ír lexikoncikkeket, a ZÁDOR Anna–GENTHON István szerkesztette *Művészeti Lexikontól* és a LAJTA-féle *Művészeti Kislexikontól* a *MAMÜL*-ig, két lexikont pedig szerkesztőként jegyez. Fontosnak tartja a recenziókat, a megjelent írások megismertetésén kívül a nálunk sajnálatosan csökevényes szakmai közvélekedést, együtt gondolkodást is szolgálni kívánja. Pályáját a kezdetek óta végigkíséri az alapfokú vagy

igényesebb ismeretterjesztés, pedagógusi ambíciói kiélésének alkalmas terepe.

Kutatási területe: a késő középkori Magyarország faszobrászata és táblaképfestészete, illetve ennek ikonográfiai vonatkozásai; a retabulumok egészének együttes vizsgálata.

Kitüntetések: 1979: Pasteiner Gyula-émlékérem; 2004: Ipolyi Arnold-émlékérem.

Velladics Márta (Budapest, 1965)

1984–1990: az ELTE BTK művészettörténet-történelem szakos hallgatója. 1990–1993: az MTA MKCS–MTA MKI MTA TMB ösztöndíjasa Galavics Géza irányításával. Témája: a szerzetesrendek II. József korabeli abolíciójának művészettörténeti vonatkozásai. 1992. május–június: a Művelődési Minisztérium és a bécsi Collegium Hungaricum két hónapos ösztöndíja; 1993. március–szeptember: a British Council és a Sotheby's közös ösztöndíja Londonban; 1993. október–november: két hónapos kutatómunka Bécsben az ÖAD és a „Pro Renovanda Cultura Hungariae” Alapítvány ösztöndíjaival. 1994 óta az OMVH–KÖH munkatársa. 1994–1997: részvétel az ELTE BTK művészettörténeti doktori (PhD) programjában. 1996. január: a Művelődési Minisztérium és a bécsi Collegium Hungaricum egy hónapos ösztöndíja. 2003: PhD-fokozat (*Szerzetesrendi abolíció II. József korában. Művészettörténeti szempontok*). 2005–2008: Bolyai-ösztöndíj (*A herceg Esterházy család 18. századi tervtárnak rekonstrukciója*). Jelenleg a KÖH Műemléki Kutató és Dokumentációs Központ Kutatási Osztályának vezetője. Az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztályának köztestületi tagja.

Kutatási területe: 18. századi építészet, barokk egyháztörténet és iparművészet, levéltártörténet.

Kitüntetés: 2004: Zádor Anna-díj.

Verő Mária (Takács Imréné) (Sopron, 1960)

1979–1984: az ELTE BTK művészettörténet-történelem szakos hallgatója. 1984: szakdolgozat (*Adatok a magyarországi bronzművesség történetéhez*). 1985–1988: Kovács Éva vezetése alatt az MTA MKCS belföldi tudományos továbbképzési levelező ösztöndíjasa. Fő feladata Genthon István (1903–1969) kiadatlan kéziratának (*Magyar múkincsek és emlékek külföldön*) rendezése. 1993–2007: az SZM Régi Szobor Gyűjteményének muzeológusa, majd főmuzeológusa. 2007 óta az MNG Régi Magyar Gyűjteményének főmuzeológusa. Jelenleg a Regisztrációs Osztály vezetője.

Kutatási területe: szepességi bronz keresztelődmedencék, középkori szobrászat, alabástromszobrászat, műgyűjtés története.

Források: MTA MKCS Irattára, 197, 554/1985.

Vincze Gabriella (Békéscsaba, 1979)

1999–2005: az ELTE BTK magyar nyelv és irodalom-művészettörténet szakos hallgatója. 2007–2010: ELTE BTK Művészettörténeti Intézete Doktori Iskolájának hallgatója. 2010 óta az MTA MKI II. Modern Művészeti Osztályának munkatársa.

Kutatási területe: két világháború közötti magyar avantgárd színpad, a tánc- és képzőművészet kapcsolata a 20. században (kosztüm- és díszlettervek, színpadképek, fotók), tánc-történet (mozdulatművészet), mozgásábrázolások a képzőművészetben (fotótörténet, szobrászat), mozdulatművészet és iparművészet kapcsolata az 1910–1930-as években. Jelenleg az Intézet mozdulatművészeti kutatásának résztvevője, illetve a Palasovszky Ödön- (C-I-107), a Kövesházi Ágnes- (C-I-165) és a Rabinovszky Máriusz- (C-I-064) hagyatékot rendezi az Adattárban.

Wehli Tünde (Budapest, 1943)

1963–1968: az ELTE BTK művészettörténet-történelem szakos hallgatója. Művészettörténész, okleveles középiskolai történelemtanár. 1968–1969: az ELTE BTK Művészettörténet Tanszékén kutatási segéderő, közreműködik a XXIII. Nemzetközi Művészettörténeti Kongresszus (CIHA) szervezésében. 1970–1974: MTA MKCS I. Régi Magyar Művészeti és III. Dokumentációs Osztályának segédmunkatársa. 1974: egyetemi doktori cím (*Az Admonti biblia*). 1974–1994: az MTA MKCS–MTA MKI I. Régi Magyar Művészeti Osztályának tudományos munkatársa. 1970–2005: részt vesz az intézeti könyvtár munkájában (belföldi és nemzetközi csere beindítása, Kampis Antal [1903–1982] és Fülep Lajos [1885–1970] könyvtárának leltározása, tanácsadás). 1974–1989: a III. Dokumentációs Osztály csoportvezetője. 1978–2008: közreműködés a *Fragmenta Codicum* kutatócsoport munkájában. *A magyarországi művészet története* kézikönyvsorozat 1., 2. és 3. kötetének munkatársa (munkatanulmányok és fejezetek írása). Rendezőként, szerzőként vagy szerkesztőként részt vett az *Árpád-kori kőfaragványok* (Székesfehérvár, István Király Múzeum, 1978), a *Művészet I. Lajos király korában, 1342–1387* (Székesfehérvár, István Király Múzeum, 1982), a *Művészet Zsigmond király korában* (BTM, 1987), *A középkori magyar királyok arcképei* (Székesfehérvár, Szent István Király Múzeum, 1996) című kiállítások és katalógusaik munkálataiban. 1991–2010: az *Ars Hungarica* „Szemle” rovatának szerkesztője. 1992 óta az MTA MKI Pecsétmásolat Gyűjteményének vezetője. 1994 óta tudományos főmunkatárs. 1996: a művészettörténet-tudomány kandidátusa (*A középkori magyarországi könyvgyűjtők*). 1996–2006: a Kovács Éva (1932–1996) alapította *Középkori magyar uralkodók emlékei* című OTKA-program kutatója. 1997 óta a PPKE BTK Művészettörténet Tanszékének oktatója (előadás, szeminárium, emlékmeghatározás). Az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztályának köztestületi tagja.

Kutatási területe: magyarországi és európai kódexfestészet (12–15. század), középkori magyarországi művészet, különös tekintettel az ikonográfiai kutatásokra.

Kitüntetés: 1996: Pasteiner Gyula-emlékérem.

Forrás: MTA MKI Irattára, 82/1994.

Zalányi Béla Lászlóné (Ildikó) (Budapest, 1954)

Közgazdasági szakközépiskolai érettségi után különböző vállalatoknál, majd a Magyar Televíziónál adminisztratív munkakörök betöltése. 1999 június–2000. június 30.: az

MTA MKI Könyvtárának szerződéses munkatársa. Feladata az 1999-es állományrevízióban való részvétel.

Forrás: MTA MKI Adattára, 346/1999.

Zámbó Istvánné

1992–1994: az MTA MKI nyugdíjas takarítója.

Források: MTA MKI Irattára, 287, 592/1992; 445/1993; 136/1994.

Zwickl András (Budapest, 1964)

1983–1988: az ELTE BTK művészettörténet-német nyelv és irodalom szakos hallgatója. 1988 óta az MNG Festészeti Osztályának munkatársa, főmuzeológus. 1989–1990: az MTA MKCS–MTA MKI-ben *A magyarországi művészet története* című kézikönyvsorozat 8. kötetének (1945–1990) képkötet-szerkesztése. 1990–1992: Krems–Bécs, Institut für Kulturwissenschaft, posztgraduális tanfolyam művészeti múzeumokban dolgozó kurátorok számára. 1993–1994: a *Balkon* szerkesztője. 1993 óta Magyar Iparművészeti Főiskola oktatója, 2003 óta a MOMÉ (korábban: Magyar Iparművészeti Egyetem) Elméleti Intézetének docense. 1994–1997: Kállai Ernő művészettörténeti-műkritikusi ösztöndíj. 2000: PhD-fokozat (*Neoklasszicizmus a 20-as évek magyar festészetében*). 2001–2004: Bolyai-ösztöndíj. A Magyar Régészeti és Művészettörténeti Társulat, az AICA, a Művészettörténeti Bizottság és az MTA II. Filozófiai és Történettudományok Osztályának köztestületi tagja.

Kutatási területe: a 20. századi és kortárs művészet. 1990-től rendez kiállításokat. 2001: *Árkádia tájain. Szőnyi István és köre 1918–1928* (MNG); 2002: az MNG *20. századi magyar művészet (1896–1945)* állandó kiállítás festészeti anyagának rendezése (Szücs Györggyel közösen); 2009: *A Művészház 1909–1914. Modern kiállítások Budapesten* (MNG).

Kitüntetések: 2002: Opus Mirabile díj (*Árkádia tájain* című kiállítás, MNG, 2001); 2005: Németh Lajos-díj.

Források: MTA MKCS Irattára, AKA – 81/1991.

Irodalom: KMML (2001), III, 964.

Összeállította Kerny Terézia